

KESKIVIIKKO 15. HEINÄKUUTA 2009

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05.)

2. Yhteispäätösmenettelyä noudattaen hyväksytyjen säädösten allekirjoittaminen: ks. pöytäkirja

*
* *

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, Liettuan parlamentti äänesti eilen homoseksuaalisuutta koskevasta laista, homoseksuaalisuutta ja biseksuaalisuutta koskevasta propagandasta. Liettuan presidentti on jo kieltäytynyt allekirjoittamasta kyseistä lakia. Se palautettiin parlamentin käsiteltäväksi. Kyseinen laki on Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja Lissabonin sopimuksen 6 artiklan 1 kohdan täydellinen vastakohta.

Pyydän teitä, arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin puolesta, vastustamaan kyseistä lakia eurooppalaisten arvojen nimessä, koska perusoikeuskirjalla, sellaisena kuin se on Lissabonin sopimuksessa, turvataan syrjimättömyys seksuaalisen suuntautumisen perusteella ja kyseisellä lailla syrjitään seksuaalivähemmistöjä.

Pyydän teitä Euroopan parlamentin puolesta kirjoittamaan Liettuan parlamentille ja toteamaan, että kyseinen laki ei vastaa yleistä käsitystä Euroopasta.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (PL) Kiitos. Siirrymme käsittelemään muita asioita.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, voitteko kertoa minulle aiotteko te ryhtyä toimiin? Olen pyytänyt teitä tekemään jotain; teidän pitäisi kertoa minulle aiotteko tehdä niin. Sitä minä teiltä pyysin.

Puhemies. – (PL) Aion ottaa selville, mitä Liettuan parlamentti on hyväksynyt, ja sitten päätän mitä teen. Otan teihin yhteyttä tässä asiassa.

3. Käsittelyjärjestys: ks. pöytäkirja

4. Eurooppa-neuvoston tulokset (18. ja 19. kesäkuuta 2009) – Puheenjohtajavaltio Tšekin toimintakausi (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista asioista:

– Eurooppa-neuvoston selonteko ja komission julkilausuma Eurooppa-neuvoston tuloksista (18.–19. kesäkuuta 2009)

– toimintakautensa päättävän neuvoston puheenjohtajavaltion Tšekin julkilausuma.

Toivotan tässä yhteydessä Tšekin tasavallan pääministerin Jan Fischerin tervetulleeksi. Toivotan myös lämpimästi tervetulleeksi Euroopan komission puheenjohtajan José Manuel Barroson.

Käsillämme on toimintakautensa päättävän neuvoston puheenjohtajavaltion Tšekin julkilausuma. Haluan sanoa aluksi muutaman sanan. Avasimme eilen Euroopan parlamentin seitsemännen vaalikauden. Annoitte minulle tehtävän, vastuun, suuren etuoikeuden ja kunnian toimia Euroopan parlamentin puhemiehenä seuraavan kahden ja puolen vuoden ajan. Kiitän teitä tänään, toisena päivänä, vielä kerran erittäin lämpimästi

luottamuksesta, jonka olette asettaneet minuun. Teen kaikkeni vakuuttaakseni teille, että päätöksenne oli oikea.

Vuoden 2009 ensimmäisellä puoliskolla puheenjohtajana toimi toinen valtio ryhmästä, joka liittyi Euroopan unioniin vasta viisi vuotta sitten. Meillä on siksi tilaisuus yhdistyä entistä voimakkaammin ja lähestyä toisiamme. Tiedämme, että puheenjohtajakausi oli vaikea kriisin ja myös energiaongelmien takia. Myös Gazassa oli kriisi. Meillä oli myös Euroopan parlamentin vaalit. Kuitenkin, kuten tiedätte, Euroopan parlamentin vaalien aikana on vähemmän yhteyksiä puheenjohtajavaltion, Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välillä. Tänä me haluamme kuulla toimintakautensa päättävältä puheenjohtajavaltio Tšekiltä, miten se näkee kuluneet kuusi kuukautta ja mitä päätelmiä ja yleisiä kommentteja sillä on siitä, mitä meidän olisi tehtävä tulevaisuudessa.

Pyydänkin Tšekin tasavallan pääministeriä puhumaan ja kertomaan mielipiteensä kuuden viime kuukauden puheenjohtajakaudesta ja siitä, mitä tulevaisuudessa pitäisi tapahtua.

Jan Fischer, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minulle on suuri kunnia voida tervehtiä teitä viiden vuoden vaalikautenne avajaisissa. Tšekin puheenjohtajakausi on päättynyt ja uusi Euroopan parlamentti on juuri aloittamassa toimintaansa. Onnittelen teitä valituksi tulemisesta ja siitä, että äänestäjät ovat antaneet teille kotimaissanne valtuudet edustaa heitä tässä tärkeässä EU:n toimielimessä. Onnittelen Jerzy Buzekia siitä, että hänet on valittu Euroopan parlamentin puhemieheksi, sekä kaikkia eilen valittuja varapuhemiehiä ja toivotan teille kaikille menestystä tärkeässä työssänne ja kaikkien niiden ajatusten toteuttamisessa, joiden kanssa aloitatte työnne Euroopan parlamentissa.

Puheenjohtajavaltio Tšekki esittää päätelmänsä kuuden kuukauden Eurooppa-neuvoston puheenjohtajuudesta eri parlamentille kuin se, joka toimi siinä vaiheessa, kun Tšekki otti tehtävän vastaan. Se ei tietenkään muuta mitään siinä, miten arvioimme puheenjohtajakauttamme. Päinvastoin, pidän sitä pikemminkin vahvistuksena EU:n politiikan jatkuvuudelle. Samalla tavoin käsittelemällä maailmanlaajuisen talouskriisin vaikutuksia sekä energiakysymyksiä ja energiavarmuutta uusi puheenjohtajavaltio Ruotsi pyrkii edelleen täyttämään kaksi päätehtävää, joiden parissa me työskentelimme. Tämän vuoden alkupuolisko jää Euroopan unionin historiaan aikana, jolloin monimutkainen taloudellinen ja poliittinen tilanne aiheutti vaativia haasteita. Osasimme odottaa joitakin kyseisistä haasteista, erityisesti jo täysimittaisen talouskriisin jatkumista ja tarvetta saattaa loppuun EU:n institutionaalinen uudistus. Toiset haasteet olivat odottamattomia ja jotkut täysin odottamattomia, kuten Gazan selkkaukset ja Venäjän kaasutoimitusten kriisi Tšekin puheenjohtajakauden ensi hetkillä. Kykymme hoitaa puheenjohtajuutta joutui sitten koetukselle, mikä johtui tietysti tapahtumista kotimaan politiikassa, missä Tšekin tasavalta vaihtoi hallitusta juuri, kun kaksi kolmasosaa puheenjohtajakaudesta oli kulunut. Toisin kuin monet muut, en katso, että Tšekin tasavallan poliittinen kriisi vahingoitti vakavasti koko EU:ta, vaikka olenkin samaa mieltä siitä, että hallituksen kaatuminen oli valitettavaa. Uskon kuitenkin vakaasti siihen, että hoidimme puheenjohtajakauden hallinnon kangerteluista ja että onnistuimme täyttämään ensisijaiset tehtävämme – EU:n ohjelmaan perustuvat suunnitellut tehtävät – ja käsittelemään odottamattomia ajankohtaisia kysymyksiä jatkuvalta pohjalta ja täysin sitoutuneesti. Se johtui myös siitä, että Tšekin tasavallan asiantuntijaryhmät toimivat kaikki erittäin sitoutuneesti, uskollisesti ja sataprosenttisen ammattimaisesti. Se johtui myös siitä, että Tšekin tasavalta sai täysimääräistä tukea komissiolta hallituksen vaihdon jälkeen. Hyödyin henkilökohtaisesti komission puheenjohtajan José Manuel Barroson tuesta ja sain tuolloin myös voimakasta tukea – jos sallitte minun lisätä henkilökohtaisen huomautuksen – eri jäsenvaltioiden edustajilta. Siitä oli paljon apua tuohon aikaan sekä Tšekin hallitukselle että minulle henkilökohtaisesti.

Haluaisin todeta, etten aio tehdä mitään filosofisia tai poliittisia analyysejä. En halua arvioida EU:n johtajuuden poliittisia ulottuvuuksia tai vakuuttavuutta sen suhteen, onko kyseessä pieni vai suuri jäsenvaltio, vanha vai uusi jäsenvaltio, enkä sitä, mitkä ovat poliittisen tai byrokraattisen hallituksen hyödyt ja haitat puheenjohtajavaltiossa. Jätän sen muille ja totean nyt vain, että asianmukainen ja avomielinen analyysi edellyttää tiettyä etäisyyttä sekä tunteiden ja lyhyen aikavälin etujen siirtämistä syrjään. Tästä eteenpäin vältän suuria sanoja ja paatosta. Keskityn mieluummin pelkkiin tosiasioihin, joiden tukena ovat tarvittaessa tilastot – sillä tilastot ovat loppujen lopuksi elinikäinen ammattini ja mahdollisesti jopa intohimoni – tai siihen mitä Tšekkoslovakian tasavallan ensimmäinen presidentti Tomáš Garrigue Masaryk kutsui pieniksi jokapäiväisiksi tehtäviksi. Kuten tiedätte, Tšekin tasavalta nimitti puheenjohtajakauden kolmea tärkeintä painopistealaa kolmeksi E:ksi: talous (economy), energiapolitiikka ja EU:n rooli maailmassa. Olosuhteet ovat mielestäni osoittaneet selvästi, että ne olivat erittäin ajankohtaisia, perusteltuja aiheita eikä niiden ajankohtaisuus rajoitu mitenkään vuoden 2009 alkupuoliskoon. Kyseiset alat vaativat tulevaisuudessa edelleen kaikkien yhteisiä ponnisteluja, jotta unioni voi pitää puolensa myös epävakaina aikoina ja tukea kansalaisiaan – mikä on tärkein syy sen olemassaoloon. Nämä ovat painopistealoja, jotka panevat

yhdentymisen ajatuksen koetukselle ja osoittavat käytännössä sen, miten uskollisia me olemme arvoille, joita kunnioitettiin yhteisön syntyvaiheessa ja jotka määrittelevät EU:n yhteiseksi vapauden, turvallisuuden ja hyvinvoinnin alueeksi. Valitsimme moton ”esteetön Eurooppa” edustamaan kyseistä ponnistusta symbolisesti. Talouskriisi koetteli vakavasti uskollisuuttamme yhdentymisen ajatukselle ja lisäsi vielä entisestään puheenjohtajavaltio Tšekin moton merkitystä. Viimeisen puolen vuoden aikana pidettyjen keskustelujen tulokset ja Eurooppa-neuvoston päätelmät osoittavat, että 27 jäsenvaltiota läpäisivät kokeen kirkkaasti. Tšekin puheenjohtajakaudella käännsimme selkämme protektionismille ja sovimme yhteisestä ja koordinoitusta lähestymistavasta kriisin vaikutusten käsittelyyn sekä EU:ssa että kansainvälisesti.

Samalla tavoin onnistuimme täyttämään tehtävän, josta moni ei uskonut meidän suoriutuvan: toimielin uudistuksen. Tšekin tasavalta ratifioi itse onnistuneesti Lissabonin sopimuksen parlamentin kummassakin kamarissa. Se oli selvä ja vakuuttava poliittinen tahdon ilmaus ja avasi mahdollisuuden uskottavalle ratkaisulle Irlannin takuiden kysymyksessä. Uskon vakaasti siihen, että Eurooppa-neuvoston kesäkuun kokouksessa hyväksyttyjen takuiden ansiosta on hyvinkin mahdollista, että myös Irlanti ratifioi Lissabonin sopimuksen, niin että se voi tulla voimaan vuoden 2009 loppuun mennessä. Puheenjohtajavaltio Tšekki suhtautui myös vakavasti tehtävään, joka liittyy uuden Euroopan parlamentin valintaan, eli käynnisti prosessin uuden komission nimittämiseksi seuraavalle vaalikaudelle 2009–2014. Kesäkuun Eurooppa-neuvoston kokouksessa saavutettiin selvä poliittinen yksimielisyys José Manuel Barrosta seuraavan komission puheenjohtajaehdokkaana. Puheenjohtajavaltio Tšekin ja uuden puheenjohtajavaltion Ruotsin valtuudet neuvotella Euroopan parlamentin kanssa luovat edellytykset institutionaalisen jatkuvuuden ylläpitämiselle. Kaiken kaikkiaan puheenjohtajavaltio Tšekki on onnistunut saavuttamaan konkreettisia tuloksia tai näkyvää edistystä kaikilla kolmella painopistealalla. Lainsäädännön alalla neuvottelut yli 80 konkreettisesta toimenpiteestä saatettiin menestyksekkäästi päätökseen, mikä on ennen kaikkea jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten, erityisesti Euroopan parlamentin, tiiviin yhteistyön ansiota. Muun kuin lainsäädännön alalla saavutettiin myös huomattavaa menestystä, mukaan luettuna ulkopoliittikan ja energiakriisin hoitaminen vuoden alussa, protektionististen pyrkimysten torjuminen, ratkaisevat toimet EU:n talouden tukemiseksi, energiahuollon monipuolistamista koskevat toimet ja ilmastonsuojelu sekä Euroopan unionin keskeisten kumppanien kanssa käytävien neuvottelujen tulokset.

Yksittäisistä painopistealoista tärkeimpänä tehtävänä talouden alalla oli käsitellä maailmanlaajuisen kriisin vaikutuksia ja panna edelleen täytäntöön Euroopan talouden elvytys suunnitelmaa yhtenä tärkeimmistä välineistä taloudellisen hyvinvoinnin palauttamiseksi. Läpäisimme kokeen myös toimilla, jotka hyväksyttiin pankkialan vakauttamiseksi. Käyttöön ottamamme toimet ovat tehokkaita. Vakuuksilla ja pääomapohjan vahvistamisella jäsenvaltiot tarjosivat pankeille potentiaalista tukea, joka oli yli 30 prosenttia Euroopan unionin BKT:stä. Energia-alaa ja internetin laajakaistayhteyksiä koskevasta 5 miljardin euron hankepaketista saavutettu kompromissi ja toimet yhteisen maatalouspolitiikan tehokkuuden tarkastamiseksi toivat myönteisen viestin kevään Eurooppa-neuvoston kokouksesta. Sopimus unionin jäsenvaltioiden osuudesta 75 miljardin euron lainaan Kansainvälisen valuuttarahaston resurssien lisäämiseksi oli erittäin merkittävä maailmanlaajuisen talouskriisin torjumisessa. Tšekin puheenjohtajakaudella EU antoi komission voimakkaalla tuella tärkeän panoksen G20-kokouksen erinomaisille valmisteluille ja onnistuneelle kululle Lontoossa, missä saatiin aikaan sopimus Kansainvälisen valuuttarahaston resurssien huomattavasta lisäyksestä ja muille kansainvälisille elimille jaettavista resursseista maailmanlaajuisen taantuman vaikutusten torjumiseksi. EU sai myös vahvan aseman huippukokouksessa kevään Eurooppa-neuvoston kokouksessa hyväksyttyjen yhteisten päätelmien ansiosta. Tällä tavoin EU vahvisti tahtonsa olla voimakas maailmanlaajuinen toimija. Kuten totesin aikaisemmin, kaikkia toimia, joilla Tšekin puheenjohtajakaudella pyrittiin hoitamaan kriisiä, on tarkasteltava sitä vasten, että protektionismi torjutaan yhdessä selvästi.

Lainsäädäntötoimien alalla puheenjohtajavaltio Tšekki onnistui elvytys suunnitelman puitteissa saavuttamaan yksimielisyyden mahdollisuudesta soveltaa alennettuja ALV-kantoja työvoimavaltaisiin paikallisesti tuotettuihin palveluihin. Kyseisellä sopimuksella annetaan huomattava panos työllisyyden ylläpitämiseen talouden kaikkein haavoittuvimmilla aloilla, ja sen pitäisi auttaa erityisesti pk-yrityksiä. Rahoitusmarkkinoiden sääntelyn ja valvonnan muutokset edustavat uutta lukua ponnisteluissa nykyisen rahoitus- ja talouskriisin torjumiseksi. Tšekin puheenjohtajakaudella saavutettiin merkittävää edistystä luottamuksen palauttamisessa. Saimme päätökseen neuvottelut kaikista keskeisistä lainsäädäntöehdotuksista, jotka puheenjohtajavaltio asetti tavoitteekseen. Niistä tärkein oli Solvenssi II -direktiivi vakuutusten, luokituslaitosten ja muiden sääntelyn alalla. Asetusta ja rahoitusmarkkinoiden valvontaa koskevassa haastavassa keskustelussa päästiin sopimukseen uudistuksen perustekijöistä, minkä pitäisi luoda vakautta jäsenvaltiasolla ja yksittäisten rahoituslaitosten ja niiden sääntöjen tasolla. Kesäkuun Eurooppa-neuvoston kokouksessa vahvistettiin komission omaksuma suunta. Komission suunnitelmille annetun tuen pitäisi johtaa konkreettisiin lainsäädäntöehdotuksiin, jotka laaditaan ja hyväksytään tämän vuoden syksyllä.

Energiapolitiikka, puheenjohtajavaltio Tšekin toinen painopisteala, joutui kovaan koetukseen heti puheenjohtajuuden ensi päivinä. Samaan aikaan näimme, ettei aina ole järkevää käsitellä energiakriisin ongelmia väliaikaiselta pohjalta, koska kriisejä esiintyy puolen vuoden välein. Meidän olisi sen sijaan toteutettava järjestelmällisiä toimia, niin että EU:n energiatoimitukset voivat olla varmalla ja kestäväällä pohjalla. Tšekin puheenjohtajakaudella me toteutimme toimia energiavarmuuden edistämiseksi keskittyen toimiin, joilla monipuolistetaan energialähteitä ja toimitusreittejä niin kutsutulla eteläisellä käytävällä. Energiatohokkuuden tukeminen, joka sisältyi Euroopan aluekehitysrahastoa koskeviin tarkistettuihin asetuksiin, antaa myös merkittävän panoksen energiavarmuuteen. Sen avulla voidaan tehdä investointeja energiatoimituksen lisäämiseen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön asuinrakennuksissa. Se tarjoaakin yhteyden puheenjohtajavaltio Ruotsiin, jolla energiatoimitus on yhtenä painopistealana. Koko EU:n toiminnassa vaadittava jatkuvuus on jälleen ilmeistä tässä asiassa. Lopuksi muistutan, että maaliskuun ja kesäkuun neuvostot vahvistivat täysin sen, ettei olisi järkevää hylätä kunnianhimoisia tavoitteitamme, jotka koskevat kasvihuonekaasujen vähentämistä tai kehitysmaiden lievennys- ja sopeutumistoimien rahoitusta. Samalla esitimme selvät painopistealat ja tavoitteet, jotka on täytettävä ennen ensi joulukuussa Kööpenhaminassa pidettävää YK:n ilmastomuutoskokousta, jotta EU voi puolustaa kantaansa johtajana ilmastomuutoksen hillitsemisen alalla.

Puheenjohtajavaltio Tšekin kolmas painopisteala – tai kolmas ”E” – oli EU maailmassa, ja tapahtumat osoittavat selvästi, miten tärkeää on se, että EU kehittää ja noudattaa yhteistä ulkopoliittikkaa. Sille saatiin selvä vahvistus Tšekin puheenjohtajakaudella. Samalla kun EU onnistui ratkaisemaan kaasukriisin yhtenäisyyden ansiosta, toinen kriisi vuoden alussa, Gazan kriisi, osoitti jälleen, että jos EU haluaa olla todellinen maailmanlaajuinen toimija, sen on opittava puhumaan yhdellä äänellä. Kumpikin kriisi tapahtui samalla puheenjohtajakaudella, mikä osoittaa, että tärkeämpää kuin se, kuka itse asiassa johtaa EU:ta, on kaikkien 27 jäsenvaltion yhtenäisyys. Puheenjohtajavaltio Tšekki onnistui käynnistämään itäinen kumppanuus -ohjelman, joka on jatkoa naapurisuuspolitiikalle, tällä kertaa idän suuntaan. Tšekin puheenjohtajakauden tärkeimpänä ulkopoliittisena tavoitteena oli EU:n laajentumisprosessin jatkaminen. Se sisälsi pääasiassa Länsi-Balkanin maiden jäsenysmahdollisuudet. Alueen tilanteen takia puheenjohtajavaltiolle oli rajoitetusti liikkumavaraa. Huolimatta liittymisneuvottelujen katkeamisesta Kroatian kanssa saavutettiin edistystä viisumivapautta koskevassa prosessissa. Olen esittänyt lyhyen ja asiapitoisen yhteenvedon puheenjohtajavaltio Tšekin tärkeimmistä tavoitteista ja niiden toteutumisesta. Yksityiskohtaisempia tietoja on tietysti saatavissa, ja olen nyt itsekkin vastaamassa teidän kysymyksiinne ja kommentteihinne.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, hyvät parlamentin jäsenet, vasta valitun Euroopan parlamentin ensimmäinen täysistunto on ainutlaatuinen poliittinen hetki. Se aloittaa vaalikauden, joka vaikuttaa satojen miljoonien unionin kansalaisten elämään ja kokonaisen mantereiden kohtaloon.

Onnittelen vilpittömästi vasta valittuja Euroopan parlamentin jäseniä. Teidän läsnäolonne tässä parlamentissa on tulosta suurimmasta kansainvälisen demokratian toimenpiteestä, mikä maailmassa on koskaan nähty. Toivotan teille menestystä tälle vaalikaudelle.

EU:n kohtaamat haasteet ja ne haasteet, joita sen on otettava vastaan lähivuosina, ovat valtavat. Ensinnäkin nyt on talous- ja rahoituskriisi, joka vaatii meitä jatkamaan järjestelmällistä koordinoitua, jonka olemme käynnistäneet. Kriisillä on sosiaaliset kustannukset, jotka ovat meille tärkeä painopisteala. Ilmastomuutosta on torjuttava, ja on siirryttävä ympäristöystävälliseen ja kestäväan talouteen, joka näyttää meille tarvittavan poliittisen suunnan.

Kaikki nämä haasteet ovat leimanneet juuri päättynyttä Tšekin puheenjohtajakautta. Onnittelen pääministeri Fischeriä ja hänen edeltäjänsä Mirek Topolánekiä erityisen vaikean kauden aikana saavutetuista tuloksista. Kiitän heitä ja koko heidän ryhmäänsä erinomaisesta yhteistyöstä sisäisistä poliittisista vaikeuksista huolimatta.

Korostaisin myös Tšekin puheenjohtajakauden poliittista merkitystä. Ensimmäistä kertaa valtio, joka vain muutama vuosi sitten oli Varsovan liiton jäsen, on vastannut vapauden ja solidaarisuuden eurooppalaisesta hankkeesta. Tämä on erittäin tärkeä näkökohta, joka osoittaa kuinka pitkälle olemme edistyneet EU:ssa.

Tšekin puheenjohtajakauden aikana olemme saavuttaneet käytännössä joitakin vaikuttavia tuloksia: 54 tekstiä on hyväksytty yhteispäätösmenettelyllä. Niistä mainitsen erityisesti sopimuksen monista rahoitusmarkkinoiden sääntelytoimista ja 5 miljardista eurosta Euroopan elvytys suunnitelman yhteydessä, ja tiedätte varsin hyvin miten kovasti me, komissio ja Euroopan parlamentti, olemme saaneet taistella sen saavuttamiseksi. Mainitsen myös Euroopan globalisaatorahaston tarkistuksen. Olen tyytyväinen energian ja liikenteen sisämarkkinoiden kehitykseen.

Kaikilla näillä aloilla komissio antoi kunnianhimoisia ehdotuksia, joita tämä parlamentti tuki. Olen tyytyväinen viimeisimmän Eurooppa-neuvoston kokouksen yksimieliseen tukeen suunnitelmalle, jota komissio ehdotti rahoitusmarkkinoiden valvonnasta. Nyt meillä on laajamittainen yksimielisyys, jollaista kukaan ei voinut toivoa muutama kuukausi sitten, kun osallistuin kokoukseen korkean tason asiantuntijoiden kanssa de Larosièren johdolla. Se antaa meille mahdollisuuden johtaa kansainvälisen rahoitusjärjestelmän uudistusta. Sen lisäksi osallistuimme samassa hengessä G20-kokoukseen Lontoossa saaden aikaan erittäin tärkeitä päätöksiä.

Lainsäädäntötyön lisäksi puheenjohtajavaltio Tšekki on voinut myös vastata poliittisiin haasteisiin, joista jotkut ovat erittäin arkaluonteisia, todellakin äärettömän vakavia. Meidän on täytynyt selvittää Ukrainan ja Venäjän välinen kaasukriisi, joka on jälleen kerran korostanut EU:n tarvetta vahvistaa energiavarmuuttaan. Kuuden viime kuukauden aikana olemme edistyneet paljon, esimerkiksi kehittämällä Itämeren alueen yhteenliitântäsuunnitelman.

Toissapäivänä osallistuin Turkin ja neljän jäsenvaltiomme – Itävallan, Unkarin, Bulgarian ja Romanian – Nabucco-hankkeen allekirjoittamistilaisuuteen, ja siellä oli läsnä monta valtiota, joista toivomme tuovamme kaasua tulevaisuudessa. Hanke on todella eurooppalainen, ja olen ylpeä siitä, että komissio on voinut toimia siinä välittäjänä, koska kaikki osapuolet ovat pitäneet kyseistä tehtävää välttämättömänä.

(EN) Arvoisa puhemies, Tšekin puheenjohtajakaudella tapahtui myös erittäin tärkeää kehitystä Lissabonin sopimuksen alalla. Viimeisin Eurooppa-neuvoston kokous sopi tarvittavista takuista, jotka antavat Irlannin hallitukselle mahdollisuuden järjestää toinen kansanäänestys täysin vakuuttuneena siitä, että Irlannin kansan huolenaiheita on käsitelty tyydyttävästi. Ei unohdeta sitä, että myös Tšekin senaatti saattoi päätökseen parlamentaarisen ratifioinnin Tšekin puheenjohtajakaudella, mikä nostaa 26:een niiden jäsenvaltioiden määrän, jotka ovat hyväksyneet sopimuksen parlamentissa.

Puheenjohtajavaltio Tšekki on nyt antanut viestikapulan puheenjohtajavaltio Ruotsille, mutta EU kohtaamat haasteet jatkuvat ja ulottuvat paljon pidemmälle kuin yksi puheenjohtajakausi.

Eurooppa-hanke on aina suuntautunut pitkälle aikavälille. Edistymme, kun teemme ryhmätyötä. Ryhmässä jokainen jäsen on elintärkeä onnistumisen kannalta: neuvostolla, komissiolla ja Euroopan parlamentilla on kaikilla tärkeä osansa yhteisten eurooppalaisten tavoitteiden saavuttamisessa unionin kansalaisten palveluksessa.

EU, jota meidän on edelleen rakennettava yhdessä, on vahva EU, avoin EU, solidaarisuuden EU. Se on EU, joka tarjoaa kansalaisille kaikki mahdollisuudet; EU, joka rakentuu kokonaiselle mantereelle ja hyödyntää täysin sisämarkkinoidensa mahdollisuudet, jotka ovat elintärkeitä kuluttajille ja pk-yrityksille; osaamisen ja innovaation EU; EU, jossa kunnioitetaan ympäristöä ja varmistetaan energiavarmuus; EU, joka lähestyy maailmanlaajuisia toimijoita kumppanuuden hengessä yhteisiin haasteisiin vastaamiseksi.

Nyt maailmanlaajuisen kriisin aikana tarvitsemme vahvaa EU:ta enemmän kuin koskaan – ja vahva EU tarkoittaa yhtenäistä EU:ta, joka on valmis tarttumaan omaan kohtaloonsa ja muokkaamaan sitä. Toimitaan yhdessä – Euroopan parlamentti, neuvosto, komissio – ja osoitetaan, että unionin kansalaisten odotukset ovat turvassa meidän käsissämme ja että heidän vapautta, oikeutta ja solidaarisuutta koskevat toiveensa eivät jää huomiotta.

(Suosionosoituksia)

Ádám Kósa, PPE-ryhmän puolesta. – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen erittäin liikuttunut, kun seison täällä Euroopan parlamentissa ensimmäisenä kuurona henkilönä, joka voi puhua teille äidinkielelläni, Unkarin viittomakielellä. En tee niin vain itseni ja kuurojen yhteisön puolesta vaan kaikkien epäedullisessa asemassa olevien henkilöiden puolesta. Minusta alkaa nyt tuntua siltä, että kuulun Euroopan yhteisöön, jossa jopa vähemmistöt voivat menestyä. Otetaan esimerkiksi Robert Schuman, joka oli Alsace-Lorrainesta ja josta tuli EU:n perustajaisä 50 vuotta sitten. Äskettäin päättyneen Tšekin puheenjohtajakauden lopulla tapahtui valitettavasti käänne, johon haluaisin kiinnittää uuden puheenjohtajavaltion Ruotsin huomion. Kaksi viikkoa sitten Slovakian parlamentti hyväksyi asetuksen, jolla rajoitetaan vakavasti maassa asuvien vähemmistöjen oikeutta käyttää omaa kieltään. Viittomakielen käyttäjänä katson velvollisuudekseni puolustaa eurooppalaisten oikeutta käyttää omaa kieltään ja sen merkitystä. Siinä on syy siihen, miksi aion työskennellä täällä Euroopan parlamentissa. Haluan kuitenkin välittää viestin kaikille Euroopan unionin kansalaisille. Haluan EU:n, jossa kaikille on taattu oikeus elää omaa elämäänsä täysimääräisesti ja hyödyntää mahdollisuutensa. Haluan EU:n, jossa kuurot henkilöt, joita minä tai kuka tahansa vammainen henkilö edustaa, todella nauttivat yhtäläisistä mahdollisuuksista. Kiitän erityisesti

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän puheenjohtajaa Joseph Daulia siitä, että hän antoi minulle mahdollisuuden puhua teille tänä erityisenä päivänä. Se osoittaa myös sen, että EU:ssa on todellakin kyse monimuotoisuudesta, suvaitsevaisuudesta ja yhtäläisistä mahdollisuuksista.

Libor Rouček, S&D-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa pääministeri Fischer, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, hyvät parlamentin jäsenet, tämän vuoden tammikuussa varoitin tätä parlamenttia siitä, että Tšekin puheenjohtajakausi ei olisi helppo ja että se olisi todennäköisesti erittäin epävakaa kausi. Syynä pelkoihini olivat Tšekin hallituskoalition epävakaus, hallituksen ja opposition erimielisyydet sekä hallituksen ja presidentin kiistat. Totean lyhyesti, että Tšekin presidentin Václav Klausin puhe tälle parlamentille valitettavasti vahvisti pelkoni epävakaudesta ja osoitti, että puheenjohtajakaudesta todellakin tulisi epävakaa, eikä vain siksi että hallitus hajosi. Siitä huolimatta jotkut asiat ovat menestyneet kuuden viime kuukauden aikana, mutta eivät kaikki. Myönteisistä puolista mainitsen energiapolitiikan, johon viitattiin aikaisemmin. Katson, että puheenjohtajavaltio Tšekki onnistui erittäin hyvin kaasukriisin ratkaisemisessa tämän vuoden tammikuussa. Nabucco-sopimuksen allekirjoittaminen, jonka José Manuel Barroso mainitsi, oli myös puheenjohtajavaltio Tšekin tekemän työn ansiota. Valitettavasti talouskriisin hoitaminen ei täyttänyt EU:n ja Euroopan parlamentin odotuksia. Muistellaanpa vain Tšekin entisen pääministerin Topolánekin puhetta, kun hän lähetti Yhdysvaltain presidentin Obaman helvettiin talouspolitiikkansa kanssa.

Siitä huolimatta kiitän lopuksi pääministeri Fischeriä erityisesti Tšekin puheenjohtajakauden pelastamisesta. Kesäkuun huippukokous todisti sen, sillä huippukokouksen koko ohjelma pantiin menestyksekkäästi täytäntöön. Kiitän myös satoja tšekkiläisiä virkamiehiä Brysselin lisäksi kaikissa Tšekin ministeriöissä. Mielestäni kyseiset virkamiehet tekivät erinomaista ja ammattimaista työtä eikä heitä voida pitää vastuussa siitä, mitä tapahtui Tšekin politiikassa.

Alexander Graf Lambsdorff, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, onnittelen teitä aluksi valintaanne johtaneesta vaalituloksesta. Toivotan teille menestystä seuraavan kahden ja puolen vuoden kaudelle. Ymmärsin jopa viimeisen pyyntönne noudattaa puheajoja ilman kuulokkeita.

Arvoisa pääministeri, edeltäjällänne ei ollut helppo tai myönteinen alku. Painopiste asetettiin aivan oikein energiaan, talouteen ja ulkosuhteisiin, mutta kuten niin usein elämässä käy, se mitä tapahtuu todellisuudessa, on joskus kovin erilaista kuin se, mitä olemme suunnitelleet. Gazan selkkauksessa neuvoston puheenjohtaja meni suoraan asiaan ilman, että oltiin sovittu yhteisestä EU:n lähestymistavasta. Venäjän ja Ukrainan kaasukiistassa miljoonat ihmiset joutuivat palelemaan, ennen kuin hallituksenne otti askeleen eteenpäin ja toimi välittäjänä onnistunein tuloksin.

Arvostelusta huolimatta menestyitte myös muilla aloilla. On puheenjohtajavaltio Tšekin kestävä saavutus, että Euroopan unioni ei tehnyt sitä virhettä, että sortuisi protektionismiin, kuten tapahtui 1930-luvulla. Se oli ja on edelleen todellinen uhka. Tässä asiassa puheenjohtajavaltio otti selvän linjan erityisesti kilpailusta vastaavan komission jäsenen tuella. Monet ihmiset haluavat käyttää kriisiä uuden taloudellisen nationalismien edistämiseksi. Se olisi katastrofi. Liberaalidemokraateille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukainen vapaa ja oikeudenmukainen kilpailu on tie kasvuun ja hyvinvointiin.

Kuitenkin jotta kansalaisemme hyväksyisivät vapaan kilpailun, he haluavat olla varmoja siitä, että säännöt ovat kaikille samat. Kilpailun vääristyminen, markkinoilta sulkeminen, valtion omien yritysten suosiminen – kaikki tällainen ei johda kriisin päättymiseen vaan suoraan umpikujaan. Puheenjohtajakaudellaan Tšekin tasavallan piti uutena jäsenvaltiona perustellusti kehottaa monia vanhoja jäsenvaltioita palaamaan järjestykseen, mikä oli valitettavasti tarpeellista sen takia, että kansainvälisiä markkinoita ei saa heikentää ja sääntöjä on noudatettava.

Puheenjohtajavaltio Tšekin hallitus osoittautui lopulta avuttomaksi Prahan linnasta tulevan jatkuvan häirinnän ja epäluottamuslauseäänestyksen edessä. Sen kaatuminen kesken puheenjohtajakauden oli ennennäkemätöntä. Koko Eurooppa katsoi hämmästyneenä Prahaan. Tällä teolla Tšekin poliittinen luokka teki karhunpalveluksen omalle maalleen ja EU:lle.

Arvoisa pääministeri, olette kuitenkin osoittanut, että politiikassa samoin kuin jalkapallossa peli voi vielä kääntyä, vaikka vaihtoja ei ole tehty ennen jatkoaikaa. Kesäkuun Eurooppa-neuvoston kokouksessa tavoitteeksi asetettiin rahoitusmarkkinoiden valvonnan tarkistaminen. Nyt komission tehtävänä on viedä aloitetta eteenpäin päättäväisesti. Olette neuvotelleet takuut Irlannille, niin että 2. lokakuuta pidettävä kansanäänestys on toivottavasti menestys. Jäsenvaltiot ovat virallisesti sopineet ehdokkaasta komission puheenjohtajaksi ja ovat siten vastanneet ryhmämme tärkeään pyyntöön.

Arvoisa pääministeri, olette henkilökohtaisesti tehnyt hyvää työtä ja saanut osaksenne paljon kunnioitusta. Tšekin ensimmäinen puheenjohtajakausi ei kuitenkaan saane historiankirjoissa sitä paikkaa, jonka olimme kaikki toivoneet sen saavan. Se, mitä meidän kuitenkin pitäisi muistaa, on teidän mottonne: ”esteetön Eurooppa”.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, arvoisa komission puheenjohtaja, ei ole helppoa arvioida edistystä, joka olisi pitänyt saavuttaa Tšekin puheenjohtajakaudella. Olen kovasti yrittänyt tehdä sen ryhmäni puolesta, mutta sitä minkä olisimme halunneet nähdä – eli että puheenjohtajavaltio Tšekki olisi vastannut haasteisiin – ei tosiasiasa tapahtunut.

Rahoituskriisistä voin todeta, että kun kokoonnumme tänne kesäloman jälkeen syyskuussa, olemme puhuneet vaaditusta uudesta rahoitusmarkkinoiden sääntelystä kokonaisen vuoden, mutta emme ole edistyneet käytännössä mihinkään. On annettu paljon lausuntoja, joiden tarkoituksena on rauhoittaa kansalaisia, mutta paljoakaan ei ole tosiasiasa tehty.

Taluskriisin alalla Euroopan elvytysuunnitelma – minusta on melkein kiusallista, että se mainitaan niin usein – on kuitenkin vain näennäinen ohjelma, jonka avulla voimme puhua Euroopan elvytysuunnitelmasta, mutta siitä puuttuu todellinen sisältö. Siinä on vain 5 miljardia euroa, ja sitten käydään merkityksetöntä kiistelyä siitä, miten kyseiset 5 miljardia euroa pitäisi käyttää. Mielestäni se ei ole ylpeydenaihe. Ei ole käsitelty vakavasti ohjelmaa, jonka parissa olemme työskennelleet kovasti, eli energiatehokkuuden parantamista EU:ssa koskevaa johdonmukaista ohjelmaa, joka varmistaisi miljoonia työpaikkoja.

Siirryn nyt ilmastokriisiin ja minun tuskin tarvitsee pyytää vihreitä poliitikkoja arvioimaan tämän alan politiikkaa. Yhdistyneiden Kansakuntien johtava ilmastomuutoksesta vastaava virkamies Ivo de Boer ja Ban Ki-moon painottivat meille Bonnissa pidetyn viime kokouksen jälkeen, että mikään maailman valtio, joka on väittänyt ottavansa johtavan roolin tässä maailmanlaajuisessa politiikassa ilmastokriisin ratkaisemiseksi, ei ole tehnyt sitä, mitä tosiasiasa olisi tarvittu. Jos otamme EU:n energiapolitiikan mitaksi sille, mitä me eurooppalaiset todella haluamme tehdä, en usko, että voimme pitää aina kilpailukykyistä strategiaa, joka ilmenee selvästi North Stream- ja Nabucco-hankkeiden yhteydessä, lähtökohtana yhteiselle tulevaisuuteen suuntautuneelle EU:n energiapolitiikalle.

Miksi niin? Mistä se johtuu? Uskon, että tämän asian arvostelu ei kohdistu oikeastaan teihin, pääministeri Fischer. Valtio, jossa ryhmäni puheenjohtaja Cohn-Bendit vieraili kantaen EU:n lippua repussaan antaakseen sen presidentille, oli todellisuudessa heikko. Valitettavasti, puheenjohtaja Barroso, vaikka usein puhutaan teidän vahvuudestanne, missä se oli silloin, kun neuvoston puheenjohtaja oli heikko? Emme nähneet siitä mitään todisteita.

(Suosionosoituksia)

Jan Zahradil, ECR-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa pääministeri, arvoisa komission puheenjohtaja, minulle on suuri kunnia puhua tänään ensimmäisenä puhujana monista uusista konservatiiviryhmistä ja myös tšekkiläisenä Euroopan parlamentin jäsenenä Tšekin puheenjohtajakaudesta. Puhun kuitenkin Euroopan parlamentin jäsenenä enkä vain kapeasta kansallisesta perspektiivistä. Samalla puhun ryhmäni edustajana ja siksi otan huomioon sen poliittiset painopisteet. Minulla on jo ollut tilaisuus puhua täysistunnossa tammikuussa, kun Tšekin pääministeri Topolánek esitteli täällä Tšekin puheenjohtajakauden painopistealat, ja puhun myös tänään, kun Tšekin pääministeri Fischer antaa raporttinsa Tšekin tasavallan saavutuksista. En mainitse tätä sattumalta. Haluaisin kiinnittää huomionne siihen, että Tšekin hallitus on onnistunut säilyttämään puheenjohtajavaltion poliittisen ja organisatorisen jatkuvuuden huolimatta hallituksen kaatumisesta, mikä oli pelkästään sisäpoliittisten tekijöiden tulos. Annan tässä kohdassa tunnustusta pääministerin puheen sävyille, koska se oli tismalleen puheenjohtajavaltio Tšekin äänensävy, asiallinen ja tulossuuntautunut. Mielestäni jotkut kriittisistä arvioista perustuivat tiettyjen Euroopan parlamentin edustajien tai mediahenkilöiden subjektiivisiin tunteisiin eivätkä ne edistäneet mitenkään kovasti kehuttua EU:n yhteenkuuluvuutta, vaan ne kuuluivat sen sijaan yksityisiin poliittisiin kampanjoihin, jotka oli suunnattu kotimaan kansalaisille.

Palaan nyt puheenjohtajavaltio Tšekin kolmeen painopisteeseen. Talouden osalta korostan jälleen kerran sitä, että Tšekin tasavalta on onnistunut estämään uhkaavan kansallisten protektionististen toimien aallon, joka olisi heikentänyt vakavasti Euroopan yhdentymisen perusarvoja ja erityisesti yhtenäismarkkinoiden periaatteita. Energiapolitiikan alalla kysymys varmoista ja jatkuvista toimituksista osoittautui hyvin valituksi aiheeksi. Tšekin puheenjohtajakauden ensimmäisinä kaasutoimituksia koskeva kriisi ratkaistiin menestyksekkäästi, mutta on tietysti muistettava se, että todellinen edistys asiassa edellyttää pitkän aikavälin strategisia toimia, mukaan luettuna toimitusten monipuolistaminen ja energian sisämarkkinoiden

vapauttaminen. Kolmannen painopistealan, EU:n ulkosuhteiden symbolisesta näkökulmasta korostan huippukokouksia tärkeiden maailmanlaajuisten toimijoiden kanssa. Niitä olivat EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokous, jossa vahvistettiin transatlanttisten suhteiden perustavanlaatuinen merkitys, EU:n ja Venäjän huippukokous sekä EU:n ja Kiinan huippukokous. Korostan vielä itäisen kumppanuuden aloitteen ja sen täytäntöönpanon merkitystä. Kaiken kaikkiaan uskon Tšekin puheenjohtajakauden kokonaisuudessaan osoittavan, että keskikokoiset valtiot ja niin kutsutut uudet jäsenvaltiot voivat hoitaa tällaisen tehtävän hyvin ja kunniakkaasti.

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGARPOULOU**

Miloslav Ransdorf, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (CS) Sanoisin, että Tšekin puheenjohtajakauden pelasti itse asiassa Fischerin hallitus ja pääministeri Fischer itse. Korostan sitä, että Tšekki toimi puheenjohtajavaltiona kaksikymmentä vuotta niiden poliittisten muutosten jälkeen, joita tiedotusvälineissä kutsutaan vapautumiseksi, mutta meillä on ollut myös kaksikymmentä vuotta lunastamattomia lupauksia, koska osaamisen taso julkisten asioiden hallinnoinnissa on romahtanut Tšekin tasavallassa. Totean vielä, että tästä näkökulmasta Fischerin hallitus on ollut miellyttävä yllätys. Hän on pääministeri ja mies, joka kieltäytyy valehtelemasta. Hänen nimensä tuli tietooni ensimmäisen kerran, kun hän vastusti tilastotietojen väärentämistä Tšekin tasavallassa. Hän on mies, joka välttää suuria sanoja, joita olemme kuulleet useilta puheenjohtajilta, ja joka toimii harkiten. Mielestäni on erittäin hyvä asia, että tällainen mies lopulta ryhtyi johtamaan puheenjohtajavaltio Tšekkiä. Koska nyt on kulunut 500 vuotta Calvinin syntymästä – hän syntyi Ranskassa 10. heinäkuuta 1509 – haluan sanoa, että ainoa asia, joka todella pelastaa meidät tästä vaikeasta tilanteesta, johon liittyy kaksi kriisiä... (*Puhemies keskeytti puhujan.*)

Nigel Farage, *EFD-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Tšekki on noudattanut valitettavan tuttua kaavaa: jatkuvuus, lisää samaa asiaa, jatkuva ilmastonmuutosta koskeva pakkomielle ja jatkuva vimma antaa uutta lainsäädäntöä. Sanoitte, että Tšekin puheenjohtajakaudella on käsitelty lainsäädäntöä 18 uudella alalla, ja vaikutatte tyytyväiseltä siihen. Katson, että olisi jo korkea aika ottaa pari askelta taaksepäin ja todeta, että meillä on Euroopan unionissa ylisäännetty malli, josta on meille vähän hyötyä taantuman syövereissä.

Tilanne kuitenkin jatkuu entisellään. Tuihte ajatusta Barrososta varmana puheenjohtajana ilman asianmukaista kilpailua, mutta eniten minua kiinnosti Lissabonin sopimus. Ratifioitte sopimuksen oman parlamenttinne kamareissa, ettekä tietenkään ajatelleet järjestää oman valtione kansalaisille kansanäänestystä mielipiteen ilmaisemiseksi. Kun puhuitte Irlannista, aloin todella kiinnostua. Sanoitte haluavanne uskottavan politiikan Irlannille toista kansanäänestystä varten ja niinpä tuotitte kyseiset takuut, ja siinä ne nyt ovat – takuut oikeudesta elämään, verotuksesta, turvallisuudesta ja puolustuksesta.

Kyseisellä asiakirjalla ei ole minkäänlaista lainvoimaa. Asiakirja ei ole sen paperin arvoinen, jolle se on kirjoitettu. Olette käynnistäneet häpeällisen yrityksen huijata irlantilaiset äänestämään Lissabonin sopimuksen puolesta tulevassa kansanäänestyksessä. Tietysti puheenjohtaja Barroso on tukenut teitä tässä asiassa. Hän ei koskaan kunnioita demokraattisten kansanäänestysten tulosta, pidettiin ne Ranskassa, Alankomaissa tai Irlannissa. Hän sanoo, että meidän on jätettävä ne huomiotta ja jatkettava eteenpäin. Kyse on vallasta. Kyse on hänestä ja siitä, että EU:n toimielimet saavat lisää valtaa jäsenvaltioiden kustannuksella. Toivon, että irlantilaiset kertovat teille kaikille minne voitte mennä toisessa kansanäänestyksessä, joka pidetään 2. lokakuuta – ja he voivat hyvinkin tehdä niin!

(*Vaihtelevia reaktioita*)

En kuitenkaan halua olla ilkeä, koska Tšekin puheenjohtajakaudella oli yksi hieno, valoisa, innostava hetki, jolloin kaikki me, jotka uskomme kansallisvaltioihin, demokratiaan ja jotka uskomme aidosti oikeusvaltioperiaatteeseen, pystyimme tulemaan tänne parlamenttiin ja olemaan ensi kertaa minun aikani ylpeitä siitä, että olemme osa tätä Euroopan parlamenttia. Viittaan tietysti Václav Klausin vierailuun. Mikä loistava puhe se olikaan: hän tuli tähän istuntosaliin ja sanoi suorat sanat ja muistutti siitä, että Euroopan parlamentin jäsenet ja EU:n johtajat eivät kuuntele Euroopan kansoja – jolloin 200 teistä nousi ylös ja käveli pois salista. Joten kiitämme ainakin Václav Klausia erittäin paljon kuudesta viime kuukaudesta.

(*Suosionosoituksia*)

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää kysymyksen. En arvostele asiaa, mutta onko lippujen esillä pitäminen sallittua tässä istuntosalissa?

(Vastalauseita. Nigel Farage piti esillä Yhdistyneen kuningaskunnan lippua.)

Koska jos se on sallittua, haluaisin asettaa esille Euroopan unionin lipun, jos saan tehdä niin.

(José Manuel Barroso asetti pöydälleen Euroopan unionin lipun. Suosionosoituksia.)

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan yhdentymisen kannalta on epäilemättä hyvä asia, että yksi EU:n uusista jäsenvaltioista, tässä tapauksessa Tšekin tasavalta, toimi neuvoston puheenjohtajana. Vähemmän hyvä asia on kaaos, johon puheenjohtajavaltio on meidät osaltaan johtanut.

Emme tietenkään voineet odottaa täydellisyyttä uudelta jäsenvaltiolta, jolla on vähän kokemusta EU:sta, mutta voisimme odottaa sentään hienoista ymmärtävyyttä. Puheenjohtajakauden alun taideskandaalia ei voida panna Prahan hallituksen syyksi, mutta neuvoston puheenjohtajavaltiota voidaan pitää täysin vastuullisena ponnottomasta reaktiosta ja siitä, että taideteokset säilyivät esillä.

Poliittinen johtajuus näkyy kuitenkin erityisesti vaikeuksien käsittelyssä ja kriisinhallinnassa. Erityisesti tässä suhteessa oli huomattavia puutteita: 20 päivää kestänyt energiakriisi Euroopassa Venäjän ja Ukrainan kaasukiistan aikana olisi voitu ratkaista tavalla tai toisella; Lähi-idän kriisi hoidettiin mielestäni vähintäänkin kömpelösti. Jos Yhdysvaltojen ohjuskilpi Tšekin tasavallassa ei ollut tarpeeksi paha asia, puheenjohtajavaltion riippuvuus Yhdysvalloista kävi myös ilmi esimerkiksi tavasta, jolla Israelin hyökkäystä Gazaan väheksyttiin puolustustoimena.

Prahan johtajat arvostelivat ja lykkäsivät Lissabonin sopimustakin vain ponnottomasti. Sen takia menetimme tärkeän tilaisuuden tuoda lisää demokratiaa takaisin Euroopan unioniin.

Se, että Slovenian ja Kroatian välillä ei lopulta päästy sopimukseen merirajasta, on myös erittäin valitettavaa. Kroatia on loppujen lopuksi valmistautunut EU:hun liittymiseen yhtä hyvin kuin kymmenen uutta jäsenvaltiota olivat liittymisensä aikaan. Päinvastoin se voi olla jopa paremmin valmistautunut. Mielestäni vieläkin valitettavampaa on se, että Ruotsi ei halua jatkaa sovitteluyrityksiä. Kroatia ei ole ansainnut sitä.

Kaiken kaikkiaan päätelmämme Tšekin puheenjohtajakauden onnistumisesta ovat melko ristiriitaiset.

Jan Fischer, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, vastaan erittäin lyhyesti neuvoston ja entisen puheenjohtajavaltion Tšekin puolesta. Ensinnäkin – henkilökohtaisesti – parlamentin ilmapiirin kokeminen riippumatta siitä, oliko kyseessä Tšekin parlamentti vai Euroopan parlamentti, on aina hyvä oppitunti miehelle, joka on pohjimmiltaan asiantuntija ja jolla on vahva akateeminen tausta. Se on oppitunti siitä, miten erilaisia ajatukset voivat toisinaan olla Euroopan yhdentymisen nopeudesta ja tehokkuudesta tai EU:n luonteesta. Kaikki se vain heijastaa teidän näkemysten erittäin laajaa kirjoa ja mielestäni se on olennainen osa todellista demokratiaa. Kiitän siksi teitä mielipiteidenne ilmaisusta ja myös kriittisistä ehdotuksista, joita olette esittäneet täällä.

En halua kommentoida Ádám Kósan puheenvuoroa yksityiskohtaisesti, mutta katson, että siitä heijastui mottomme ”esteetön Eurooppa” merkitys ja toivon, että EU noudattaa tulevaisuudessa tätä mottoa. Uskon vakaasti siihen, että toimet, joilla pyritään lievittämään erittäin vakavan talous- ja rahoituskriisin vaikutuksia, olivat asianmukaisia ja järkeviä siihen aikaan, kun ne hyväksyttiin. Täällä on arvosteltu rahoitusmarkkinoiden sääntelyn vauhtia. Olemme hyväksyneet alalla perustavanlaatuisia toimia, ja niistä sovittiin erittäin vakavan, haastavan ja ristiriitaisen keskustelun jälkeen. Yksityiskohtien kanssa tasapainoiltiin aivan kesäkuun Eurooppa-neuvoston kokoukseen saakka, ja tulos ei ehkä miellyttänyt kaikkia, koska täällä on niitä, jotka pitävät maailmaa ylisäänneltynä. Olemme kuitenkin valmiita komission lainsäädäntöehdotukseen rahoitusmarkkinoiden sääntelystä ja pankkivalvonnasta eurooppalaisessa muodossa tänä syksynä. Se, ettei protektionismia ole esiintynyt on – toistan sen – erittäin tärkeää, kuten sekin että olemme onnistuneet noudattamaan solidaarisuuden periaatetta erityisesti niitä valtioita kohtaan, joissa talous on joutunut suurimpiin vaikeuksiin.

Tapaan presidentti Klausin tänä iltana ja kerron hänelle Euroopan parlamentin jäsenen kiitokset. Muutoin Lissabonin sopimuksen ratifiointi Tšekin tasavallassa on tietysti edennyt täysin Tšekin perustuslain mukaisesti. Sopimus ratifiointiin parlamentin kummassakin kamarissa, ja odotamme tasavallan presidentin allekirjoitusta. Toivon, että se on lopullinen, ratkaiseva ja oikea. Se, ettei Tšekin tasavallassa järjestetty kansanäänestystä sopimuksen ratifiointista, on kokonaan Tšekin sisäinen asia ja täysin Tšekin perustuslain mukaista. Ei sen enempää sisäpolitiikasta.

Kiitän monia puhujia, jotka ylistivät puheenjohtajavaltio Tšekin saavuttamaa jatkuvuuden tasoa. Henkilökohtaisesti pidin sitä suurena haasteena hallitukselleni ja minulle itselleni. Se oli koetus uudelle

hallitukselle ja kaikille ministereille ja asiantuntijaryhmille, ja kaikki läpäisivät kokeen kirkkaasti – kuten huomautin jo omassa puheenvuorossani ja kuten tietyt Euroopan parlamentin jäsenet myönteisesti totesivat. Pidän omaa kolmasosaani puheenjohtajakaudesta henkilökohtaisena haasteena ja olen iloinen siitä, että puheenjohtajavaltio Tšekki on selvinnyt siitä kunnialla.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, olen ylpeä siitä, että Tšekin puheenjohtajakausi jää historiaan mallina joustavasta, ammattimaisesta, puolueettomasta ja hyvin valmistellusta hallinnosta. Uhmaten eurooppalaisten tiedotusvälineiden umpimähkäistä arvostelua ja Tšekin oppositiota tšekit onnistuivat saattamaan päätökseen sopimukset kymmenistä lainsäädäntönormeista. Tšekit onnistuivat siinä taukoon mennessä – ennen kuin Euroopan parlamentin vaalikausi päättyi vaaleja varten. Sopimukset sisälsivät esimerkiksi verkkovierailun, energiapaketin ja kriisin torjuntaa koskevat toimet. Loppujen lopuksi tšekit onnistuivat ratkaisemaan pähkinän alemman arvonlisäverokannan käyttöönotosta työvoimavaltaisissa palveluissa, mikä edistää kasvua ja kriisin torjuntaa. Tšekit onnistuivat myös auttamaan Venäjän öljy- ja kaasutoimitusten jatkamista Eurooppaan, pääsemään sopimukseen eteläisestä Nabucco-kaasuputkesta ja valmistelemaan sen allekirjoitusta varten yhdessä komission puheenjohtajan kanssa.

Valitettavasti Tšekin tasavalta jää EU:n historiaan esimerkkinä poliittisesta epävakaudesta, koska sosiaalidemokraatti Paroubek asetti oman kunnianhimensa EU:n etujen edelle ja junaili – yhdessä useiden takinkääntäjien kanssa – Tšekin hallituksen kaatamisen puolivälissä onnistunutta puheenjohtajakautta. Kiitän pääministerien Topolánekin ja Fischerin työryhmiä sekä Tšekin edustustoa Brysselissä kovasta työstä EU:n ja Tšekin tasavallan etujen ajamiseksi. Työryhmät osoittivat, etteivät edut sulje toisiaan pois, edes kriisin aikana. Sen lisäksi ne vakuuttivat muun muassa Ranskan presidentin siitä, että protektionismi on kirosana. Onnittelen teitä ja meitä kaikkia siitä.

Pyytäisin nyt puheenjohtajavaltio Ruotsia käynnistämään välittömästi keskustelut Tšekin kansalaisia koskevien Kanadan viisumivaatimusten poistamisesta. Uskon, että niissäkin keskusteluissa onnistutaan. Loppujen lopuksi solidaarisuus on Euroopan unionin suurin vahvuus.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, pääministeri Fischer julisti, että Tšekin puheenjohtajakausi oli erittäin onnistunut. Pääministeri Fischer, minun on valitettavasti sanottava, etten ole samaa mieltä. Pääministeri ei ole siitä vastuussa, mutta Tšekin puheenjohtajakausi ei perustunut lainkaan yhteisymmärrykseen. Mainitsen ensimmäiseksi taideteoksia koskevan kiistan, ristiriidat, joka suosi taiteilijoita muttei puheenjohtajavaltiota. Sitten oli sisäpoliittinen epävakaus, joka vahingoitti Euroopan unionin imagoa tai toisin sanoen kaikkia meitä. Pääministeri Fischer, onko totta, että Tšekin tasavalta onnistui ratifioimaan Lissabonin sopimuksen mutta että siitä puuttuu edelleen presidentti Václav Klausin allekirjoitus? Olemme kaikki samaa mieltä myös siitä, että euroskeptinen presidentti puheenjohtajakaudella ei auta meitä lainkaan. Tšekin presidentti antoi monia viestejä euroskeptisyydestä ennen kaikkea kieltäytymällä käyttämästä EU:n lippua. Tärkeämpää on kuitenkin se, ettei hän ole allekirjoittanut Lissabonin sopimusta. Se kertoo kunnioituksen puutteesta meitä kaikkia ja eurooppalaisia kohtaan.

Puheenjohtajavaltio Tšekki oli erityisen väärässä äitiyslomaa koskevasta direktiivistä. Tiedän mistä puhun, koska olin kyseisestä mietinnöstä vastaava esittelijä. Puheenjohtajavaltion osallistuminen kyseiseen asiaan oli äärettömän kielteistä, ja sitä avusti merkittävästi Astrid Lulling, joka boikotoi äänestystä mietinnöstäni. Puheenjohtajavaltio Tšekki vastusti äitiysloman pidentämistä 20 viikkoon ja isyyslomaa, joka on erittäin tärkeä sen varmistamiseksi, että miehet ja naiset jakavat perheen vastuut ja edistävät siten sukupuolten välistä tasa-arvoa.

Arvoisa pääministeri, miehiä tarvitaan kotona aivan yhtä paljon kuin naisia tarvitaan työmarkkinoilla. Miehillä on aivan yhtä suuri oikeus nähdä lastensa kehittyvän kuin naisilla on nauttia uramenestyksestä. Arvoisa pääministeri, älkää aliarvioiko naisten oikeuksia tai osaamista.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Arvoisa puhemies, ihmisten enemmistö äänesti viime vuonna Lissabonin sopimusta vastaan, koska uskottiin, että voidaan saavuttaa parempi EU: EU, joka on demokraattinen ja vastuullinen; EU, joka edistää työntekijöiden oikeuksia, joka puolustaa julkisia palveluja ja joka hakee myönteistä roolia maailmassa.

Meille kerrotaan, että Eurooppa-neuvosto on hyväksynyt paketin oikeudellisesti sitovia takuita, joilla käsitellään Irlannin kansan huolenaiheita, mutta se, mitä on saatu aikaan, on vain Lissabonin sopimuksen selvennys. Se ei muuta millään tavoin runkoa tai sisältöä.

Kun äänestämme tästä asiasta lokakuussa, äänestämme täsmälleen samasta sopimuksesta, joka hylättiin viime vuonna – ilman muutoksia, ilman lisäyksiä, ilman poistoja. Täsmälleen samasta Lissabonin sopimuksesta, jonka 53 prosenttia äänestäjistä hylkäsi.

Tarvitsemme uuden perussopimuksen uutta aikakautta varten.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen kiitollinen puheenjohtajavaltio Tšekille sen ponnisteluista, jotka voidaan kenties tulkita tarkaksi vertauskuvaksi tilanteesta, jossa toimielimemme ovat tällä hetkellä.

Tunnustamme kaikki, että Euroopan unioni on ainoa mahdollinen foorumi joidenkin kohtaamiemme haasteiden kohtaamiseen. Kukaan ei kuvittele, että esimerkiksi Malta tai Italia, jolla on 5 000 kilometriä rantaviivaa, voi ratkaista maahanmuutto-ongelman, aivan kuten monet muuta maat eivät voi ratkaista energiatoimituksiin liittyviä ongelmia.

Juuri puheenjohtajavaltio Tšekin tapahtumat – eli kamppailu suurten sisäpoliittisten vaikeuksien ja erilaisen EU:ta koskevan tulkinnan kanssa – auttavat meitä ymmärtämään sen, mitä meitä pyydetään tekemään. En ole tuonut mukani lippuja tänä aamuna, mutta tiedän varmasti, että tunnen epäluottamusta tylsämielistä kansallismielisyyttä kohtaan ja myös sellaisia byrokraattisia hirviöitä kohtaan, jotka voivat vahingoittaa vakavasti poliittista kokemustamme ja saada meidät unohtamaan, mitä meitä pyydetään saavuttamaan.

Totuus on se, että maksamme päättämättömyyden hintaa. Maksamme järkyttävää hintaa siitä, ettei meillä ollut rohkeutta tehdä päätöksiä, jotka ovat nyt tärkeitä päätöksiä, ja se heijastuu ehkä myös siihen, ettei meillä ole nyt voimaa kohdata välittömiä olosuhteita, jotka liittyvät erittäin vaikean uuden parlamenttikauden alkuun.

Uskon kuitenkin, että meillä on huomattava tilaisuus. Jotkut menestyivät toisia paremmin vaaleissa, mutta tiedämme kaikki varmasti, että emme voi vastata haasteisiin, elleimme toimi yhdessä. Katson siksi, että meidän on otettava vastuumme ja annettava toimielimille voimaa, jotta ne voivat elvyttää yhteytensä kansalaisiimme, koska yksi asia on varma: maksamme suurimman hinnan siitä, että joudumme ylipäättään maksamaan, koska se johtaa kansalaistemme vieraantumiseen, he ottavat etäisyyttä meidän ihanteisiimme.

Jiří Havel (S&D). – (CS) Arvoisa pääministeri, arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, olemme kokoontuneet tänne arvioimaan edellistä puheenjohtajavaltiota. Puheenjohtajavaltioilla oli kahdet kasvot. Ei unohdeta kumpakaan niistä, vaikka on asioita, jotka luultavasti mieluiten unohtaisimme. Monet täällä ovat valittaneet sitä, ettei puheenjohtajavaltio Tšekki toiminut riittävän aktiivisesti rahoituskriisin ratkaisemiseksi. Toiset muistavat presidentti Klausin kiistellyn puheen parlamentissa. Toiset taas valittavat Barack Obaman kriisiohjelman tahditonta kuvaamista tieksi helvettiin. Tšekin puheenjohtajakauteen liittyy kuitenkin myös selvää edistystä. Muistellaan vaikka ympäristöpakettia ja Lissabonin sopimuksen hyväksymisen edistymistä. Puheenjohtajavaltioilla Tšekillä oli kahdet kasvot ja symbolisesti sillä oli kaksi pääministeriä. Tänään menestyksekkäämpi heistä seisoo edessänne. Arvoisa pääministeri, kiitän teitä ja hallitustanne ponnisteluistanne ja kiitän EU:n ja Tšekin virkamiehiä heidän tekemästään työstä. Hyvät parlamentin jäsenet, mielestäni Tšekin tasavallan pääministeri ansaitsee kunnon aplodit.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, tätä parlamenttia hallitsee kyyninen suuri koalitio, johon kuuluvat eurooppalaisen kapitalismin pääpuolue PPE ja sosiaalidemokraatit, jotka ovat naamioituneet vasemmistoksi, mutta jotka todellisuudessa panevat täytäntöön samaa uusliberalistista ohjelmaa, jolla työntekijät pakotetaan maksamaan kansainvälisen kapitalismin nykyinen kriisi.

Nyt tämä suuri koalitio haluaa pakottaa irlantilaiset ja eurooppalaiset Lissabonin sopimukseen, koska se edustaa uusliberalistista ohjelmaa – mukaan luettuna työntekijöiden oikeuksien heikentäminen – ja edistää militarisointia ja aseellisuutta. Irlantilaisille annetut niin sanotut takuut eivät muuta mitään, eivät merkitse mitään ja ovat epäolennaisia.

Islantilaisena sosialistina haastan kyseisen koalition. Haastan puhemies Buzekin, puheenjohtaja Barroson, Martin Schulzin ja Guy Verhofstadtin: tulkaa Irlantiin syyskuussa, keskustelkaa meidän kanssamme työntekijöistä koostuvan yleisen edessä siitä, miksi heidän pitäisi tukea teidän Lissabon-hankettanne, joka on täysin heidän etujensa vastainen.

– (GA) Valmistautukaa kiivaaseen Lissabonin sopimuksen vastaiseen kampanjaan Irlannissa. Edustamme miljoonia eurooppalaisia, joilla ei ollut mahdollisuutta äänestää Lissabonin sopimusta vastaan. Sopimus ei hyödytä EU:n kansalaisten enemmistöä vaan byrokraatteja, suuria yrityksiä ja aseellisuutta.

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

Manfred Weber (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, tämän keskustelun aikana monet ovat ilmaisseet puheenjohtajavaltio Tšekille kiitollisuutensa siitä, että se on onnistunut saattamaan hallinnollisesti valmiiksi muutaman hankkeen toimikautensa loppuun mennessä.

Pohdin vakavasti sitä, onko odotuksistamme todellakin tullut niin vaatimattomia? Toimimme politiikan alalla. Se, mitä me todella odotamme vuosikymmeniin suurimmassa talouskriisissä, johon liittyy ympäristöhaasteita, on puheenjohtajavaltio, joka osoittaa johtajuutta ja näkemystä. Sitähän me tosiasiaa odotamme. Olemme nähneet, että hallinnollinen työ on saatu valmiiksi sellaisissa kysymyksissä, jotka ovat edelleen käsiteltävänä toimikauden lopussa. Olisin todellakin odottanut enemmän.

Arvoisa pääministeri, jos tapaatte presidentti Klausin tänä iltana, kertokaa hänelle, että hänellä oli kuluneen kuuden kuukauden aikana tilaisuus osoittaa EU:lle Tšekin kansallinen identiteetti ja suvereenius vahvalla johtajuudella. Hän tietenkin korosti kansallisen suvereeniuuden merkitystä täällä parlamentissa. Valitettavasti hän jätti tilaisuutensa käyttämättä.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, meillä on vain minuutti aikaa, joten jätän kohteliaisuudet väliin. Puolustan teitä omaa irlantilaista kollegaani Joe Higginsia vastaan. Muistutan Joe Higginsia siitä, että te, työssänne solidaarisuusliikkeessä, puolustitte työntekijöitä ja heidän oikeuksiaan, ja katson, että historiallisten tosiasioiden pitäisi näkyä tässä parlamentissa. Pienet kiistat eivät ole paha asia, mutta on aika erikoista, että tänä aamuna meillä on Nigel Farage toisella puolella ja Sinn Féin ja Joe Higgins toisella puolella – oikeiston ja vasemmiston äärilaidat – vastustamassa Lissabonin sopimusta.

Sen pitäisi olla riittävän hyvä syy meille muille antaa ”kyllä”-ääni Lissabonin sopimukselle ja hyvä syy irlantilaisille äänestäjille, jotka tekevät päätöksensä 2. lokakuuta, kuunnella ääniä, jotka kehottavat heitä äänestämään ”ei”, ja kuunnella tarkasti mitä ne edustavat, ja sitten kuunnella järjen ääntä ja pohtia sitä seikkaa, että Euroopan unioni on kohdellut Irlantia hyvin ja Irlanti on kohdellut Euroopan unionia hyvin ja että pysymme edelleen Euroopan sydämessä tukemalla Lissabonin sopimusta.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri Fischer, arvoisa puheenjohtaja Barroso, teidän puheenjohtajakautenne, pääministeri Fischer, osoittaa jälleen kerran, miten tärkeää on saada nopeasti pysyvä puheenjohtaja Euroopan unionille. Sen lisäksi siitä määrätään Lissabonin sopimuksessa.

Vaikutatte varsin hiljaiselta, pääministeri Fischer, ja haluaisinkin tietää mielipiteenne troikan ohjelmasta, jonka hallituksenne allekirjoitti kesäkuussa 2008 Ranskan ja Ruotsin kanssa. Haluamme kuulla tätä asiaa koskevasta Ruotsin työohjelmasta sekä erityisesti kolmesta muusta asiasta: Dohan ohjelmasta, vuosituhanen kehitystavoitteista ja Välimeren unionista.

Mikä on teidän arvionne tästä välineestä, pääministeri Fischer, ja miten arvioitte troikkaa, joka on jo ensimmäinen merkki Euroopan unionin pysyvistä puheenjohtajasta.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, lyhyt, napakka sananvaihto ryhmän puheenjohtajan Faragen ja puheenjohtaja Barroson välillä oli erittäin valaiseva EU:n tulevaisuutta koskevan näkemyksen kannalta. Siinä kävi räikeästi ilmi, että Lissabonin sopimukselle viitotetun reitin lopullisena päämääränä on kansallisvaltioiden hävittäminen, mikä selittää sen, miksi puheenjohtaja Barrosoa ärsyttää nähdä kansallislippu tässä istuntosalissa. Jaamme tietysti saman yhteisen eurooppalaisen tavoitteen. Niin tehdessämme haluamme kuitenkin tehdä selväksi, että sen sijaan, että julistamme täällä annettua iskulausetta ”moninaisuudessaan yhtenäinen”, tavoittelemme yhteistyötä moninaisuudessa, mikä tarkoittaa sitä, että kannatamme kansallisvaltioiden säilyttämistä. Siinä ovat ne puitteet, joissa haluamme tehdä työtä yhtenäisen Euroopan puolesta.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, totean jälleen kerran, että pääministeri Topolánekista ja pääministeri Fischeristä riippumattomista syistä neuvoston puheenjohtajavaltio menestyi paremmin kuin miltä näyttää, ja kiitän myös Saša Vondraa puheenjohtajakauden valmistelemisesta.

Lisään vielä yhden asian, ja se on vastaus Joe Higginsille. Lissabonin sopimus on monialainen sosiaalilauseke. Se antaa meille lisää sosiaalisia oikeuksia ja perusoikeuskirjan. Jos emme saa tätä sopimusta, meillä on EU, jossa on vähemmän sosiaalisia oikeuksia. Katson, että tämä asia pitäisi tehdä selväksi, niin että irlantilaisille ei kerrota enempää valeita. Meidän pitäisi kertoa heille totuus. Ilman Lissabonin sopimusta meille jää Nizzan

sopimus ja vähemmän sosiaalisia oikeuksia EU:ssa. Siksi meidän pitäisi lopettaa tuo kauhea kampanja ja kertoa irlantilaisille totuus.

(*Suosionosoituksia*)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin muistuttaa, että puheenjohtajavaltio Tšekin saavutukset ovat suuremmat kuin sen saama tunnustus mutta että puheenjohtajakausi oli myös erittäin vaihteleva. Ensiluokkaiset virkamiehet ja erinomaiset ministerit, kuten Karel Schwarzenberg, Saša Vondra, Ondřej Liška ja muut, sekä pääministeri Fischer ovat tehneet erinomaista työtä. Kiitänkin heitä siitä. Tšekillä on vain yksi ongelma, ja se on presidentti Klaus, joka on vahingoittanut maataan vakavasti horjuttamalla tietoisesti ja tahallisesti menestyksestä puheenjohtajakautta. Kiitän pääministeri Fischeriä mestarillisesta tavasta, jolla hän torjui sen, meni itse Brysselin huippukokoukseen ja päätti onnistuneesti neuvoston puheenjohtajakauden.

Jan Fischer, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tällä kertaa vastaukseni on todellakin erittäin lyhyt. Kiitän teitä puheenvuoroistanne. Ne ovat osoittaneet jälleen kerran mielipiteiden moninaisuuden ja erilaisten ajatusten laajuuden EU:ssa; miten vaikeaa ja samalla tarpeellista on etsiä jonkinlaista yhteistä nimittäjää ja yhteistä ääntä. Uskon kuitenkin, että moninaisuus elvyttää mannertamme ja yhdentymisprosessia ja että se kuuluu tänne. Viette epäilemättä kantanne, analyttiset näkemyksenne ja arvionne mukanaan täältä, ja ehkä minun asiani ei ole vakuuttaa teitä muusta, koska tämä ei ole akateeminen keskustelu. Hallitukseni ja – sanottakoon se – edellinen hallitus todellakin tekivät kaiken mahdollisen puheenjohtajakautemme ohjelman toteuttamiseksi ja teimme sen sinnikkäästi huolimatta edistyksestä, jonka Tšekin tasavalta saavutti ratifioimalla Lissabonin sopimuksen. Haluan tehdä sen täysin selväksi. Arvostan troikkaa, johon kuuluvat Ranska, Tšekin tasavalta ja Ruotsi, ja troikan työtä erittäin paljon. Pystyimme tekemään erittäin tiivistä yhteistyötä päivittäisissä tapahtumissa. Kyseessä on mekanismi, joka edistää huomattavasti jatkuvuutta ja puheenjohtajuuden siirtämistä, ja arvostan sitä erittäin paljon. Tšekin tavoitteista ja siitä, miten teknokraattinen puheenjohtajavaltio oli, miten se osoitti johtajuutta, näkemystä tai muuta, totean olevani varma siitä, että kausi alkoi EU:ta koskevalla näkemyksellä ja ohjelmalla ja että Tšekki myös onnistui toteuttamaan ohjelman. Teidän tehtävänne on arvioida missä määrin se saavutettiin. Omalta osaltani olen edelleen vakuuttunut siitä, että tällä puheenjohtajakaudella saavutettiin tavoitteet, vaikka arvostelua esiintyy aina ja joillakin aloilla me – syystä tai toisesta – emme saavuttaneet kaikkia tavoitteitamme. Kiitän teitä vielä kerran keskustelusta ja kriittisistä huomioistanne ja kiitän kaikkia teitä, jotka osoittitte ymmärtämystä ja arvostusta poliittisella ja henkilökohtaisella tasolla. Toivotan teille menestystä työstänne.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelussa esitettiin joitakin konkreettisia kysymyksiä.

Ensinnäkin komissio pahoittelee sitä, että Kanada on ottanut käyttöön viisumivaatimuksen, joka koskee Kanadaan matkustavia Tšekin kansalaisia. Keskustelin asiasta Kanadan pääministerin kanssa viime G8-kokouksen yhteydessä. Odotan toimen olevan väliaikainen ja toivon, että viisumivapaus Tšekin tasavallan ja Kanadan välillä saadaan pian.

Pyysin komission jäsentä Barrot'ta tapaamaan Tšekin virkamiehiä ja keskustelemaan asiasta pian ja olen ymmärtänyt, että ensimmäinen kokous komission virkamiesten ja Tšekin ulkoministeriön virkamiesten välillä pidettiin Brysselissä eilen. Tältä pohjalta komissio tutkii tilanteen huolellisesti ja raportoi asiasta vastavuoroista viisumivapautta koskevassa kertomuksessa, joka julkaistaan todennäköisesti syyskuussa 2009. Kuulemme yhteistyössä Tšekin hallituksen kanssa Kanadan viranomaisia, jotta saamme lisätietoja syistä heidän päätöksensä takana, ja teemme kaiken tarpeellisen viisumivapaan matkustamisen palauttamiseksi.

Rahoitusmarkkinoiden sääntelyssä ja valvonnassa, jota myös käsiteltiin keskustelussa, on tietysti vielä tehtävää eli se, mitä Eurooppa-neuvosto hyväksyi yhteisymmärryksessä de Larosièren raportin pohjalta – teetätin raportin tuolla korkean tason ryhmällä – mutta meidän on myös otettava huomioon saavutettu edisty.

Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat hyväksyneet komission ehdotukset, jotka koskevat pääomavaatimuksia, talletustakuita, luottoluokituslaitoksia ja vakuutusalan Solvenssi-direktiiviä. Komissio on esittänyt lainsäädäntöä, joka koskee hedgerahastoja ja pääomasijoituksia sekä arvopaperistamista ja palkkioita pankkialalla. Nyt Euroopan parlamentin ja neuvoston on hyväksyttävä ne – mikäli ne niin tahtovat – nopeasti.

Toinen keskustelussa mainittu asia oli protektionismin vastustaminen. Itse asiassa se oli erittäin tärkeä aihe 1. maaliskuuta pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa. Vuoden 2008 jälkimmäisellä puoliskolla

Euroopan unionissa esiintyi vaarallisia pyrkimyksiä sisäisiin protektionistisiin toimiin. Mielestäni on reilua todeta, että puheenjohtajavaltio Tšekki ja monet jäsenvaltiot tekivät selväksi, ettemme voi hyväksyä tällaista sisämarkkinoiden pirstomista, joten kyseisinä kuukausina käydyt keskustelut olivat erittäin tärkeää kehitystä.

Lopuksi totean arvostelusta, joka koskee Lissabonin sopimuksen ratifiointia parlamentissa, etten ymmärrä miten joku, joka on valittu parlamenttiin, voi kyseenalaistaa sopimuksen ratifioinnin parlamentissa. Parlamentti on demokratian perusta ja parlamentin ratifiointi on yhtä legitiimi kuin kansanäänestys.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Totean vielä kerran Tšekin tasavallan pääministerille: kiitos paljon puheenjohtajakaudesta, yhteenvedosta ja osallistumisestanne täällä tänään pidettyyn keskusteluun.

(PL) Keskustelu on päättynyt.

(Istunto keskeytettiin klo 10.35 ja sitä jatkettiin klo 10.40.)

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Maaailma on kohdannut yhden vakavimmista kapitalismin kriiseistä, ja sillä on vakavia seurauksia työntekijöille ja ihmisille yleensä.

EU:ssa tämän kriisi on seurausta uusliberalistisesta politiikasta, jota harjoitetaan yhä edelleen. Kyseinen politiikka on kirjattu perussopimuksiin ja niin kutsuttuun Lissabonin strategiaan, jota Lissabonin sopimuksella yritetään institutionalisoida sekä syventää ja laajentaa. Sen sijaan että käsittelee asianmukaisesti kriisin syitä, neuvosto toistelee kriisin aiheuttaneen politiikan peruslinjoja, mikä merkitsee huolestuttavaa ja vastuutonta yritystä jatkaa kyseistä politiikkaa kaikista todisteista huolimatta. Sen seurauksena neuvosto tukee

– pyrkimystä hyväksyä Lissabonin sopimus, nyt petoksen keinoin, mihin kuuluu se, että täsmälleen sama asia, jonka irlantilaiset jo kerran hylkäsivät, esitetään jonakin erilaisena;

– pääoman vapaata ja sääntelemätöntä liikkuvuutta ja offshore-rahoituskeskusten olemassaoloa;

– markkinoiden vapauttamista, julkisten palvelujen yksityistämistä ja talouden kasvavaa keskittymistä rahoitustoimintaan;

– työsuhteiden sääntelyn purkamista, palkkojen alentamista, hyväksikäytön tehostamista ja joustoturvan puolustamista;

– työttömyyden torjunnan epäonnistumista ohjaamalla valtavia rahamääriä rahoitusalan tukemiseen kiinnittämättä samaa huomiota tuotantosektoriin.

5. Ruotsin puheenjohtajakauden toimintaohjelma (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston puheenjohtajan julkilausuma Ruotsin puheenjohtajakauden ohjelman esittelystä.

Fredrik Reinfeldt, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, kunnianarvoiset parlamentin jäsenet, aluksi haluan onnitella teitä uuden puhemiehen valinnasta. Odotan ilolla yhteistyötä Jerzy Buzekin kanssa Ruotsin puheenjohtajakaudella – ja tietenkin myös sen jälkeen.

Minulle on suuri kunnia käyttää puheenvuoro Euroopan parlamentissa Eurooppa-neuvoston puheenjohtajana. Tiedän, että lähes puolet teistä on valittu parlamenttiin ensimmäistä kertaa. Yhdessä te annatte ääneen 500 miljoonalle eurooppalaiselle. Teiltä odotetaan paljon.

Käytän puheenvuoroni täällä hyvin haasteellisena aikana. EU:n yhteistyö on harvoin kohdannut ankarampia ja näin moninaisia koetuksia. Lyhyellä aikavälillä pyrimme varmistamaan sujuvan siirtymisen uuteen perussopimukseen – Lissabonin sopimukseen. Nyt ja hieman pidemmällä aikavälillä meidän on myös hallittava talous- ja rahoituskriisiä. Pinnan alla piilee kasvavan ilmastokriisin uhka, joka pitkällä aikavälillä on merkittävin kohtaamistamme haasteista.

Yksi asia on selvä. Jos puheenjohtajavaltio Ruotsi tahtoo vastata menestyksekkäästi moniin kohtaamiinsa haasteisiin, meidän on tehtävä yhteistyötä teidän kanssanne – teidän, jotka työskentelette eurooppalaisen

demokratian ytimessä. Toivomme teiltä tukea ja yhteistyötä, ja toivomme, että olette valmiita vastaamaan haasteisiin kanssamme.

Kun puhumme EU:n historiasta, meillä on tapana sanoa, että yhteistyöllä on luotu perusta rauhalle Euroopassa, jolle niin usein on ollut ominaista rauhan vastakohta. Haluan kertoa teille, että isoisäni oli ruotsalainen sotilas, joka lähetettiin Norjan rajalle toisessa maailmansodassa – sodassa, johon Ruotsi ei osallistunut. Lähimmäksi sotaa isoisäni pääsi toisinaan näkemällä siitä vilauksen – turvallisen välimatkan päästä. Tällainen oli pitkään Ruotsin suhde Eurooppaan: tarkkailu välimatkan päästä.

Kun Eurooppa oli toisen maailmansodan jälkeen raunioina, Ruotsi oli säilynyt koskemattomana. Taloudellisesti olimme varakkaampia – mutta eurooppalaisen yhteisöllisyyden kannalta köyhempiä. Kaksikymmentä vuotta sitten piikkilangat katkaistiin Itävallan ja Unkarin väliltä. Berliinin muuri romahti, ja Eurooppa muuttui lähes yhdessä yössä. Monet valtiot alkoivat tuolloin matkan, jonka seurauksena 27 valtion edustajat istuvat tänään täällä istuntosalissa. Yksi näistä valtioista oli Ruotsi.

Jos lähdet mukaan myöhässä, on kirittävä muita kiinni. Poliittinen sitoutuminen Eurooppaan alkoi kypsyä Ruotsissa 1980-luvun loppupuolella. Euroopan läheisyys ja Ruotsin riippuvuus siitä alettiin hitaasti ymmärtää. Ruotsin ulkoministeri Carl Bildtillä oli ratkaiseva asema työssä, jolla Ruotsi saatiin mukaan Euroopan yhteisöön – toisin sanoen hyväksymään avoimuus, globalisaatio ja vapaa kauppa. Hän oli tiukasti vakuuttunut siitä, että Ruotsi kuuluu Eurooppaan.

Laadimme Euroopan unionin jäsenyyshakemuksemme 18 vuotta sitten. Olimme vihdoinkin kypsyneet vakuuttuneiksi siitä, että ihmisten elämää ja tulevaisuutta voidaan parhaiten palvella yhteistyössä ja yhteisössä muiden kanssa, että meillä oli jotain annettavaa – ja että meillä oli paljon opittavaa. Emme pelänneet enää yhteistyötä. Uskalsimme kuulua Eurooppaan.

Ruotsin kannalta vallankumoukselliset vuodet 1980-luvun puolivälistä eteenpäin kuluivat myös oman poliittisen sitoumukseni syventymiseen. Minun teki kovasti mieleni Eurooppaan, kuten monien sukupolveni ruotsalaispoliitikkojen. Muistan, kuinka nuorena vastavallittuna Ruotsin kansanedustuslaitoksen jäsenenä minut kutsuttiin vierailemaan Euroopan parlamenttiin. Se oli merkki parlamentin avoimuudesta ja lähestyttävyydestä – huolimatta siitä, ettei Ruotsi tuolloin ollut vielä unionin jäsen.

Muutamaa vuotta myöhemmin, vuonna 1997 Ruotsin liittyttyä unioniin, osallistuin PPE:n nuorisojärjestön Youth of EPP:n perustamiseen, ja minusta tuli sen ensimmäinen puheenjohtaja. Se antoi minulle mahdollisuuden nähdä, kuinka eurooppalainen yhteistyö toimii käytännössä. Etsimme yhdessä eurooppalaisia ratkaisuja eurooppalaisiin ongelmiin. Tutustuimme sekä toisiimme että toistemme maiden historiaan ja kulttuuriin. Sain mahdollisuuden tutustua Euroopan pääkaupunkeihin – ja voin tuskin muistaa niiden kirkkojen määrää, joissa vierailin tuona aikana.

Kuluneiden 20 vuoden aikana Ruotsi on muuttunut etäisestä tarkkailijasta eurooppalaisen yhteistyön aktiiviseksi osapuoleksi. Tällä on vuorostaan ollut vaikutus Ruotsin väestöön. Kymmenen vuotta sitten joka kolmas ruotsalainen piti EU-jäsenyyttä hyvänä asiana valtion kannalta, mutta yhtä moni oli toista mieltä. Nyt tämä on muuttunut. Lähes kaksi kolmesta ruotsalaisesta uskoo EU-jäsenyyden olevan Ruotsille hyväksi. Yli 45 prosenttia ruotsalaisista äänesti Euroopan parlamentin vaaleissa kesäkuussa. Se on kahdeksan prosenttia enemmän kuin vuonna 2004 ja yli eurooppalaisen keskiarvon. Tänä päivänä Ruotsi on valtio, joka arvostaa EU-jäsenyyttä ja suhtautuu siihen myönteisesti. Heräsimme hieman myöhään, mutta olemme tehneet kovasti työtä kirkkumme muut kiinni. Se on voitto kaikille meille, jotka uskomme eurooppalaiseen yhteistyöhön.

(Suosionosoituksia)

Arvoisa puhemies, kunnianarvoiset parlamentin jäsenet, meidän on vastattava kysymykseen sukupolvemme kohtalosta – se on sosiaalinen ongelma, joka toisin kuin monet muut kasvaa hitaasti – mutta vain väärään suuntaan. Planeettamme on kuumeessa. Sen lämpötila nousee – ja meidän on reagoitava tähän. Grönlannin jääpeite kutistuu yli 100 kuutiokilometriä joka vuosi. Etelänavan jääpeite sulaa yhä kovempaa vauhtia. Tiedämme, että pelkästään Grönlannin sulava jää voi nostaa merenpinnan tasoa jopa kaksi metriä. Seuraukset ovat dramaattisia. Jos merenpinta nousee vain metrinkin kaikkialla maailmassa, sata miljoonaa ihmistä joutuu jättämään kotinsa pelkästään Aasiassa. Kaikkein haavoittuvimpia ovat Bangladesh, Itä-Kiina ja Vietnam.

On kuitenkin myös muita vakavia seurauksia. Säätila muuttuu, ja siihen liittyy monien kasvi- ja eläinlajien sukupuuttoon kuoleman vaara. Näin tapahtuu, vaikka pysyisimme YK:n asettamassa kahden asteen tavoitteessa, jota tuettiin viime viikolla sekä G8-maiden huippukokouksessa että kehittyvien talousmahtien tapaamisessa L'Aquilassa. Ilmastoamme uhkaavat fossiilisten polttoaineiden käyttömme sekä riippuvuutemme niistä. Siinä pahat uutiset. Entä mitä ovat hyvät uutiset?

Vaikka aikaa on vähän, se on yhä puolellemme. Meidän on kuitenkin toimittava nyt. Meillä on jo kaikki tarvittava uusiutuvan energian käytön laajentamiseksi ja teknologia energiatehokkuuden parantamiseksi. Kansainvälisen energiaviraston (IEA) mukaan yli puolet toimenpiteistä, joita tarvitaan kahden asteen tavoitteessa pysymiseksi, voidaan toteuttaa teknologialla, joka meillä jo on.

Lisäksi ilmastonmuutoksen torjuntatoimenpiteillä on hyvin hyödyllisiä sivuvaikutuksia – vaikutuksia, jotka jo sellaisenaan oikeuttavat toimenpiteet. Jos kulutamme vähemmän energiaa, säästämme rahaa. Parannamme julkista taloutta, ja samalla kotitalouksilla on enemmän varoja. Jos investoimme uusiutuvaan energiaan ja energiatehokkuuteen, parannamme energiavarmuuttamme. Olemme vähemmän riippuvaisia tuonnista sellaisista maista, jotka ovat toisinaan sekä poliittisesti että taloudellisesti epävakaita. Investointimme vihreään talouteen luovat mahdollisuuksia uusiin työpaikkoihin ja lisäävät kasvua tulevana vuosikymmeninä.

Annan nyt erityisen esimerkin. Ukrainan kaasukriisi vaikutti tammikuussa moniin EU:n jäsenvaltioihin. Puhuin viime viikolla presidentti Justshenkon kanssa siitä, kuinka voimme pyrkiä välttämään tällaisen toistumista. Samalla on tärkeää kyetä vaihtamaan tarkastelukulmaa. Jos Ukraina investoi energiatehokkuuteen niin, että se saavuttaa Tšekin tasavallan tai Slovenian tason, säästetyn energian määrä vastaa koko kaasun tuontia Venäjältä valtion omaan käyttöön. Ukrainasta voisi tulla täysin riippumaton kaasun tuonnista Venäjältä, ja se voisi säästää paljon rahaa – yksinkertaisesti parantamalla omaa energiatehokkuuttaan. Tältä alalta meidän on etsittävä vastauksia ilmastokysymyksiin.

(Suosionosoituksia)

Kiotossa muodostettiin kymmenen vuotta sitten halukkaiden koalitio. Vapaaehtoiset sopimukset eivät kuitenkaan riitä. Jos haluamme onnistua saamaan aikaan kansainvälisen ilmastonmuutosta koskevan sopimuksen, matkan Kiotosta Kööpenhaminaan on muututtava halukkaiden koaliitiosta kaikkien vastuuksi.

Miten tämä sitten on toteutettavissa? Euroopan on toimittava yhdessä ja kollektiivisesti. Meidän on osoitettava johtamistaitoa ja pidettävä lupauksemme. Euroopalla on ratkaiseva asema muiden saamiseksi mukaan kansainvälisiin sopimuksiin. Meidän on annettava päästöille hinta kaikkialla maailmassa. Meidän on otettava käyttöön kansallisia hiiliveroja ja päästökauppaa. Silloin syntyy ympäristöystävällisiä vaihtoehtoja. Jos fossiilisten polttoaineiden käytön hinta määrätään tarkastelematta ilmastovaikutuksia, maapallon lämpeneminen jatkuu. Vaihtoehtoja ei silloin synny. Energiatehokkuuden lisäämistöimenpiteistä ei tule taloudellisesti kannattavia.

Tämä ei kuitenkaan riitä. Tarvitaan laajempi vastaus kysymykseen ”miten”. Ei riitä, että päästöjä rajoitetaan sellaisissa valtioissa, jotka suostuvat vapaaehtoisesti vähennyksiin, mutta joiden yhteispäästöt ovat vain 30 prosenttia päästöistä. Ei myöskään riitä, että ratkaisut perustuvat vain kehittyneimpien valtioiden rajoituksiin. Vaikka niin kutsutuissa liitteen I valtioissa päästöt rajoitettaisiin nollaan, kehitysmaiden nopeasti lisääntyvät päästöt saisivat meidät ylittämään nopeasti kahden asteen tavoitteen.

Tämän vuoksi meidän on keskusteltava investointien rahoittamisesta kehitysmaissa. Meidän on varmistettava nopea teknologian siirto ja se, että kehitysmaatkin sitoutuvat tarkistamaan nykyisiä kehityssuuntiaan. Lisäksi tarvitaan myös Euroopan ulkopuolisten maiden selkeitä keskipitkän aikavälin sitoumuksia. Muutamien vastuusta on nyt tultava kaikkien vastuu.

Tiedän, että Euroopan parlamentti hyväksyy vastuunsa. Puheenjohtajavaltio Ruotsi pitää teitä liittolaisinaan. Haluamme nyt kirjoittaa tarinan siitä, kuinka ilmastouhka torjuttiin, ja haluamme kirjoittaa sen yhdessä teidän kanssanne.

Arvoisa puhemies, arvoiset parlamentin jäsenet, talous- ja rahoituskriisi levisi maastopalon lailla kaikkialle maailmaan muutamassa viikossa. Eräät henkilöt olivat varoittaneet siitä, mutta suurimmalle osalle se tuli yllätyksenä – varsinkin laajuutensa ja syvyytensä osalta. Globaalissa maailmassa myös ongelmat leviävät nopeasti. Taantuman voima on niin suuri, ettei kenelläkään ole ihmeläkettä nopeaan toipumiseen. EU:n koordinoitujen toimenpiteiden paras välineemme kriisin haasteisiin vastaamiseksi. Lisäksi vieläkin on paljon asioita, jotka voivat mennä pieleen. Näissä oloissa EU on onnistunut osoittamaan johtamistaitoa näinä koettelemusten aikoina. Sovimme pankkien tukemisen takeista ja liikennesäännöistä. Sovimme yhteisestä elvytysuunnitelmasta talouden stimuloimiseksi.

Tässä työssä presidentti Sarkozylla ja puheenjohtajavaltio Ranskalla oli merkittävä osa, mutta väitän myös Euroopan parlamentin olleen liikkeelle paneva voima. Meidän on nyt omistettava syksy keskustelulle jatkuvista toimenpiteistä, jotka auttavat meitä selviytymään kriisistä. Taloudellinen tilanne on edelleen vaikea, ja julkiset taloudet ovat nyt tiukoilla kaikissa jäsenvaltioissa.

Komission ennusteen mukaan EU:n alijäämä ylittää 80 prosenttia BKT:sta ensi vuonna. Emme voi sulkea silmiämme ja teeskennellä, ettei tämä ole ongelma. Kaiken tämän keskellä emme saa unohtaa, että näiden lukujen takana on ihmisiä huolissaan työpaikoistaan. He ihmettelevät, kuinka onnistuvat maksamaan kotinsa ja säilyttämään elintonsa. Meidän tehtävämme on vastata heille.

Miljoonien eurooppalaisten menettäessä työpaikkansa ja syrjäytyessä koko hyvinvointimme on vaarassa, ja tämä tapahtuu aikana, jolloin hyvinvointiimme kohdistuu ennestään suuria paineita. Me elämme pidempään, teemme vähemmän työtä ja saamme vähemmän lapsia. Jos tämä suuntaus jatkuu, Euroopassa on 50 vuoden kuluessa kaksi kertaa niin paljon vanhuksia kuin lapsia. Mitä siis voimme tehdä?

Meidän on palautettava luottamus rahoitusmarkkinoihin. Meidän on saatava nopeasti aikaan tehokas valvonta, jotta estetään vastaavat kriisit tulevaisuudessa. Puheenjohtajavaltio Ruotsi tekee työtä sen eteen, että neuvostossa päästään tästä sopimukseen vuoden loppuun mennessä. Toivomme apuanne, jotta tämä saataisiin aikaan nopeasti ja sitovasti. Kansalaiset eivät hyväksy verovarojen toistuvaa käyttöä vastuuttomasti toimineiden rahoituslaitosten pelastamiseen.

Meidän on nopeasti päästävä eroon kasvavista julkisista vajeista koordinoitun kriisistä selviämisen strategian ja asteittaisen vakaussopimuksen sääntöihin paluun avulla. Muuten lyhytaikaisia epätasapainoja seuraa krooninen vaje. Meitä odottavat suuret leikkaukset, jotka jo ovat todellisuutta tietyissä osissa EU:ta, ja meillä on tästä aiempia kokemuksia Ruotsissa. Joukkotyöttömyys, sosiaalinen levottomuus ja kasvavat veropaineet ovat edessä.

Meidän on varmistettava yhteisön politiikan sosiaalinen ulottuvuus, joka perustuu terveeseen julkiseen talouteen ja siihen, että saadaan lisää ihmisiä työmarkkinoille. Tämä on ylivoimaisesti paras tapa turvata hyvinvointijärjestelmämme. Tiedän, että tämä on todellakin tärkeä asia täällä Euroopan parlamentissa.

On kestävämpiä, että kolme kymmenestä työikäisestä eurooppalaisesta jää työmarkkinoiden ulkopuolelle. Tavoitteemme on oltava aktiivinen työmarkkinapolitiikka, jolla yhdessä hyvin toimivan sosiaaliturvajärjestelmän kanssa voidaan hallita muutosta tehokkaasti. Meidän on vahvistettava ihmisten työllistettävyyttä ja mahdollisuuksia tuoda itsensä esiin työmarkkinoilla. Lisäksi meidän on aktivoitava ja uudelleenaktivoitava työttömiä. Kun töissä on enemmän ihmisiä, on saatavilla enemmän tukea niille, jotka eivät ole työssä. Meidän on myös keskityttävä uudistuksiin, nykyaikaistamiseen ja uuteen todellisuuteen mukautumiseen. EU:n ulkopuolinen maailma ei ole pysähtynyt. Se kehittyy valtavan nopeasti. Meidän on tunnustettava tämä ja hyväksyttävä se.

EU:n Lissabonin strategian tarkistus voi osaltaan edistää tarvittavaa uudistusohjelmaa. Tästä keskustellaan syksyn aikana.

Taluskriisin muodostuessa havaitaan kasvavaa protektionismia koskevia ajatuksia. WTO vahvistaa, että kauppaa rajoittavien toimenpiteiden määrä on kasvanut huomattavasti viimeisten kolmen kuukauden aikana. Tämän vuoksi olen tyytyväinen L'Aquilan sopimukseen Dohan kierroksen aloittamisesta uudelleen – jotta varmistetaan, että maailman valtiot jälleen valitsevat vapaalle kaupalle myönteisen tien, jonka tiedämme pitkällä ajanjaksolla olevan kaikille hyödyksi. Tavoitteena on oltava, että EU selviää tästä kriisistä vahvistuneena.

Arvoisa puhemies, arvoiset parlamentin jäsenet, matkustaessani ympäri Ruotsia ja puhuessani EU:n yhteistyöstä, minulle esitetään vain vähän EU:n toimielimiä koskevia kysymyksiä. Sen sijaan kysymykset koskevat usein käyriä kurkkuja, nuuskaa ja muita jokapäiväisiä asioita.

Toimielinkehys on kuitenkin tärkeä, koska se määrittää, mitä voimme tehdä ja millä aloilla. Tämän vuoksi Lissabonin sopimuksen ratifiointi on keskeisessä asemassa. Sopimuksella tehdään EU:sta demokraattisempi, avoimempi, tehokkaampi ja vaikutusvaltaisempi kansainvälisellä näyttämöllä. Kaikkein tärkeintä on kuitenkin se, että voimaantullessaan Lissabonin sopimus päättää EU:n yhteistyön sisäänpäin kääntyneen vaiheen luvun. EU:n on nyt aika katsoa ulospäin ja eteenpäin. Puheenjohtajavaltio Ruotsi on valmistautunut toteuttamaan kaikki valmistelutyöt sen varmistamiseksi, että siirtyminen uuteen perussopimukseen käy sujuvasti, mutta tämä edellyttää luonnollisesti, että kaikki jäsenvaltiot ratifioivat sopimuksen. Toivokaamme, että näin käy tulevien kuukausien aikana.

Kansainvälinen rikollisuus kasvaa yhä voimakkaammaksi. Kansalliset rajat eivät enää rajoita rikollisverkostojen toimintaa. Näemme, kuinka huumekauppa ja ihmiskauppa laajentuvat. Tämä on uhka demokraattisille arvoillemme ja kansalaisillemme. Samalla vapaus liikkua vapaasti yli rajojen on yhteisöllemme ratkaisevan tärkeä – toisessa EU:n jäsenvaltiossa opiskelemista, työskentelemistä ja asumista varten. Uusina aikoina tarvitaan kuitenkin uusia ratkaisuja. Tämän vuoksi laadimme tänä syksynä tätä alaa koskevan uuden ohjelman,

jota kutsumme Tukholman ohjelmaksi. Tukholman ohjelmalla terävöitetään välineitä, joilla luodaan turvallisuutta EU:ssa ja torjutaan järjestäytyneitä rikollisuutta ja terrorismia.

Samalla luomme entistä paremman tasapainon näiden välineiden sekä oikeusvarmuuden varmistavien ja yksilön oikeuksia suojaavien toimenpiteiden välille. Sillä varmistetaan myös se, että turvapaikkaa EU:sta hakevat kohtaavat yhteisen, oikeusvarman järjestelmän – tällä lisätään johdonmukaisuutta vastaanottotavoissa ja tavoissa, jolla turvapaikkahakemusta tarkastellaan, sekä palauttamispolitiikassa.

Unelma tulevaisuudesta Euroopassa on monilla ihmisillä voimakas. Samaan aikaan Euroopan väestö ikääntyy ikääntymistään. Työvoiman maahanmuuttoa koskeva joustava järjestelmä voisi yhdistää nämä kaksi tosiasiaa.

Arvoisa puhemies, arvoiset parlamentin jäsenet, 50 vuotta sitten kuusi valtiota loi perustan eurooppalaiselle yhteistyölle. Meitä on nyt 27 valtiota. Voimamme ja vaikutuskykymme ovat kasvaneet, ja vaurautemme ja moninaisuutemme ovat lisääntyneet. Eurooppa on rikastunut. Sen seurauksena meillä on myös paremmat välineet niin globalisaation tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntämiseen kuin sen haasteisiin vastaamiseen. Yhdessä olemme vahvoja.

Puhumme ”jäsenyysneuvotteluista”. Viime kädessä jäsenyydessä on kuitenkin kyse yhteisten arvojen jakamisesta ja yhteisten sääntöjen noudattamisesta. Edelleen ulkopuolella olevat pohtivat tätä parhaillaan – aina Reykjavikista Ankaraan Länsi-Balkanin kautta. Kyproksen kahdella johtajalla on historiallinen mahdollisuus hyväksyä ratkaisu, joka yhdistää aivan liian kauan jakautuneena olleen saaren.

Sisäpuolella on houkutus antaa jäsenyysprosessin muodostua mahdollisuudeksi ratkaista pitkään jatkuneita kiistoja. Tällaisissa tapauksissa meidän on löydettävä ratkaisuja, joista on hyötyä molemmille osapuolille ja jotka avaavat tietä eteenpäin. Muutoin vaarannamme tavoitteenamme olevan Euroopan jatkuvan yhdentymisen edistymisen. Puheenjohtajavaltio Ruotsi työskentelee edistääkseen laajentumisprosessia EU:n tekemien sitoumusten mukaisesti ja tiukasti sovellettavien kriteerien perusteella. Toimimme sovittelijana.

Arvoisa puhemies, arvoiset parlamentin jäsenet, voiman ja vaikutusvallan kanssa tule kansainvälistä vastuuta, jota pyrimme yhä kantamaan. Siihen liittyy velvollisuus käyttää vastuuta kaikkien parhaan edun mukaan. EU:n on tehtävä työtä rauhan, vapauden, demokratian ja ihmisoikeuksien eteen. Meidän vastuullamme on tukea maailman köyhimpiä ja haavoittuvimpia valtioita, vastuu YK:n vuosituhattavoitteiden noudattamisesta. Vastuullamme on myös YK:n työn tukeminen muillakin aloilla, yhteistyön tekeminen strategisten kumppaniemme kanssa, toimiminen maailman kriisipesäkkeissä – olipa kyse Lähi-Idän, Iranin, Afganistanin, Pakistanin ja Pohjois-Korean rauhanprosesseista tai Afrikan maanosan suurista haasteista.

Vastuullamme ovat kuitenkin myös Välimeren unionin ja itäisen kumppanuuden kaltaiset alueelliset aloitteet, joilla luodaan vakautta ja yhteistyötä naapurivaltioiden välille erilaisissa olosuhteissa.

Olen erityisen kiitollinen Euroopan parlamentin johtavasta asemasta Itämeren yhteistyön osalta. Parlamentti esitteli aluetta koskevan strategialuonnoksen jo vuonna 2005. Nyt toivomme, että aloite voidaan kruunata hyväksymällä Itämeren strategia Eurooppa-neuvoston kokouksessa lokakuussa.

Balkanin selkkaukset 1990-luvulla aloittivat EU:n osallistumisen kriisinhallintaan – ja osallistumme siihen jatkuvasti yhä enemmän. Tällä hetkellä EU osallistuu noin kymmeneen kriisintorjunta-aloitteeseen kaikkialla maailmassa.

Nykyisin maailman ongelmat kolkuttavat EU:n ovea. Kaikkialla maailmassa – eikä vähiten naapurialueillamme – monien ihmisten toivo omasta kehityksestään liittyy meidän yhteistyöhömmme. Täyttäkäämme yhdessä heidän odotuksensa.

(Suosionosoituksia)

Arvoisa puhemies, arvoiset parlamentin jäsenet, eurooppalaisen yhteistyön tuloksena maanosamme elää nyt rauhassa ja vauraudessa, vapaana ja vakaana. Meillä on avoimet rajat ja sosiaalimalli, jossa yhdistyvät markkinatalous ja toisista huolehtiminen. Tällainen on yhteinen Eurooppamme. Kansalaiset haluavat kuitenkin myös tietää, että Eurooppaa kantavat ajatukset tulevaisuudesta ja ettei yhteistyöllämme ole pelkästään historiallisia tarkoituksia, vaan se on myös tulevaisuuteen suuntautunutta. Tämän vuoksi meillä on valittuina edustajina vastuu sanoa, mitä haluamme Euroopalta. Kerron teille, millaisena näen tulevaisuuden Euroopan.

Haluan nähdä, että Eurooppa toimii voimakkaasti demokratian, rauhan, vapauden ja ihmisoikeuksien puolesta kansainvälisellä näyttämöllä ja että se uskaltaa toimia ulkopoliitikassa. Joukossamme on nimittäin

myös niitä, jotka tietävät kokemuksesta, millaista on elää ilman demokratiaa ja vapautta, ja se antaa uskottavuutta toimillemme.

Haluan nähdä, että Eurooppa ottaa johtoaseman ilmastouhkien torjunnassa, että se vastustaa houkutusta kilpailla sellaisen teollisuuden perustalta, joka ei maksa ilmastoamme tuhoavista päästöistä, ja että se tarjoaa kannustimia, jotta vihreä teknologia tulee kannattavaksi, jotta lapsemme ja lastenlapsemme saavat kokea luonnon sellaisena kuin me sen tunnemme.

Haluan nähdä, että Eurooppa ottaa vastuuta taloudesta. Kulutusluotto ei voi olla ainoa tapa. Ei myöskään voida hyväksyä sitä, että voitot kuuluvat yksityisille ja tappiot valtiolle. Meidän on rakennettava uudelleen julkinen talous, säänneltävä terveitä rahoitusmarkkinoita ja turvattava talousuudistukset, joita tarvitsemme kasvua ja sellaista teollisuutta varten, joka on kilpailukykyistä myös tulevaisuudessa.

Haluan nähdä Euroopan, joka kehittää edelleen sosiaalimalliaan, Euroopan, joka yhdistää hyvin toimivan hyvinvointijärjestelmän kasvuun ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen, Euroopan, joka työn, yrittämisen ja terveen julkisen talouden kautta luo mahdollisuuksia säilyttää ja kehittää hyvinvointimallejamme kaikkien kansalaisten parhaan edun mukaisesti.

Haluan nähdä Euroopan, joka ei hyväksy lyhytaikaisten protektionismin ristiretkien houkutusta, Euroopan, joka turvaa EU:n yhteistyön perustana olevat sisämarkkinat ja sallii tavaroiden ja palvelujen virrata vapaasti yli rajojen, meidän ja muun maailman eduksi.

Haluan nähdä Euroopan, joka nöyrytyy eriarvoisuuden edessä, joka on avoin muiden argumenteille ja jolla on voimakas halu löytää kompromisseja yhteisen edun hyväksi. Sellainen Eurooppa on vahva kaikkina aikoina.

(Suosionosoituksia)

Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, minulle on kunnia seistä täällä kanssanne ja edustaa eurooppalaista demokratiaa. Monet ovat sanoneet minulle, että tästä tulee kaikkein vaikein puheenjohtajakausi vuosiin. Haasteita on paljon, ja meidän on valmistauduttava odottamattomaan. Monet kysyvät, pystyykö Ruotsin kokoinen valtio kantamaan tämän vastuun. Ei yksinään – mutta yhdessä voimme vastata näihin haasteisiin. Tehkäämme se näkemyksellä ja tarmolla, aloitteellisesti ja rohkeasti. Sitä Eurooppa tarvitsee. Sitä Euroopan kansalaiset tarvitsevat. Eurooppa-hankkeessa on kyse ihmisten ongelmien yhdessä ratkaisemista koskevasta unelmasta. Tämä unelma tekee Euroopasta vahvan. Tämä vuosi, vuosi 2009, on kohtalon vuosi eurooppalaiselle yhteistyölle. Meillä on mahdollisuus ottaa seuraava askel. Puheenjohtajavaltio Ruotsi on valmis vastaamaan haasteeseen. Vastatkaamme siihen yhdessä!

(Voimakkaita suosionosoituksia)

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, nyt ei eletä tavallisia aikoja eikä tästä tule tavallista puheenjohtajakautta. Tavanomaisen lainsäädäntötyön lisäksi puheenjohtajavaltio Ruotsi joutuu tarkastelemaan myös muunlaisia hyvin poliittisia haasteita, eikä parempaa haasteisiin vastaajaa olekaan kuin pääministeri Reinfeldt ja Ruotsin puheenjohtajatiimi.

Tänään haluan korostaa kahta merkittävintä poliittista haastetta, jotka Euroopan unioni kohtaa seuraavan puolen vuoden aikana: talouskriisin ratkaiseminen ja kunnianhimoisesta kansainvälisestä ilmastonmuutosta koskevasta sopimuksesta neuvottelemisen.

Miesmuistiin pahin rahoitus- ja talouskriisi vaikuttaa edelleen tuhoisasti yhteisöihin ja perheisiin, ja erityisesti työttömyys jatkaa kasvuaan. Talouden saaminen takaisin raiteilleen on ensisijainen tavoite. Euroopan unionin kollektiiviset toimet ovat johtaneet ennennäkemättömiin julkisen talouden ponnisteluihin, jotka tuottavat konkreettisia tuloksia.

Olemme myös osoittaneet jäsenvaltioiden välistä solidaarisuutta, esimerkiksi kaksinkertaistamalla euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden maksutasetuen ylärajan 50 miljardiin euroon. Nyt meidän on pantava täysimääräisesti täytäntöön elvytyspaketti kaikkine näkökohtineen ja varmistettava, että se synnyttää työpaikkoja ja edistää taloudellista toimintaa.

Minusta on tärkeää katsoa ensisijaisiksi työttömyyttä rajoittavat toimenpiteet ja saada ihmiset takaisin töihin. Tässä voimme perustaa toimemme toukokuussa pidetyn työttömyyttä käsitelleen huippukokouksen tuloksiin. Huippukokous liittyi komission aloitteeseen puheenjohtajavaltioiden Tšekin tasavallan, Ruotsin ja Espanjan kanssa. Meidän on siirrettävä käytäntöön yhteiset sitoumuksemme nuorten ja työllisyyden osalta.

Vastuu työmarkkinapolitiikasta kuuluu tietenkin jäsenvaltioille, mutta me voimme ja meidän tulee käyttää yhteisön välineitä auttaaksemme jäsenvaltioita pitämään ihmiset töissä ja kouluttamaan näitä tulevaisuuden työpaikkoja varten. Tämän vuoksi Euroopan komissio aikoo antaa ehdotuksen rakennerahastomenettelyjen yksinkertaistamisesta ja kansallisen yhteisrahoituksen tarpeen poistamisesta Euroopan sosiaalirahastolta vuosiksi 2009 ja 2010. Me myös suuntaamme resursseja uudelleen rahoittaaksemme työllisyyttä ja yhteiskunnallista osallisuutta edistävän uuden mikroluottovälineen rahoittamiseksi. Toivon parlamentin tukevan näitä ehdotuksia.

Komission viime lokakuussa tilaamaani Larosièren raporttiin perustuvat ehdotukset muodostavat perustan rahoitusmarkkinoiden entistä voimakkaammalle valvonnalle ja sääntelylle. Jo esitettyjen ehdotusten – joista parlamentti ja neuvosto ovat jo hyväksyneet useita toisten ollessa edelleen päätöksentekoprosessissa – myötä me todellakin otamme maailmanlaajuisen johtoaseman kansainvälisen rahoitusjärjestelmän uudistamisessa. Olen varma, että jatkamme tätä G20-maiden Pittsburghin kokouksessa syyskuussa.

Kaikkien näiden asioiden edistäminen edelleen seuraavien kuuden kuukauden aikana on tärkeää uuden talouden luomiseksi, sillä – tehkäämme tämä selväksi – kriisin jälkeinen talous ei enää voi olla samanlaista kuin ennen kriisiä.

Meidän on rakennettava talousmallimme uudestaan ja asetettava arvot takaisin sosiaalisen markkinataloutemme keskiöön, jonne ne kuuluvat. Meidän on rakennettava taloutta ja yhteiskuntaa, jotka perustuvat mahdollisuuksiin, vastuuseen ja solidaarisuuteen, taloutta, jonka on keksittävä uusia kasvun lähteitä, sillä emme voi ikuisesti tukeutua valuutta- ja finanssipoliittiseen elvytykseen. Meidän on rakennettava avointen ja hyvin toimivien markkinoiden Eurooppaa, älykkään ja vihreän kasvun Eurooppaa, rahoitusmarkkinoiden entistä tehokkaamman sääntelyn ja valvonnan Eurooppaa, yhtenäismarkkinoitaan syventävää ja niiden täyden potentiaalin hyödyntävää Eurooppaa, sirpaloitumis- ja protektionismisuuntauksia välttävää Eurooppaa.

Ilmastonmuutoksen osalta Eurooppa on jo nyt maailman ensimmäinen alue, jossa pannaan täytäntöön kauaskantoisia, oikeudellisesti sitovia ilmasto- ja energiaa koskevia tavoitteita. Olen ylpeä tavasta, jolla komissio teki työtä edellisen parlamentin ja neuvoston kanssa laatiakseen tätä koskevaa lainsäädäntöä, ja haluan tehdä tiivistä yhteistyötä teidän kanssanne ja puheenjohtajavaltion kanssa Kööpenhaminaan valmistauduttaessa.

Johtoasemaamme arvostettiin suuresti viime viikon G8-maiden huippukokouksessa ja kehittyvien talousmahtien tapaamisessa L'Aquilassa. Olette varmasti kuulleet näissä tapaamisissa toteutuneesta edistyksestä. Ensimmäistä kertaa kaikki osanottajat sitoutuivat pysäyttämään lämpötilan nousun kahteen asteeseen ilmastotiedettä kunnioittaen. Tämä on todellakin tervetullut askel eteenpäin, mutta emme saa hämätä itseämme: muiden kunniahimoiset tavoitteet ja sitoumukset eivät vielä vastaa omiamme. Eurooppa on kaukana edellä muusta maailmasta, ja rehellisesti sanottuna, kun Kööpenhaminaan on enää 145 päivää, se huolestuttaa minua.

Tehostamme työtämme kansainvälisten kumppaniemme kanssa tulevana viikkoina varmistaaksemme selkeät sitoumukset Kööpenhaminassa. Meidän on edistettävä myös tarvittavia keinoja kehitysmaiden tukemiseksi ja teknologian siirron vauhdittamiseksi. Komissio esittää syyskuussa rahoitusehdotuksensa, jotta voimme rakentaa eurooppalaista konsensusta ja neuvotella muiden kanssa.

Ilmastonmuutosohjelma on tietenkin tiiviissä yhteydessä toiseen painopistealaan, energiavarmuuteen. Komissio antaa tänään ehdotuksia maakaasun toimitusvarmuutta koskevien sääntöjemme vahvistamisesta ja jäsenvaltioiden välisen solidaarisuuden lujittamisesta, ja luotan puheenjohtajavaltio Ruotsin edistävän ehdotuksia teidän tuellanne.

Nämä ovat tärkeimmät painopistealat – ja aivan perustellusti. On kuitenkin myös paljon muuta merkittävää työtä, joka on tehtävä seuraavien kuuden kuukauden aikana. Kiinnitän huomiota Tukholman ohjelmaan, johon komissio hiljattain esitti kunniahimoisen näkemyksen kansalaisten asettamisesta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevan politiikan keskiöön, turvallisuuden tasapainottamisesta kansalaisvapauksien ja perusoikeuksien kanssa.

Suurimman osan tästä vuosikymmenestä Euroopan unioni on osallistunut sisäisiin toimielin keskusteluihin. Muutokset perussopimukseemme ovat aivan välttämättömiä laajentuneen Euroopan varustamiseksi siten, että se voi toimia demokraattisesti ja tehokkaasti. Toivon, että Lissabonin sopimus ratifioidaan tulevana kuukausina, jotta voimme alkaa soveltaa sen määräyksiä ja jotta voimme edistää juuri kuvaamaani poliittista ohjelmaa.

On tärkeää keskustella menettelyistä, mutta vielä tärkeämpää on keskustella asiasisällöstä. Puheenjohtajavaltio Ruotsin ja seuraavan puheenjohtajavaltion Espanjan on valvottava – toivottavasti – monimutkaista siirtymistä uuden perussopimuksen soveltamiseen, jossa komission ja parlamentin on tehtävä osansa täysimääräisesti.

Euroopan unioni on jatkuvasti luonut itsensä uudelleen, alkaen tehtävästään sodan repimän maanosan parantamisesta sisämarkkinoiden rakentamiseen ja sitten Euroopan yhdentymiseen. Viimeisten 50 vuoden aikana Eurooppa on jatkuvasti ylittänyt odotukset ja osoittanut vääräksi epäilykset. Olen varma, että pystymme vastaamaan myös kohtaamaamme uuteen haasteeseen: luomaan perustan tulevaisuuden älykkäälle, vihreälle taloudelle. Me onnistumme tässä, jos uskomme puolen vuosisadan Euroopan yhdentymisestä saamaamme opetukseen: Euroopan unioni edistyy, kun kaikki sen osat tekevät yhteistyötä avoimuuden, luottamuksen ja kumppanuuden hengessä. Puheenjohtajavaltio Ruotsin ohjelmassa tunnustetaan tämä, ja Euroopan komissio on valmis tekemään osansa, kuten varmasti tämä parlamenttikin.

(*Suosionosoituksia*)

Joseph Daul, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, en yleensä osoita sanojani teille, mutta tänään aion ensi kertaa omistaa teille minuutin.

Ensinnäkin, arvoisa puhemies Buzek, tervehdin teitä vastarintamiehenä ja yhtenä *Solidarnośćin* perustajana, sleesiaalaisena, joka ei koskaan ole unohtanut juuriaan, historiaansa tai arvojaan. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä on myös ylpeä saatuaan Euroopan parlamentin jäsenen kaikkia poliittisia kantoja edustavan suuren enemmistön – jäsen Schulz mukaan luettuna – valitsemaan teidät 500 miljoonan kansalaisen puhemieheksi. Kyllä, arvoisa puhemies, valintanne symboloi avointa Eurooppaa, suvaitsevaa Eurooppaa, PPE-ryhmän ja läsnä olevien kollegojen enemmistön kannattamaa poliittista Eurooppaa.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission puheenjohtaja, teiltä odotamme, että toiminnasta tulee Ruotsin puheenjohtajakauden teema seuraaviksi kuudeksi kuukaudeksi – toisin sanoen talouden ja ilmastomuutoksen kaksoishaasteen edessä me toteamme, että meidän on tehtävä enemmän ja nopeammin kriisistä selviytyäksemme panemalla sosiaalisen markkinatalousmallimme täysimääräisesti toimintaan. Uskon vakaasti, että vain ja ainoastaan elinvoimainen talous antaa meille mahdollisuuden toteuttaa tarvitsemaamme aitoa sosiaalipolitiikkaa.

Jos haluamme talouden elpyvän ja sen tapahtuvan Euroopassa eikä Aasiassa, kuten odotetaan, meidän on ehdottomasti nyt nopeutettava toimia. Kriisin päättyessä voittajia ovat ne, jotka panostivat innovaatioon ja koulutukseen, toisin sanoen toimintaan.

Tämän osalta PPE-ryhmä ehdottaa muun muassa pienille ja keskisuurille yrityksille annetun tuen lisäämistä, sillä ne ovat avainasemassa työpaikkojen säilyttämisen ja uusien työpaikkojen luomisen osalta. Lisäksi talouskriisi edellyttää kansallisen vastauksen sijaan eurooppalaista vastausta, ja haluan korostaa tätä seikkaa. Myös kansalaiset ovat tästä vakuuttuneita, riittää, kun tarkastellaan eri valtioiden mielipidemittauksia: yli 66 prosenttia saksalaisista ja yli 70 prosenttia eurooppalaisista on tästä vakuuttuneita.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Reinfeldt, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, enemmän toimia ja nopeammin, sitä PPE-ryhmä odottaa teiltä myös, kun on kyse maapallon lämpenemisen torjunnasta. On Euroopan vastuulla teidän johdollanne johtaa maailmaa tässä toiminnassa, jonka kaikki täällä tunnustavat kiireelliseksi painopistealaksi. Onko parempaa mahdollisuutta toimia ja nopeuttaa toimia kuin joulukuussa Kööpenhaminassa, toisin sanoen omalla alueellamme pidettävä ilmastonmuutoskonferenssi?

Ilmastomuutoksen osalta Eurooppa on todistanut täysin kiistattomasti, että se kykenee halutessaan toimimaan. Nyt on hyödynnettävä tätä taitoa ja saatava maailman muut vallat liittymään meihin. Tarkoitin tietenkin Yhdysvaltoja, jonka on siirryttävä sanoista tekoihin, mutta tarkoitan myös nopeasti kehittyviä maita, kuten Kiinaa, Intiaa ja Brasiliia, jotka eivät enää voi olla piittaamatta siitä, että ne ovat suuressa vastuussa maapallon lämpenemisestä. Tulemme siis arvioimaan puheenjohtajavaltio Ruotsin toimintaa siitä tavasta, jolla se vie meidät kriisistä, ja ympäristöä koskevien tulosten perusteella.

Lopuksi totean, että voidakseen toimia voimakkaasti näillä kahdella rintamalla, Eurooppa tarvitsee asianmukaiset toimet. Viime vuosi osoitti meille, että saman perussopimuksen ja saman vanhentuneen yksimielisyysperiaatteen turvinkin oli mahdollista edistyä, mutta oli myös mahdollista joutua umpikujaan. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Reinfeldt, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, kyse on poliittisesta tahdosta. Nopeuttakaa toimia. Sitä PPE-ryhmä pyytää teitä tekemään seuraavien kuuden kuukauden ajan, ja me luotamme puheenjohtajavaltio Ruotsiin. Nopeuttakaa toimia. Sitä kansalaiset pyysivät valitessaan tämän parlamentin, ja se heidän on saatava, jos haluamme yhä enemmän äänestäjiä viiden vuoden kuluttua.

(Suosionosoituksia)

Martin Schulz, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri Reinfeldt, hyvät kollegat, Ruotsin puheenjohtajakausi osuu toimielinten uuden alun ajankohtaan. Ei pelkästään tämä parlamentti aloita alusta, vaan koko yhteisö on Nizzan sopimuksen ja Lissabonin sopimuksen välisessä siirtymävaiheessa, ja kuten me kaikki tiedämme, tämä on epävarmuuden aikaa, johon meidän kuitenkin on saatava selkeyttä talous- ja rahoituslalle, työmarkkinoille ja ilmastopoliittisiin päätöksiin Euroopan unionissa ja sen jäsenvaltioissa.

Olette puhuneet tästä, ja olen samaa mieltä paljosta, mitä sanoitte. Ilmastonmuutos on tietenkin kaikkein tärkein asia, ja olette aivan perustellusti asettanut sen painopistealaksi. Tietenkin myös työllisyyskriisi edellyttää välitöntä ja merkittävää ratkaisua. Tämän vuoksi pyydämme teitä puheenjohtajakautenne aikana kehottamaan jäsenvaltioita suhtautumaan investointisuunnitelmiin ja talouden elvytysuunnitelmiin vakavammin kuin tähän mennessä.

Ennen kaikkea tarvitaan työpaikkojen turvaamista – nyt eikä ensi vuonna, sillä työpaikat ovat uhattuina tässä ja nyt. Työpaikkojen turvaaminen on elintärkeää yhteiskunnan sisäiselle vakaudelle. Tämän vuoksi odotamme teidän katsovan työpaikat ja niiden turvaamisen ensisijaiseksi tavoitteeksi missä tahansa muodossa, esimerkiksi yhdistämällä ympäristönsuojelun ja teollisuuspolitiikan, mikä olisi hyvin älykäs ratkaisu.

Työpaikkojen turvaamisesta haluan sanoa teille, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Reinfeldt: yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö vaarantaa vakavalla tavalla työpaikkoja Euroopassa ja on yhä suurempi uhka sosiaaliselle koheesiolle. Kuten juuri totesitte, matkustatte paljon Ruotsissa ja Euroopassa. Mekin matkustamme, ja kuulemme kansalaisilta, etteivät he halua sellaista yhteisöä, jossa yritykset siirtyvät valtiosta toiseen leikaten palkkatasoja. Me tarvitsemme siis Euroopan unionin aloitteita.

(Suosionosoituksia)

Tarvitsemme aloitteita yhteisöjen tuomioistuimen asioissa Laval, Viking, Rüffert ja Luxembourg antamien tuomioiden seurausten vuoksi. Näihin toimenpiteisiin teidän – ja nimenomaan teidän, sillä tämä erheellinen politiikka, tämä virheellinen oikeuskäytäntö vaikuttaa juuri Ruotsiin – on puututtava puheenjohtajakautenne aikana.

Teidän on tarkasteltava myös toista institutionaalista seikkaa, nimittäin sitä, kuinka seuraava komissio nimitetään. Tässä minun on todettava, että minulla on jonkinlainen yleisvaikutelma siitä, että teihin ja myös kollegoihinne neuvostossa on vaikuttanut toimielinten uuden kauden alkaminen sekä epävarmuus siitä, mitä perussopimusta meidän nyt itse asiassa on käytettävä toimintamme perustana, ja ettei kukaan todella tiedä missä mennään. Tilanne on hieman kuin Astrid Lindgrenin Peppi Pitkätossulla Huvikummissaan – minä teen maailmasta sellaisen kuin itse haluan. Ihanaa!

Jos nimitämme komission puheenjohtajan Nizzan sopimuksen perusteella, meillä on 20 komission jäsentä. Siinä tapauksessa haluan tietää, millä maalla ei ole komissaaria. Tähän neuvosto tietysti vastaa, ettei se halua käydä verilöylyä suljettujen ovien takana. Joten meillä on loistava ratkaisu – nimitämme komission jäsenet aluksi Nizzan sopimuksen perusteella. Vie pari kuukautta, että komissio on pystyssä, ja siihen mennessä irlantilaiset ovat äänestäneet, ja meillä on Lissabonin sopimus. Sitten voimme äänestää kaikesta muusta Lissabonin sopimuksen perusteella. Hienoa!

Olemme – tai niin ainakin uskoin tähän asti – lakiin perustuva yhteisö, jossa perustana on voimassa oleva lainsäädäntö. Voimassa oleva lainsäädäntö on Nizzan sopimus. Sivumennen sanottuna erään perussopimusten vartijan olisi aluksi selvitettävä, mitä oikeusperustaa käytetään. Kyse on komission puheenjohtajasta, mutta häneltä en ole kuullut tästä sanaakaan.

Tämän vuoksi esitän hyvin selkeästi, mitä me odotamme. Arvoisa pääministeri, ehdotan, ettette tee virallista päätöstä heti, vaan lähetätte ehdokkaanne ensin parlamenttiin, jotta tämä voi kertoa meille, mitä aikoo tehdä talouden korjaamiseksi, työpaikkojen turvaamiseksi, ilmastomuutoksen torjumiseksi, työllisyys sopimuksen esittämiseksi, julkisia palveluja koskevan direktiivaloitteen ja työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin parantamisolaitteen esittämiseksi sekä komission ja parlamentin välisten takeiden luomiseksi komission aloitteiden sosiaalisten vaikutusten arvioinnin osalta. Olisimme voineet jo keskustella ehdokkaan kanssa kaikesta tästä viikkoja sitten tarkastaaksemme saako tämä parlamentin enemmistön äänet ehdotustensa perusteella. Sitten olisitte voinut tehdä virallistamispäätöksen.

Valitsitte kuitenkin toisen tien. Päätitte ensin tehdä virallistamispäätöksen ja sitten esittää meille ehdokkaan. Pelkään, että tämä oli toinen virhe, ja pelkään myös, ettei ehdokas ilman merkittäviä ponnisteluja saa parlamentin enemmistön ääniä.

(Suosionosoituksia)

Haluan tehdä tämän hyvin selväksi, jotta puheenjohtajakautenne kiistanalaisin aihe on täysin selvä meidän välillämme heti alusta alkaen. Odotamme institutionaalista selkeyttä, odotamme sosiaalipoliittista sitoutumista, ja uskon meidän olevan samoilla linjoilla ilmastopoliitikassa.

Arvoisa puhemies, noudatin täsmällisesti puheikaani aivan teidän kunniaksenne. Havaitsette, että kuusi minuuttiani päättyvät parin sekunnin kuluttua. Teidän ei tarvitse nuhdella minua – tiesin teidän aikovan nuhdella, enkä antanut teille sitä iloa.

(Suosionosoituksia)

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin sanoa neuvoston puheenjohtaja Reinfeldtille, että Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä tukee täysin puheenjohtajavaltio Ruotsin ensisijaisia tavoitteita, toisin sanoen Lissabonin sopimuksen ratifiointia, ja odotamme luonnollisesti sen nopeaa ja täysimääräistä täytäntöönpanoa, Kööpenhaminan ilmastomuutoskonferenssin valmisteluja, jotka on jo mainittu ja jotka ovat tavoite, jota tuemme täysimääräisesti, sekä Tukholman ohjelmaa.

Lisäksi, ja arvoisa neuvoston puheenjohtaja Reinfeldt, tämä on puheenvuoroni aihe, haluan viitata seikkaan, jota tarkastellaan jokaisessa puheenvuorossa täällä parlamentissa – talous- ja rahoitusalan kriisin torjuntaan – todetakseni teille, että otatte vastaan Eurooppa-neuvoston puheenjohtajuuden hyvin erityislaatuisella hetkellä. On hyvä asia, että neuvoston puheenjohtajana toimii Ruotsi, sillä teillä on erityistä kokemusta tältä alalta. Ruotsissa koettiin 1990-luvulla täsmälleen samanlainen kriisi kuin nyt koko Euroopassa ja kaikkialla maailmassa. Teillä on kokemusta kiinteistöalan kriisistä. Koitte 1990-luvulla myös rahoituskriisin, ja ratkaisitte kaikki nämä ongelmat tarttumalla suoraan rahoitusalan ongelmiin.

Viestini teille on, että teidän on toimittava nyt juuri samalla tavalla yhteisön tasolla, sillä sitä me tarvitsemme. Pyrimme selviytymään talous- ja rahoitusalan kriiseistä soveltamalla 27 erilaista lähestymistapaa eri valtioissa, eikä se tule koskaan toimimaan.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Reinfeldt, odotamme teidän hyödyntävän Ruotsissa saamaanne kokemusta, sillä siellä se oli menestyksekkäs, toisin kuin Japanissa, jossa talouden taantuma on jatkunut pitkään. Ruotsi selviytyi kriisistä, koska puutuitte välittömästi rahoitusalan ongelmiin, mitä ei tähän mennessä ole tehty Euroopassa. Nyt ajatellaan, että Yhdistynyt kuningaskunta voi kansallistaa pankkinsa muiden – erityisesti Ranskan – korottaessa niiden pääomaa. Saksassa tehdään työtä roskapankkien luomiseksi, ja Benelux-maissa tehdään yhtä aikaa vähän kaikkea. Tämän vuoksi ei ole yhtenäistä lähestymistapaa. Yhdysvallat vakauttaa pankkejaan ja eliminoi myrkyllisiä tuotteita, ja meillä on edelleen ongelmia.

Pyydän teitä tämän vuoksi hyödyntämään kokemustanne esittääksenne Euroopan rahoitusosalalle yhtenäisen pelastussuunnitelman, joka muodostaa perustan talouden elpymiselle. Ilman sellaista talouden elpymistä ei nähdä koskaan, pankit eivät ala jälleen lainaamaan rahaa ja niin edelleen. Tämän on oltava ensisijainen tavoitteenne.

– (EN) Toinen seikka on se, että toivomme teidän yhdessä komission kanssa myös kykenevän esittämään uuden elvytysuunnitelman, sillä 27 erilaista elvytysuunnitelmaa ei tuota tarvittavia tuloksia tulevina vuosina. Olen olennaisen tärkeää, että neuvosto ja komissio yhdessä johtavat tätä asiaa. Tiedän kansallisella tasolla nyt olevan 27 elvytysuunnitelmaa, mutta kansallisissa suunnitelmissa on nähtävissä protektionistisia toimenpiteitä. On teidän vastuullanne, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Reinfeldt, kertoa kollegoillenne, että on olemassa parempi tapa toimia, laatia yhdessä komission kanssa yksi yhteinen elvytysuunnitelma ja investoida kestävään energiaan ja uuteen talouteen.

Katson, että Ruotsissa 1990-luvulla saamaanne kokemuksen vuoksi olette oikea mies oikealla paikalla tekemään sen, mitä emme tähän mennessä ole tehneet: laatimaan yhtenäisen strategian Euroopan unionille tämän talous- ja rahoituskriisin voittamiseksi.

(Suosionosoituksia)

Rebecca Harms, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Reinfeldt, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, kollegani Schulz sanoi kaiken, mitä on sanottava niistä institutionaalisista huolista, joita ryhmällämme on ollut jo kauan komission puheenjohtajan tulevasta valinnasta. Olemme samaa mieltä hänen kanssaan. Me haluamme koko komission ja koko Euroopan unionin huipputason henkilöstön valittavan Lissabonin sopimuksen edellytysten mukaan, emmekä anna tässä periksi. Arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, haluan kuitenkin käyttää hyväkseni mahdollisuutta selittää poliittiset syyt, joiden vuoksi ryhmäni epäilee ja katsoo, ettette te poliittiselta kannalta ole kykenevä tekemään sitä, minkä katsomme tarpeelliseksi Euroopan nykyisessä tilanteessa.

Otetaan esimerkiksi usein mainittu tarve rahoitusmarkkinoiden uudesta sääntelystä. On G8-maiden huippukokouksia, G20-maiden huippukokouksia, laajennettuja G8-huippukokouksia, eurooppalaisia huippukokouksia. Kuinka pitkälle olemme päässeet? Kun tarkastelemme tilannetta nyt ja vertaamme sitä meille kaikille tuttuun Monopoliin, pankit on perustettu uudelleen, ne kulkivat lähtöruudun kautta joutumatta vankilaan, ne ovat ottaneet julkisella hyväksynnällä satoja miljoonia ja yksinkertaisesti aloittaneet alusta. Minusta ihmiset eivät ole tuhonlietsoja todetessaan, että tämän seurauksena romahdusta ei voida välttää. Arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, mitä tapahtui voimakkaille interventioillenne? Missä ovat aidot tuloksenne? Emme ole nähneet niistä mitään näyttöä.

(*Suosionosoituksia*)

Mitä tulee ilmastopolitiikkaan, tiedätte meidän Vihreiden / Euroopan vapaan allianssin ryhmämme koko vaalikampanjan ajan puolustaneen uutta vihreää sopimusta. Olemme täysin vakuuttuneita siitä, että on täysin väärin toimia, kuten te arvoisa komission puheenjohtaja Barroso olette tehnyt toistuvasti viimeisten viiden vuoden ajan, kilpailuttaen talousstrategioita ympäristö- ja ilmastostراتيجioiden kanssa. Katsomme tällaisen juurien olevan menneessä, ja sen on loputtava. Meidän on tarkasteltava talouskehitystä kestäväällä tavalla ja meidän on saatettava ilmastonsuojelutavoitteet samalla tasolle ympäristötavoitteiden kanssa. Siitä on hyötyä taloudelle, ja näin luodaan satoja tuhansia tai jopa miljoonia työpaikkoja. Komission jäsen Piebalgs on jälleen kerran osoittanut viime kuukausia koskeneessa tutkimuksessaan, että tämä pätee energia-alalla. Arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, kokemuksemme mukaan ette kykene edistämään uutta vihreää sopimusta.

Lyhyesti voin vain todeta, että ilmastonsuojelun osalta eurooppalaiset ovat herättäneet huomiota kansainvälisellä näyttämöllä viime kuukausina uudelleen heränneen epärointinsa vuoksi – kuinka pitkälle todella haluamme mennä vähennystavoitteissa? – ja uudessa pihiydessään, ja valitettavasti tämä koskee myös Ruotsia. Kansainvälisen ilmastorahaston perustaminen köyhempiä valtioita varten on edennyt hyvin huonosti. Se, että on edelleen salaisuus, että ruotsalaiset tahtovat esimerkiksi ottaa rahaa kehitysyhteistyöltä ja antaa sitä ilmastonsuojeluun – se on nollasummapeliä, ja köyhempien maiden näkökulmasta täysin tuomittavaa. Meidän on nopeasti lopetettava tämä uusi saittuus ja uusi epärointi Euroopan unionissa.

(*Suosionosoituksia*)

Lopuksi, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Reinfeldt, minulla on myönteistäkin sanottavaa. Olemme valmiita taistelemaan kanssanne Lissabonin strategian uudelleen määrittämiseksi ja tekemään kanssanne tässä yhteistyötä. Sanoitte tekevänne tämän vuoden loppuun mennessä. Me autamme teitä siinä. Tuemme teitä myös, jos haluatte tehdä enemmän Itä-Euroopan ja Venäjän suhteen, mutta aitoon ilmastopolitiikkaan keskittyminen ei saa olla vain uutisotsikoissa esiintyvä asia, se on merkittävä myös Ruotsin ohjelman pienellä painettuun tekstiin.

(*Suosionosoituksia*)

Michał Tomasz Kamiński, *ECR-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, aluksi haluan esittää vilpittömät onnitteluni eilisten vaalien johdosta, loistavan puhemiehen valinnasta parlamentin uudeksi johtajaksi. Kuten hyvin tiedätte, arvoisa puhemies, teen tämän, koska olen puolalainen poliitikko, mutta myös yksityishenkilönä. Tiedätte, että tapasin teidän ansiostanne vaimoni, ja se on edelleen elämäni suurin saavutus. Onnitteluni, ja toivotan teille paljon menestystä työstänne.

Arvoisa pääministeri, Euroopan konservatiivit ja reformistit kuuntelivat puhettanne hyvin tarkkaan, ja olen iloinen voidessani todeta, että olemme samaa mieltä kanssanne hyvin monista asioista. Pidän erityisen tärkeänä ilmoitustanne aktiivisista toimenpiteistä kriisin ratkaisemiseksi. Talouskriisi, joka on pahin sivilisaatiomme kokemus kriisi sitten 1930-luvun, aiheuttaa perusteetonta ahdistusta kaikkialla Euroopassa – niin köyhemmissä kuin rikkaissakin valtioissa, niin pohjoisen kuin etelänkin valtioissa. Olen iloinen siitä, että kerroitte kriisin aktiivisesta torjunnasta, ja olen iloinen siitä, että valitsitte painopistealat, jotka mekin

jaamme – lisää vapautta markkinoille, vähemmän sääntelyä, enemmän taloudellista vapautta, enemmän avoimuutta vapaakaupalle. Nämä ovat oikea resepti maanosamme, Euroopan unionin talouskasvulle.

Arvoisa pääministeri, mekin olemme vakuuttuneita siitä, että ilmastonmuutokseen puuttuminen on tärkeä asia. Tiedän, että teillä on rohkeita näkemyksiä tästä aiheesta, ja haluan rohkaista teitä pysymään rohkeana tällä alalla. Ilmastonmuutos osoittaa hyvin selvästi, että elämme nyt sekä yhtenäisessä Euroopassa että yhtenäisessä maailmassa, jossa uhkat ovat yhteisiä ja niihin on vastattava tehokkaasti.

Olen hyvin iloinen, että viittasitte rikollisuuden torjuntaan vakavana ongelmana Euroopan unionissa. Olen vakuuttunut siitä, että koska Ruotsi jo on voimakas tekijä rikoskirjallisuudessa, menestymme teidän johdollanne myös rikollisuuden torjunnassa.

Se on hyvin tärkeää, ja olen iloinen siitä, että sekä te että ulkoministerinne olette hiljattain maininneet haluavanne tarkkailla hyvin tarkkaan naapureitamme ja ottaa toivoakseni suopean kannan EU:n laajentumiseen. Emme saa unohtaa, että EU:n itärajojen ulkopuolella on valtioita, joilla on oikeus kuulua siihen demokratian ja hyvinvoinnin alueeseen, jollainen meillä nyt on.

Valitettavasti minun on todettava, että yhdestä asiasta ryhmäni ei ole samaa mieltä kanssanne. Se on kysymys Lissabonin sopimuksen ratifioinnista. Puhuitte demokratiasta Lissabonin sopimuksen yhteydessä – ja se on aivan oikein. On muistettava, että Irlannin kansalaiset hylkäsivät Lissabonin sopimuksen demokraattisessa kansanäänestyksessä. Koska kunnioitamme demokratiaa, meidän olisi kunnioitettava Irlannin kansalaisten äänestystä.

Arvoisa pääministeri, toivon painopistealojenne, jotka ECR-ryhmä jakaa hyvin suurelta osin, osoittautuvan mahdollisuudeksi, joka auttaa teitä johtamaan tehokkaasti Euroopan unionia ja ratkaisemaan tehokkaasti kriisin, joka on tällä hetkellä suurin ongelmamme.

(Suosionosoituksia)

Lothar Bisky, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri Reinfeldt, hyvät kollegat, puheenjohtajavaltio Ruotsi on esittänyt kunnianhimoisen työohjelman, johon sisältyy ehdotus avoimuuden lisäämisestä. Avoimuutta tarvitaan erityisesti nyt kokemastamme kriisistä selviytymiseen.

Monet uskovat, että kriisin aiheuttajat ovat kaukana Yhdysvalloissa, että sen aiheuttivat jotkut ahneiksi väitetyt pankkiirit. Vaikuttaa siltä, ettei EU:n jäsenvaltioiden hallitusten päämiehillä olisi ollut mitään tekemistä kriisin kanssa. He ovat viattomia osapuolia. Ne, jotka paistattelevat viattomuudessa, eivät tee mitään kriisin ratkaisemiseksi. Minusta avoimuuteen on kuuluttava myös niistä poliittisista epäonnistumisista puhumisen, jotka osaltaan edistivät kriisiä, sekä tietysti myös pankkiireista. Avoimuus on muotia kasinokapitalismissa.

Olemme innokkaita näkemään, mitä tapahtuu Itämeren strategialle, ja tuen neuvoston puheenjohtajaa, jos tämä päättää keskittyä vuoropuheluun Venäjän kanssa. Toivomme Euroopan unionin myös tukevan presidentti Obaman ja presidentti Medvedevin vetoomuksia ydinaseriisunnan osalta. Euroopan unionin on hyödynnettävä tätä uutta mahdollisuutta aseriisuntaan.

Puheenjohtajavaltio Ruotsi haluaa yhdenmukaistaa entisestään turvapaikkalainsäädäntöä ja tehdä Euroopan unionista houkuttelevamman siirtotyöläisille. Turvapaikkapolitiikka on liitettävä tiukasti kehitysyhteistyöpolitiikkaan. Tämä on mielestämme hyvä asia, mutta Euroopan unionin tiukasti vartioituilla ulkorajoilla, erityisesti Välimeren alueella, kuolee vuosittain tuhansia ihmisiä pyrkinessään pakoön vainoa, köyhyyttä, luonnonkatastrofeja ja sotia. Huolimatta kalliista rajavalvonnasta, seurannasta ja tietojen hankintajärjestelmistä laitoman maahanmuuton ehkäisemiseksi Euroopan yhtyneen vasemmiston / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston ryhmä vaatii pakolaisten ja maahanmuuttajien inhimillistä kohtelua sekä muutosta talous- ja kauppapolitiikkaan niiden seikkojen tehokkaaksi torjumiseksi, jotka alun perin ajavat ihmiset pakolaisiksi.

Puheenjohtajavaltio Ruotsi keskittyy kaikkien pääsyyn työmarkkinoille luodakseen täystyöllisyyden, ja tämän vuoksi se haluaa aloittaa työmarkkinauudistuksia ja käynnistää sukupuolten välistä tasa-arvoa koskevia toimenpiteitä. Mekin kannatamme työmarkkinoiden hyvien käytäntöjen strategiaa, joka tukee palkkojen nousua ja jolla otetaan käyttöön lakisääteinen minimipalkka kaikissa 27 jäsenvaltiossa. Haluamme EU:n sopivan vähimmäistason tavoitteista vähintään 60 prosenttiin kansallisista keskipalkoista, jotta ihmiset eivät joutuisi köyhyyteen tuottavasta työpaikasta huolimatta.

Olen erityisen tyytyväinen siihen, mitä sanoitte Kyproksesta, ja toivon teille menestystä kunnianhimoisten ilmastotavoitteiden toteuttamisessa.

Francesco Enrico Speroni, *EFD-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, arvostan sitä, että puheenjohtajavaltio Ruotsi korostaa kansalaisia, äänestäjiämme, huolestuttavia asioita, erityisesti ympäristöä ja ilmastomuutosta, rahoituskriisiä, työpaikkojen turvaamista ja rikollisuuden torjuntaa, sillä voidaksemme tehdä hyvää työtä, meidän on oltava sopusoinnussa niiden kanssa, jotka äänestivät meitä. Emme ole parempia tai huonompia kuin äänestäjiämme, mutta minusta on tärkeää toimia sen mukaisesti, mitä he meiltä pyytävät, ja nämä asiat ovat nähdäkseni esittämäni luettelon mukaisia.

Meidän on edetessämme tietenkin muutettava ehdotukset konkreettisiksi toimiksi, ja tässä kohtaamme toisemme ennen kaikkea yhteispäätösmenettelyssä, sillä meidän, tämän parlamentin, ja teidän, neuvoston, on laadittava äänestäjien elämää, asioita ja etuja koskevia sääntöjä, ja katson sen olevan päätehtävämme lainsäätäjinä.

Meidän on päästävä luottamuskriisistä, joka epäilemättä on olemassa. Matala äänestysprosentti parlamentin vaaleissa on oire tästä, ja siitä päästäksemme meidän on toimittava täysin valitsijoidemme tahdon mukaisesti. Meidän on ehkä myös vältettävä vertailuja: naapurivaltionne on Norja, ja minä asun lähellä Sveitsiä. Ne ovat Euroopan unionin ulkopuolella, mutta pärjäävät silti hyvin. Niillä on samoja ongelmia, mutta ei pahempia kuin meillä, ja onkin tärkeää havaita ja osoittaa, että Euroopan unioni on kannattava.

Minusta tämä on suuri haaste, mutta uskon myös, että kaikkien auttaessa voimme osoittaa, ettei yhteisöstä pidä kärsiä, vaan se voi olla mahdollisuus täällä asuville ja Euroopan kansalaisille.

Barry Madlener (NI). – (NL) Alankomaiden VVD-puolue on tullut Euroopan parlamenttiin ajaakseen Alankomaiden kansalaisten etuja ja kaapatakseen takaisin Alankomaiden maksaman liiallisen maksuosuuden rahaa ahmivalle ja byrokraattiselle yhteisölle. Alankomaalaiset äänestäjät äänestivät vapauspuolueen parlamenttiin tehdäkseen selväksi, että Alankomaiden kansalaisten mielestä Euroopan unionin laajentuminen on mennyt aivan liian pitkälle.

Arvoisa puhemies, tämä parlamentti käyttää aikaansa säätääkseen asioista, joista jäsenvaltioiden olisi säädettävä itse. Puolueemme katsoo, että Euroopan unionin olisi osallistuttava ainoastaan talous- ja valuuttayhteistyöhön. On Alankomaiden etujen mukaista, että pidämme silmällä puheenjohtajavaltio Ruotsia, sillä se ei tee mitään alankomaalaisten hyväksi. Haluatte vain tyrkkiä eteenpäin Euroopan perustuslakisopimusta, jonka alankomaalaiset äänestäjät hylkäsivät ja joka on 99-prosenttisesti identtinen Lissabonin sopimuksen kanssa. Ette myöskään tee mitään valtavan kalliille kuukausittaiselle siirtymiselle Brysselistä Strasbourgisiin. Ette edes ole ottanut asiaa esityslistalle. Miksi ette? Se maksaa tuhansia miljoonia euroja, ja siitä pitävät kenties ainoastaan ikealaiset, jotka saavat myydä muuttolaatikoita ja lisää kaappeja.

Haluamme myös Turkin kanssa käytävät neuvottelut lopetettavaksi heti. Turkki on islamilainen valtio, ja islamilainen ideologia on täysin vastoin länsimaista kulttuuria. Lisäksi Turkki ei todellakaan ole eurooppalainen valtio, vaan aasialainen, ja Turkin jäsenyys maksaisi jälleen alankomaalaisille säkeittäin rahaa. Turkki voi olla hyvä naapuri, mutta se ei kuulu eurooppalaiseen perheeseen. Vapauspuolue kannattaa suvereenien valtioiden Eurooppaa, mutta Ruotsin puheenjohtajakaudella kehitetään edelleen federalistista supervaltiota, jossa jäsenvaltiot päättävät yhä vähemmän omista asioistaan. Toivomme tämän vuoksi, että irlantilaisilla on rohkeutta äänestää jälleen Lissabonin sopimusta vastaan. Irlannin kansalla on mahdollisuus toimia Euroopan kansalaisten äänitorvena, ja kysynkin teiltä vapauspuolueen puolesta, mitä johtopäätöksiä puheenjohtajavaltio Ruotsi vetää Irlannin kansanäänestyksen tuloksesta.

Fredrik Reinfeldt, *neuvoston puheenjohtaja*. – (SV) Arvoisa puhemies, onnittelen aluksi teitä kaikkia ryhmienne johtajiksi valintaanne johtaneesta vaalituloksesta. Tiedän, että monet teistä valittiin hyvin suurella äänimäärällä. Tiedän esimerkiksi, että Martin Schulz valittiin uudelleen sosialidemokraattien ryhmän hyvin suurella kannatuksella. On tärkeää voida edustaa voimakkaasti omaa ryhmäänsä.

Olin hyvin tyytyväinen käymäämme vuoropuheluun ja kuulemisiin, jotka Eurooppa-neuvosto pyysi minua käynnistämään kesäkuussa. Niistä vastasi EU-ministeri Cecilia Malmström. Osallistuin itsekin tähän, niin puheluun kuin kokouksessa, jonka pidimme laivassa Tukholman saaristossa liikkuen, istuen ja keskustellen syntyneestä tilanteesta. Minua oli pyydetty tutkimaan mahdollisuutta valita José Manuel Barroso neuvoston nimittämänä komission puheenjohtajaksi toiselle kaudelle.

Monet tarkastelemistanne seikoista ovat niitä pääkohtia, joiden osalta haluan tehdä työtä Ruotsin puheenjohtajakauden aikana. Totean, että katsomme työpaikat ensisijaisiksi. Toivomme Eurooppaa, jossa yhä useammalla ihmisellä on töitä. Keskustelun on alettava siitä, kuinka tämä on saavutettavissa. Aivan kuten Joseph Daul korosti, minusta kyse on innovaatioista ja koulutuksesta, toisin sanoen asioista, joihin yrittäminen periaatteessa perustuu ja joka tekee ihmisistä työllistettäviä. Uskon Martin Schulzin olevan oikeassa siinä,

että meidän on varottava päätyä Euroopaksi, joka kilpailee huonoilla ehdoilla. Me käymme tätä keskustelua Ruotsissa, ja sitä käydään myös ympäri Eurooppaa. Matala tai olematon palkka ei ole hyvä lähtökohta kilpailuun vastaamiseen. Tulevaisuudessa voimme pikemminkin vastata kilpailuun vain hyvin työhdoin.

Haluan mainita joitakin muitakin asioita, joita pidän hyvin tärkeinä Euroopan ohjaamiseksi pois kriisistä. Olen nähnyt, kuinka komissio – ja itse pidän tätä tärkeänä – on onnistunut puolustamaan sisämarkkinaperiaatetta aikana, jona monet pyrkivät vaarantamaan sen ja turvautumaan protektionismiin. On hyvin helppoa kuunnella niitä, jotka kysyvät: ”miksi ette pelastaneet työpaikkoja juuri tässä valtiossa?” havaitsematta sen seurauksia, jos kaikki toimisivat näin. Jos tekisimme näin, me periaatteessa poistaisimme vapaan kaupan ja mahdollisuuden rajat ylittävään kauppaan. Jos emme vastustaisi protektionismin houkutusta, menettäisimme nopeasti sen, mikä on luonut hyvinvointia ja vaurautta. Katson, että sisämarkkinoiden ja vapaan liikkuvuuden turvaaminen on tärkeä lähtökohta työpaikkojen turvaamiselle.

Uskon suuresti myös muihin joidenkin teistä mainitsemiin seikkoihin, kuten ammattitaitoon investointiin ja liikkuvuuden varmistamiseen työmarkkinoilla. Uskon esimerkiksi, että yksi tapa selviytyä tästä on juuri vapaa liikkuvuus – myös yli rajojen.

Aivan kuten Martin Schultz, Rebecca Harms ja Joseph Daul mainitsivat, katson tämän myös olevan mahdollisuus torjua tätä vihreällä suuntauksella, niiden matalien päästöjen talouksien toteuttamisella, joista puhutaan kaikkialla maailmassa yhtenä keinona selviytyä tästä kriisistä. On tärkeää, kuinka hoidamme rahoituksen ja kuinka investoimme. Haluan myös todeta – olen tästä samaa mieltä Guy Verhofstadtin kanssa – että Ruotsin kokemukset 1990-luvun kriisin hallinnasta olivat, että se on mahdollista vain tiukalla julkisella taloudella. Olen oppinut sen, että kun alijäämät ovat suuria ja vaaditaan rationalisointia, nimenomaan ihmiset, joilla on vain pieni liikkumavara ja jotka ovat eniten riippuvaisia hyvinvointi-instituutioista, jäävät jälkeä. Näin ollen varovaisen julkisen talouden politiikka on hyvä politiikka niiden köyhien ihmisten kannalta, joilla on vain pieni liikkumavara.

Mitä tulee ilmastoasioihin – jotka ovat keskeinen seikka, jota työstämme Kööpenhaminan huippukokoukseen – totean, että on totta, että meillä on vielä paljon tehtävää. Aikaa on vähän.

Rebecca Harmsille haluan sanoa, että meille ruotsalaisille tukisitoumustemme kritisoiminen on epätavallista. Keskimäärin Euroopassa osoitetaan näihin sitoumuksiin 0,4 prosenttia BKT:sta. Ruotsi on varsin ainutlaatuinen siinä, että yksi prosentti BKT:stämme osoitetaan kehitysapuun. Näen näiden asioiden liittyvän toisiinsa. Toteutimme oman tarkistuksemme kehitysapuministerimme johdolla YK:n aloitteiden puitteissa. Tämän yhteydessä analysoimme tarkkaan sen, kuinka meidän on pidettävä ilmastonmuutos mielessämme kehitysavussamme. Kehitysaputyötä ei voi tehdä tarkastelematta samalla ilmastonmuutosta ja sitä, kuinka se jo vaikuttaa maailman köyhiin osiin. Emme siis voi erottaa näitä asioita toisistaan ja sanoa, että tämä on kehitysyhteistyöpolitiikkaa ja tämä ilmastopolitiikkaa – ne ovat pikemminkin yhteydessä toisiinsa ja niitä on työstettävä yhdessä.

Mitä tulee perussopimukseen, totean Martin Schulzille, että minun tehtäväni on varmistaa, että Euroopassa on tehokas johto tänä vaikeana aikana. Meidän on kyettävä antamaan vastauksia kansalaisille, jotka haluavat meidän toimivan torjuaksemme rahoituskriisiä ja ilmastoasioissa. Olemme kaikki poliittisesti aktiivisia ja tiedämme, että politiikan alalla sisäänpäin kääntäminen ja nimistä ja johtajista keskusteleminen vaikuttaa kansalaisista siltä, että olemme kääntäneet heille selkämme. Me katsomme sisäänpäin.

Teen siis voitavani tehtävässäni. Eurooppa-neuvosto antoi tehtäväkseni varmistaa, että yhteistyömme Euroopan parlamentin kanssa ja sen koskemattomuuden kunnioittaminen yhdistyvät selkeään tapaan nimetä – joko Nizzan sopimuksen tai Lissabonin sopimuksen mukaisesti – ehdokas komission puheenjohtajan tehtävään. On tärkeää mainita José Manuel Barrososta, että Eurooppa-neuvosto tuki häntä yksimielisesti, että hän on tunnettu ehdokas ja että hänet oli esitelty äänestäjille jo ennen vaaleja. Tämä tietenkin helpotti toimintaani – ja kunnioitamme luonnollisesti sitä, että Euroopan parlamentilla on mahdollisuus hyväksyä tai hylätä Eurooppa-neuvoston valitsema ehdokas sitten, kun katsotte olevanne valmiita tekemään päätöksen. Ennen sitä on aikaa keskusteluille, kuten tiedän José Manuel Barrosinkin todenneen, ja voimme käydä tällaista keskustelua siitä, kuinka yhteisön politiikkaa olisi kehitettävä tulevina vuosina. Toivon, että tästä voidaan nyt sopia tehdyn sopimuksen mukaisesti. Sitä eurooppalaiset äänestäjät nyt odottavat, ja se antaa meille mahdollisuuden toimia voimakkaasti yhdessä.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, joitakin tärkeitä kysymyksiä esitettiin, yritän vastata niihin hyvin lyhyesti.

Ensinnäkin jäsen Schulzin tärkeä kysymys perussopimuksista. Hän viittasi erityisesti komission tehtävään perussopimusten vartijana. Katsomme komissiossa, että on noudatettava voimassa olevia perussopimuksia. Voimassa oleva perussopimus on Nizzan sopimus. Kaikki teidät täällä on valittu Nizzan sopimuksen perusteella. Luonnollisesti, jos komission puheenjohtaja valitaan nyt, hänet on valittava kuten teidätkin, Nizzan sopimuksen perusteella.

Me tulemme kuitenkin saamaan – toivoakseni – Lissabonin sopimuksen. Silloin on tehtävä tarvittavia mukautuksia parlamentin kokoonpanoon, sillä se ei ole enää samanlainen Lissabonin sopimuksen perusteella, sillä muutoksia on luvassa, ja sama koskee komissiota. Eurooppa-neuvosto kuitenkin noudatti jokaista mietintönne näkökohtaa – Dehaenen mietinnön – joka hyväksyttiin ylivoimaisella enemmistöllä. Eurooppa-neuvostosta on sanottava, että ennen päätöksensä virallistamista se toteutti kuulemisia, joissa otettiin huomioon myös – ja tämä on todellinen ennakkotapaus – parlamenttivaalien tulos, puhumattakaan siitä, että oli poliittisten voimien kannattama ehdokas.

Nyt tehtävänä on hankkia Euroopan parlamentin hyväksyntä. Toistan täällä tänään sen, minkä jo totesin Euroopan parlamentin puhemiehelle lähettämässäni kirjeessä: Olen valmis keskustelemaan seuraavan komission suuntaviivojen sisällöstä minkä tahansa keskustelua toivovan poliittisen ryhmän kanssa. Tämä on joka tapauksessa kantani institutionaalisissa asioissa.

Poliittisella tasolla haluan korostaa hyvin tärkeää asiaa. Minusta on tärkeää yhdistää komission puheenjohtajan valinta toteutuneisiin demokraattisiin vaaleihin, parlamenttivaaleihin. Teidät on valittu Nizzan sopimuksen nojalla, ja minusta komission puheenjohtajalla olisi oltava sama legitiimiys, joka olisi tavallaan tulosta demokraattisista vaaleista.

Lisäksi talous- ja rahoitusalan kriisin vuoksi – ja uskon vahvaa Eurooppaa ja vahvaa komissiota kannattavien olevan samaa mieltä – komission puheenjohtajuutta ei pidä jättää ratkaisematta Lissabonin sopimuksen lopullista ratifiointia odotettaessa. Me kaikki haluamme Lissabonin sopimuksen – ainakin enemmistö meistä – mutta emme tiedä, koska sopimus tulee voimaan. Euroopan komission ja sen puheenjohtajan jättäminen epätietoisuuteen eläessämme talouskriisiä, rahoitusalan kriisiä ja yhteiskunnallista kriisiä, kun meitä odottavat hyvin tärkeät neuvottelut Kööpenhaminassa, ei vaikuta minusta kovin viisaalta. Olkoon miten oli, päätös kuuluu Euroopan parlamentille, ja olen valmis käymään demokraattista keskustelua, kuten itse asiassa olin viisi vuotta sittenkin.

(EN) Toiseen rahoitus- ja talousalaa koskevaan kysymykseen ja siihen, mitä jäsen Verhofstadt totesi, vastaan, että me kaikki voimme olla kunnianhimoisempia, ja tässä asiassa haluan kertoa, että olen yhtä kunnianhimoinen kuin te. Ei kuitenkaan voida sanoa, ettemme ole hyväksyneet yhteisön elvytysuunnitelmaa, ja se oli juuri niin laaja, kuin jäsenvaltiot suostuivat hyväksymään.

Euroopan komissio ehdotti enemmän, mutta jäsenvaltiot hyväksyivät tämän. Haluan kiinnittää huomionne siihen, että tietyt jäsenvaltiot – jotka eivät olleet vähemmän vaikutusvaltaisia kriisin alussa – ehdottivat koordinoitisuunnitelmasta luopumista. Jotkut ehdottivat finanssipoliittista elvytystoimea, joka olisi yhden prosentin BKT:stä, ja Euroopan komissio ehdotti välittömästi 1,5 prosenttia, ja itse asiassa automaattiset vakauttajat olivat noin viisi prosenttia. Tämän lisäksi teimme merkittävät päätökset joidenkin euroalueeseen kuulumattomien jäsenvaltioiden maksutasetusta sekä joistakin globaalien tason aloitteista.

Voitte siis luottaa siihen, että komissio tekee kaikkensa vahvistaakseen Euroopan tason yhteistä lähestymistapaa, tehkäämme tämä täysin selväksi. Meidän on kuitenkin oltava myös rehellisiä itsellemme. Me emme ole Amerikan Yhdysvallat – emme ole yhtenäinen kansallisvaltio – joten tietenkin meillä on erilaisia tilanteita. Saksaa ja Latviaa ei voida vaatia toimimaan samoin. Koska Euroopassa on maksutasetukea saavia valtioita, emme tietenkään voi soveltaa kaikille soveltuvaa lähestymistapaa. Tarvitsemme yhteisen lähestymistavan, mutta erityisine kansallisine vastauksineen, sillä tällainen on eurooppalainen todellisuus nyt ja lähitulevaisuudessa.

Meillä on pääasiassa kansalliset talousarviot. Olen siis samaa mieltä kanssanne paremmin koordinoidusta eurooppalaisesta suunnitelmasta, varsinkin kriisistä pääsemiseksi ja toivomamme älykkään vihreän kasvun aikaansaamiseksi, mutta samalla meidän on hyväksyttävä se, että meillä on 27 kansallista talousarviota, 27 valtiovarainministeriä ja 27 kansallista pankkia Euroopan keskuspankin lisäksi. On hyvin tärkeää vahvistaa euroa ja saada aikaan kestävää talous- ja rahoituspolitiikkaa. Muuten vaarannamme euron, yhden Euroopan yhdentymisen hienoimmista saavutuksista.

Lopuksi ilmastonmuutoksen osalta, voimme jälleen kerran olla kunnianhimoisempia. Minulle oli kuitenkin tärkeää, että pääministeri Reinfeldt oli hiljattain kanssani L'Aquilassa, jossa kuulumme Yhdistyneiden

Kansakuntien pääsihteerin toteavan: "Te olette maailman veturi". Voimme aina olla kunnianhimoisempia, mutta Euroopan unioni johtaa maailman ilmastomuutoksen vastaista taistelua.

Kukaan ei ole meitä kunnianhimoisempi, joten tietenkin odotan edes tunnustuksia komission yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tekemästä työstä kunnianhimoisten aloitteiden esittämiseksi. Pyrkikäämme nyt vakuuttamaan muut, sillä tarvitsemme muita – koska ilmastomuutos ei ole vain eurooppalainen ongelma, se on koko planeettaa koskeva ongelma. Uskon meidän menestyvän Kööpenhaminan konferenssissa teidän tuellanne.

(Suosionosoituksia)

Gunnar Hökmark (PPE). - (SV) Arvoisa puhemies, ruotsalaisena olen kuunnellut ylpeänä puheenjohtajavaltio Ruotsin painopistealaja ja olen ylpeä myös siitä, että saan toivottaa Ruotsin pääministerin jälleen tervetulleeksi tänne.

Nyt kohtaamamme haasteet ovat todella suuria. Takanamme on kaksikymmentä ihmeellisen ja lumoavan muutoksen vuotta Euroopassa, ja sen seurauksena meillä on Euroopan parlamentin puheenjohtajana yksi vapausliike *Solidarnośćin* varhaisista edustajista. Juuri demokratian, vapauden, oikeusvaltion ja markkinatalouden kaltaiset ihanteet ovat mahdollistaneet meille 20 vuoden uskomattoman kehityksen.

Elämme nyt muutosten aikaa, johon kuuluvat uusi perussopimus, ilmastomuutos, joka edellyttää globaalisti vaikuttavaa johdonmukaista politiikkaa, sekä talouskriisi. Tämän vuoksi on tärkeää, että puheenjohtajavaltio ja myös parlamentti pystyvät varmistamaan, että saadaan aikaan julkisen talouden vakaus, vakaus sisämarkkinoilla ja vakaus kaupan avoimuudessa ja rajat ylittävässä liikkuvuudessa, jotka voivat auttaa meidät tästä kriisistä.

Haluan viedä tätä näkökantaa vielä askeleen pidemmälle. Päätöksillä, joille nyt valmistamme tietä Ruotsin puheenjohtajakaudella ja tässä parlamentissa, päätetään myös Euroopan ja Euroopan unionin muodosta kriisin jälkeen – minkälainen muutosvoima rahoitusmarkkinoillamme on ja minkälaista luottamusta ja uskottavuutta niillä on, minkälaisen tilan annamme innovaatioille ja yrittämiselle, investoinneille ja uusille työpaikoille.

Jos Euroopan parlamentin vaaleista voidaan jotain päätellä, niin se, että Euroopan kansalaiset haluavat vähemmän byrokratiaa ja sääntelyä ja enemmän avoimuutta – yli rajojen ja koko maailmaan. Tämä avoimuus on ratkaisevassa asemassa siinä, kykeneekö Eurooppa olemaan johtohahmo niille arvoille, jotka 20 vuotta sitten alkoivat muuttaa Eurooppaa ja joiden avulla voimme osaltamme auttaa koko maailmaa.

(Suosionosoituksia)

Marita Ulvskog (S&D). - (SV) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää Ruotsin pääministeriä hänen esityksestään, joka koski sitä, mitä hän ja hänen hallituksensa haluavat tehdä seuraavien kuuden kuukauden aikana.

Tiedämme, että lähtökohta on vaikea, kriisi on syvä. On kyse työpaikoista, dramaattisesti kasvavista kuiluista, on kyse nuorten sukupolvesta, joka jää suoraan työttömäksi, ja tietenkin on kyse ympäristöä ja ilmastoa koskevasta kriisistä.

Myös pääministeri Reinfeldt kuvasi tätä, mutta hänen päätelmänsä olivat yllättäviä. Keskeisenä asiana Ruotsin puheenjohtajakaudelle ei korostettu työpaikkoja tai investointeja, vaan jäsenvaltioiden kykyä noudattaa budjettikuria. Lähestyttäessä 27 miljoonan työttömän raja Euroopassa, puheenjohtajavaltio Ruotsin selkein viesti on siis: budjettikurin noudattaminen. Tämä on paitsi väärin myös huolestuttavaa.

Tällä alalla pääministeri Reinfeldtin puolue – päinvastoin kuin täällä aiemmin todettiin – tuo mukanaan joitakin painavia sisäpoliittisia matkalaukkuja. Ruotsin viimeisin konservatiivihallitus johti Ruotsin talousromahdukseen, ja sosialidemokraattinen hallitus sai käyttää kymmenen vuotta julkisen taloutemme korjaamiseen. Emme kuitenkaan voi sallia vanhojen sisäpoliittisten puutteiden määrätä koko EU:ta koskevaa suunnitelmaa vakavan kriisin aikana. Nyt tarvitaan suuria investointeja työpaikkoihin, koulutukseen ja vihreään muutokseen – anorektisia talouksia ei pidä laittaa budjettikurin dieetille.

Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön pääsihteeri John Monks on myös ilmaissut huolensa siitä, että Ruotsin puheenjohtajakauden sosiaaliseen ulottuvuuteen on kiinnitetty niin vähän huomiota. Lähinnä kauniita sanoja, sanoi pääsihteeri Monks, hyvin vähän todellisia suunnitelmia. Ryhmäni jakaa tämän huolen, ja se koskee myös työntekijöiden ammattiyhdistysten oikeuksia, kuten Martin Schulz totesi puheenvuorossaan.

Työehdot ovat heikentyneet asiassa Laval sekä asioissa Viking, Rüffert ja Luxembourg annettujen tuomioiden jälkeen. Työntekijöiden oikeuksia on heikennetty.

Minä ja ryhmäni haluamme, että puheenjohtajavaltio Ruotsi sitoutuu määrätietoisesti siihen, että EU:n työntekijöiden ammattiyhdistysten oikeudet palautetaan täysimääräisinä. Ammattiyhdistysten oikeuksien on oltava etusijalla vapaaseen liikkuvuuteen nähden. Tämän on oltava täysin selvää. Emme halua elää Euroopassa, jossa kriisiin vastataan budjettikurilla ja vastakkainasettelulla. Haluan kysyä uudelta puheenjohtajalta, pääministeri Reinfeldtiltä, onko tämä asia edes suunnitelmassa.

Marielle De Sarnez (ALDE). - (FR) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään kahdesta asiasta. Ensimmäinen niistä on kriisi. Kuten kaikki tietävät, talous- ja sosiaalialan kriisiin tarvitaan johdonmukainen ja yhteinen vastaus, eli eurooppalainen elvytysuunnitelma investointien lisäämiseksi ja työllisyyden tukemiseksi. Unionin on nyt todellakin osoitettava olevansa tarkkaavainen ja lähellä kansalaisiaan, kun nämä kohtaavat vaikeuksia. Sen on tehtävä enemmän auttaakseen kriisistä kärsiviä. Tästä näkökulmasta tilanne on kiireellinen.

Toinen asia on nyt lopultakin uusi kehitysmalli, jonka tämän kriisin loppumisesta on synnyttävä. Sen on oltava entistä yksinkertaisempi, tasapuolisempi ja kestävämpi malli, jolla varmistetaan, että rahoitusala palvelee reaalityä, jolla kehitetään uusia solidaarisuuden muotoja Euroopan kansalaisten kesken, jossa otetaan huomioon kansainvälisen kaupan sosiaaliset ja ympäristöä koskevat haasteet ja jolla uudistetaan radikaalisti suhteitamme maailman köyhimpiin maihin, ja tällä tarkoitan erityisesti Afrikkaa.

Näiden kahden merkittävän asian lisäksi on demokraattinen vaatimus, joka koskee menettelyä, josta te, puheenjohtajavaltio Ruotsi, olette vastuussa. Ministeri Cecilia Malmström – jonka toivotan mielelläni tervetulleeksi tänään – tietää paremmin kuin kukaan, että Nizzan sopimuksen ja Lissabonin sopimuksen välillä on joitakin hyvin merkittäviä eroja nimitysmenettelyn osalta: toisaalla yksinkertainen enemmistö ja toisaalla määräenemmistö; toisaalla nimittäminen ja toisaalla nimeäminen, ja sopimuksesta riippuen eri määrä komission jäseniä. Omalta osaltani pyydän teitä todella varmistamaan, että perussopimusten henkeä ja kirjainta noudatetaan. Tämä kuuluu toimivaltaanne ja on toimielintemme uskottavuuden kannalta hyvin tärkeää. Kiitän teitä etukäteen.

Carl Schlyter (Verts/ALE). - (SV) Arvoisa puhemies, onnitelut valintanne johdosta. Aluksi haluan kiittää hallitusta siitä, että se on aidosti sitoutunut Itämeren asiaan, ja toivon edistystä tällä alalla. Puhutte myös erityisen hyvin ilmastomuutoksesta. Minä tietenkin odotan nyt retoriikan muuttamista käytännön toimiksi. Sanotte usein, että Eurooppa ja Ruotsi vastaavat vain pienestä osasta maailman päästöjä, mutta jos EU:n jäsenvaltioissa asuu vain kahdeksan prosenttia maapallon väestöstä, ja päästömme ovat 30 prosenttia, on myös meidän vastuullamme suhtautua suureen osaan ilmastotyöstä vakavasti. Tästä tarvitaan mielestäni konkreettista tietoa.

Kuinka aiotte toimia teollisuuspäästöjä koskevan IPPC-direktiivin suhteen? Kuinka aiotte toimia laittomien hakkuiden osalta? Kuinka aiotte toimia rakennusten energiatehokkuusstandardien suhteen ja kuinka aiotte toimia sen suhteen, ettei ilmailuala voi jatkaa päästöjään ja samalla välttää sille kuuluvan 14 miljardin euron energiaveron?

Haluan myös tuoda esiin Tukholman ohjelman ja väärentämisen vastaisen kauppasopimuksen. Meidän on varmistettava, että väärentämisen vastaiseen kauppasopimukseen sovelletaan avoimuutta. Saksan perustuslakituomioistuimen mukaan valtioilla on oltava enemmän vaikutusvaltaa, parlamenteilla on oltava enemmän vaikutusvaltaa. Väärentämisen vastaista kauppasopimusta koskeviin neuvotteluihin tarvitaan avoimuutta. Emme voi edetä yksipuolisesti kohti valvontaa. Sama pätee kotikaupunkiini ja Tukholman ohjelmaan. Tulkoon siitä nimi, joka liitetään EU:n siirtymiseen vainoharhaisesta pelosta ihmisten vapauksiin ja oikeuksiin, turvapaikkalainsäädännön vahvistamiseen ja yksityisyyden suojaan. Sitten voimme edistyä.

Vicky Ford (ECR). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella puheenjohtajavaltio Ruotsia taloudellisten haasteiden asettamisesta ensisijaisiksi. Taloudellisen epävarmuuden vuoksi kykymme vastata muihin haasteisiimme on luonnollisesti heikentynyt. Olette oikeassa siinä, että on tärkeää korjata julkista taloutta: poikkeuksellisen suuret julkiset velat muodostavat suuria ja pitkäaikaisia uhkia, jotka voivat seurata meitä vuosikymmeniä, ellemmme ratkaise niitä nyt. Rahoituslaitosten tervehdyttäminen on keskeistä myös kuluttajien luottamuksen palauttamiseksi ja talouskasvun käynnistämiseksi, puhumattakaan veronmaksajien rahoista.

Painopistealoissanne korostatte valvontakehyksen merkitystä. Minusta myös sääntelyn selkeys on tärkeää. Kuten tiedämme, nämä alat toimivat maailmanlaajuisesti. Pääoma, taidot ja yksittäiset yritykset ovat hyvin muuttuvia. Ne tarvitsevat toteuttamiskelpoisia ja tarkkaan määritettyjä lainsäädäntöaika- ja lainsäädännön priorisointia ja asianmukaista kuulemista.

Olen tyytyväinen sitoumukseenne tehdä työtä G20-maiden kanssa, sillä jos olemme eri linjoilla ja EU toimii yksipuolisesti, on vaarana että sekä asetamme lainanottajat ja investoijat epäedulliseen kilpailuasemaan että myös saamme alan siirtymään ulkopuolelle...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Arvoisa puhemies, aluksi haluan onnitella teitä puhemieheksi valintanne johdosta ja samalla kiittää teitä vaalimenettelyn aikana käymästämme mielenkiintoisesta näkemysten vaihdosta. Arvoisa pääministeri ja hyvät kollegat, kiitän teitä puheenjohtajavaltion ohjelman kuvauksesta. Olen vakuuttunut, että organisoinnin osalta puheenjohtajavaltio Ruotsi tulee menestymään loistavasti, ja että siitä vastaa erinomaisesti Ruotsin asiantunteva valtionhallinto.

Poliittisesti olen luonnollisesti samaa mieltä puheenjohtajavaltion kahta suurta kriisiä – talouskriisiä ja ilmastokriisiä – koskevasta kannasta, ja nämä ovat tietenkin painopistealoja. Missä kuitenkin viipyä analyysi? Talouskriisi ja ilmastokriisi eivät olleet kohtalon sanelemia. Kriisit juontavat juurensa tehtyihin poliittisiin päätöksiin. Tämä on myönteinen asia, sillä se tarkoittaa, että voimme myös ratkaista kriisit poliittisin päätöksin – mutta en havaitse puheenjohtajavaltion pyrkivän muuttamaan politiikkaa. Samassa vanhassa talouspolitiikassa ei oteta huomioon yhteiskunnallisia tai ympäristöä koskevia huolia.

Minä ja monet kansalaiset odotamme ohjelmaan työntekijöiden oikeuksia, jotka ovat nousseet pinnalle yhteisöjen tuomioistuimen päätösten vuoksi, sekä yhteiskunnallisia seikkoja, joihin ei ole saatavilla vastauksia. Emme ole myöskään kuulleet mitään kuuluisasta lisääntyvän yhdenvertaisuuden politiikasta. Tukholman ohjelmasta sanotaan, että sillä luodaan turvaa, mutta käytännössä on syntymässä big brother -valtio, joka uhkaa yksityisyyttä. Emme voi koskaan hyväksyä turvapaikkaoikeuksien rajoittamista tai kansalaisvapauksien rajoittamista ohjelmassa. Tarvitsemme inhimillistä turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikkaa.

Timo Soini (EFD). - (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Ruotsi on perinteisesti kunnioittanut ihmisoikeuksia ja demokratiaa.

Ruotsin kansa äänesti aikoinaan euroa vastaan, ja te olette kunnioittanut sitä päätöstä, vaikka itse ajoitte sitä voimakkaasti. Siksi on hieman kummallista, että nyt Irlannin kansa joutuu äänestämään uudelleen nopeasti täsmälleen samasta sopimuksesta.

Pohjoismainen ja ruotsalainen tapa on, että kunnioitetaan kansan ääntä. Toivotan teille tässä haasteessa, jonka edessä te nyt olette, onnea ja menestystä. Toivon, että te kunnioitatte parhaimman pohjoismaisen demokratian arvoja – ei pakolla vaan yhteistyöllä.

Olen erittäin hyvilläni siitä, että mainitsitte Itämeren, ja tuen tässä asiassa teitä täydesti. Itämeri on vaikeuksissa, se on kuolemansairas, se pitää pelastaa. Pohjoinen ulottuvuus jäi kuitenkin puuttumaan, ja toivon, että te teette sen eteen paljon, vaikka ette sitä maininnutkaan.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Arvoisa puhemies, tarvitaan demokratian vallankumousta. Tarvitsemme rohkeita demokraatteja, ja tämän uuden ajanjakson aikana tarvitsemme kipeästi jännittävää, demokraattista ja aidosti tehokasta Euroopan unionia.

Luovilla taiteilijoilla ja erityisesti freelance -kirjoittajilla on tehtävänsä tämän uuden Euroopan arvojen määrittämisessä. Heidän sensuroimattoman mielikuvituksensa avulla demokratian tuhoamiseen tähtäävä byrokraattinen henki saadaan takaisin pulloonsa. Loppujen lopuksi yhteiskunnallisen muutoksen takana ovat jännittävät ajatukset. Ne, jotka voivat tarjota toivoa, joka auttaa heitä pääsemään ihmisten ajatuksiin – ruotsalaiset ovat aiemmin olleet tässä erityisen hyviä, ja luotan tässä täysin entiseen kollegaani Cecilia Malmströmiin – voivat myös herättää heidän kiinnostuksensa yhteiskuntapoliittisiin asioihin.

Kirjoitin tarkoituksellisesti näin uuden kirjani viimeisen kappaleeseen viime vaalikampanjan alussa, ja vaalit toivat mukanaan suuria muutoksia, jotka liittyivät suureen toivoon, että erityisesti te ruotsalaiset hienoine demokraattisine perinteinne ja avoimuudella nyt tunnistatte ajan merkit. Me emme kohtaa pelkästään talouskriisiä – ja tässä ruotsalaiset ovat osoittaneet älykkyytensä välttämällä sen suurelta osin – vaan meidän on myös vastattava enteelliseen heilahdukseen oikealle. Uskonkin vakaasti, että meidän demokraattien on vaadittava aitoa avoimuutta ja erityisesti meidän on yhdessä torjuttava äärioikeistoa.

Puhetta johti*varapuhemies* **Gianni PITTELLA**

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Kiitän koko sydämestäni kunnianhimoisista suunnitelmista, joita olette laatineet seuraaviksi kuudeksi kuukaudeksi Voin kertoa, että odotamme teiltä paljon, sillä teillä on alusta alkaen ollut sellainen maine, että tuette Euroopan yhdentymistä ja eurooppalaisia arvojamme. On tärkeää, että esittämämme ratkaisut ja se, että teette työtä saadaksemme meidät tästä talouskriisistä, vahvistavat sosiaalista markkinatalouttamme.

On myös tärkeää, etteivät nämä ratkaisut ole pelkästään hyödyksi kansalaisille tänään ja huomenna, vaan niissä huomioidaan myös lastemme tulevaisuus. Tämän vuoksi on hyvin tärkeää jatkaa kestävän talouden kehittämistä ja ilmastomuutoksen torjuntaa. On hyvä, että asetatte nämä ensisijaisiksi ohjelmassanne. Toivon vilpittömästi, että pyrkimyksenne näillä aloilla auttavat saattamaan jäsenvaltioita lähemmäs toisiaan ja että onnistutte myös, Kööpenhaminan konferenssiin valmistauduttaessa, suostuttelemaan maailman näyttämön merkittävimmät toimijat todella tekemään osansa ratkaisun löytämiseksi ilmastomuutokseen.

Arvoisa puhemies, sosiaalinen markkinatalous on tärkeä myös kestävän valtiontalouden kannalta, sillä valtiontalouksien alijäämä muodostaa taakan tuleville sukupolville. Tämän vuoksi on tärkeää noudattaa vakaus- ja kasvusopimusta, ja on myös hyvä, että sanoitte sen suoraan.

Arvoisa puhemies, ironista kyllä, mutta rahoitusalan kriisi on lähentänyt Islantia Euroopan unioniin. Toivon puheenjohtajavaltio Ruotsin toivottavan Islannin tervetulleeksi, mutta varmistavan myös tiukasti, että Islanti täyttää liittymisvaatimukset ja että se noudattaa yhteisön lainsäädäntöön liittyviä jäsenvaltioiden velvoitteita.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, toivottavasti sallitte minun tässä yhteydessä erityisesti osoittaa sanani Carl Bildtille, sillä haluan aluksi tarkastella laajentumista, varsinkin Balkanin alueelle.

Mainitsitte, että laajentumisprosessista tulee hitaampi kuin monet molemmin puolin ovat toivoneet. On kuitenkin tärkeää antaa selkeitä viestejä. Odotan puheenjohtajavaltio Ruotsin erityisesti auttavan kaakkoiseurooppalaisia selviytymään siellä kohdatuista ongelmista – myös hallitusten välisistä ongelmista – jotta he voivat olla toiveikkaita siitä, ettei tietä yhteisöön ole suljettu, vaan edistyminen voi jatkua, vaikka se veisikin hieman pidempään. Näissä valtioissa on kuitenkin luonnollisesti tehtävä asianmukaiset valmistelut.

Toiseksi haluan viitata toiseen mainitsemaanne aiheeseen, nimittäin talouden rakennemuutokseen sekä talouspolitiikan ja ympäristön yhdistämiseen. On jo todettu, että teillä on täysi tukemme tässä. Mielestäni tämä on yhteisölle tärkeä tehtävä. On totta, että olemme tällä alalla todellakin eturintamassa, mutta vielä on paljon tehtävää. Samaan aikaan myös työttömyys lisääntyy. Euroopassa nyt havaittu työttömyystaso ei vielä ole päässyt huippuunsa. Tilanne tulee vielä valitettavasti pahentumaan.

Tämän vuoksi on hyvin tärkeää mainita toinen ulottuvuus, sosiaalinen ulottuvuus, sillä saamme laajan kannatuksen talouden vihreälle rakennemuutokselle vain, jos ihmiset kokevat, että myös heidän sosiaaliset tarpeensa ja vaatimuksensa otetaan vakavasti.

Erityisesti pohjoismailla on paljon hyviä esimerkkejä aktiivisesta työmarkkinapolitiikasta. Me emme kykene EU:na tai yksittäisinä jäsenvaltioina luomaan työpaikkoja, mutta voimme auttaa työnsä menettäneitä löytämään jälleen työtä mahdollisimman nopeasti. Tätä me tarkoitamme sosiaalisella Euroopalla – tätä aktiivista työmarkkinapolitiikkaa, jota tarvitaan yksittäisissä jäsenvaltioissa ja josta Euroopan unionin ja erityisesti neuvoston on annettava selkeä viesti. Talouden vihreän rakennemuutoksen tuloksena on viime kädessä matalampi, ei korkeampi työttömyys. Tähän me pyrimme.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hauska nähdä teidät täällä! Näihin sekasortoihin aikoihin liittyy paljon haasteita: vakava taloustaantuma, Lissabonin sopimusta koskeva epävarmuus sekä Kööpenhaminan ilmastokonferenssia edeltävät neuvottelut. Teillä on paljon hoidettavaa.

Arvoisa pääministeri, muutama merkittävä seikka. Teidän on myös vakuutettava kolleganne neuvostossa siitä, että protektionismi on inhottavaa. EU:n vahvuus on sen avoimissa rajoissa ja vapaassa kaupassa. Valtiontuet autoteollisuuden pelastamiseksi eivät ole oikea ratkaisu. Rahoitusalan kriisi vaatii uutta globaalia järjestystä, mutta sääntelyn on oltava tasapainoista eikä liiallista. Kuten jotkut ovat täällä todenneet, EU:n on tänä syksynä lähennyttävä kunniallista turvapaikkapolitiikkaa. Kuten jotkut ovat sanoneet, energiapolitiikka edellyttää sekä realismia että solidaarisuutta. Ei uusia kaasukriisejä, ei yksipuolista riippuvuutta. Internetin

asema vaalikampanjassa oli merkittävä. Ruotsilla on suuri vastuu niin kutsutun televiestinnän sääntelypaketin saattamisessa menestyksekkääseen päätökseen. Myös virtuaalimaailmassa on sovellettava oikeusvaltion periaatteita.

Toivoin parlamentin tässä istunnossa hyväksyvän José Manuel Barroson nimityksen komission puheenjohtajaksi uudelle viisivuotiskaudelle. Näin ei nyt tapahdu, ja olen siitä pahoillani. Nyt ei ole oikea aika käyttää EU:n aikaa toimielinten välisiin valtataisteluihin. Nyt tarvitaan poliittista johtajuutta ja tarmokkuutta.

Euro on osoittanut vahvuutensa. Koska arvoisa pääministeri katsoo meidän ruotsalaisten olevan valmiita EU:n täysjäseniksi ja saamaan taskuihimme euroja? Paljon kiitoksia, ja kuten puolueessani sanotaan: onnea matkaan!

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Ruotsilla on nyt valtava vastuu ihmiskunnan tulevaisuudesta. Pääministeri Reinfeldt, puhuitte aivan oikein ilmastokriisistä.

Tiedämme, että lähivuosikymmeniksi tarvittava teknologia on olemassa, ja kohtuulliseen hintaan, mutta vaikeinta on se, että ilmastonsuojelu on ennennäkemätön haaste ihmiskunnan yhteistyökyyville. Valitettavasti nykyiset neuvottelut muistuttavat lähinnä kuurupiilon ja omakehukilpailun yhdistelmää.

Euroopan unionilla pitää nyt olla rohkeutta tehdä ehdotus, ei vain EU:n omista päästövähennyksistä, vaan taakanjakoperiaatteesta, jonka mukaan kaikki teollisuusmaat toteuttavat IPCC:n ohjeen mukaiset päästövähennykset. Tärkeintä on, että saamme aikaan päästövähennystavoitteet vuodelle 2020. Toiseksi on ymmärrettävä, että kehitysmaat eivät kykene mukautumaan riittäviin päästörajoituksiin ilman meidän uudentasoista rahallista apuamme, myös siitä EU:n on kyettävä tekemään ehdotuksia.

Ryszard Antoni Legutko (ECR). – (PL) Arvoisa pääministeri, kuuntelimme tarkkaavaisesti puheenvuoroanne, ja haluamme esittää toiveemme, että ohjelman kaikkein tärkeimmät kohdat toteutetaan tehokkaasti.

Haluaisin kuitenkin kiinnittää huomionne kolmeen seikkaan. Ensimmäinen on eurooppalainen solidaarisuus, joka on rahoituskriisin aikana erityisen tärkeää. Emme saa antaa syntyä tilanteita, joissa tiettyjä eurooppalaisia valtioita kohdellaan eriarvoisina. Emme voi hyväksyä tilannetta, joissa joidenkin annetaan tukea pankkialaa, ja toiset tuomitaan pyrkimyksistään vahvistaa laivanrakennusalaansa. Se ei ole solidaarisuutta, se on tekopyhyyttä.

Toiseksi olemme iloisia siitä, että Itämeri-strategia kuuluu Ruotsin puheenjohtajakauden painopistealoihin. Tämä on tärkeä makroalueellisen yhteistyön ala. Itämeren ekosysteemiä on suojeltava hyvin turvattoman ja taloudellisesti järjestettävän Nord Stream -hankkeen kaltaisilta vaaroilta. On myös mainittava tarve monipuolistaa energialähteitä.

Kolmanneksi meidän on syytä muistaa, ettei Moskova tyydy pelkästään sulkemaan hanoja, kuten Georgiassa havaittiin. Toivon, että kun Ruotsi nyt tarttuu Euroopan unionin ruoriin seuraaviksi kuudeksi kuukaudeksi, se toimii yhtä määrätietoisesti kuin ministeri Carl Bildt, joka tuomitsi Venäjän hyökkäyksen Georgiaan. Olen varma, että puheenjohtajavaltio Ruotsi kykenee vastaamaan näihin haasteisiin. Se voi luottaa meidän tukeemme.

Morten Messerschmidt (EFD). - (DA) Arvoisa puhemies, kaksi asiaa allistyytti minua lukiessani puheenjohtajavaltio Ruotsin työohjelmaa. Ensimmäinen oli kaikki ne lupaukset siitä, kuinka EU:ta käytetään ilmasto- ja muut ongelmat ratkaisevan paremman talouden luomiseen, mutta mitään ei sanota niistä ongelmista, joita EU synnyttää – ongelmista, joita EU on luonut työmarkkinoillamme, ongelmista, joita EU on luonut kalastusalallamme, taloudessamme, rikollisuuden torjunnassa ja niin edelleen. Tämä on ensimmäinen havainto puheenjohtajavaltio Ruotsin toimintaohjelmaa luettaessa – että EU tarjoaa vain ratkaisuja ja ettei EU ole ongelma. Tämä kertoo enemmän puheenjohtajavaltio Ruotsista kuin EU:sta. Toiseksi mitään ei mainita siitä, että lokakuun 2. päivä tulee olemaan merkittävin päivä koko EU:n historiassa, ja se on Ruotsin puheenjohtajakaudella. Viittaa tietysti toiseen kansanäänestykseen. Sanaakaan ei sanota siitä, kuinka puheenjohtajavaltio Ruotsi aikoo varmistaa sen, että irlantilaisille annettuja niin kutsuttuja takeita myös pidetään sellaisina. Olemme nähneet aikaisemmin, kuinka ihmisiä petetään – petetään kansanäänestyksillä ja demokratian suhteen. Mitä puheenjohtajavaltio Ruotsi aikoo tehdä varmistaakseen, ettei näin tapahdu jälleen?

Werner Langen (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission puheenjohtaja, toivotan ruotsalaiset tervetulleiksi ja onnittelen heitä siitä, että he – kuten arvoisa pääministeri

totesi – ovat lopultakin löytäneet tiensä Eurooppaan pitkän prosessin jälkeen. Olemme hyvin tyytyväisiä siihen, että ruotsalaiset nyt ovat valioeurooppalaisten joukossa.

Esittelitte toimintaohjelmanne, ja se on hyvin kunnianhimoinen. Haluan kuitenkin pyytää teitä harkitsemaan, olisiko Ruotsilla rohkeutta ottaa askel kohti euroalueeseen liittymistä, varsinkin rahoitusmarkkinoiden kriisistä saatujen kokemusten jälkeen – varsinkin kun sanoitte, että on noudatettava vakaus- ja kasvusopimusta. Teillä ei tietenkään ole esimerkiksi Yhdistyneen kuningaskunnan ja Tanskan tavoin opt out -lauseketta, ja täytätte nyt kaikki edellytykset. Onko teillä puheenjohtajakautenne aikana rohkeutta vakauttaa Eurooppaa entisestään ja liittyä euroalueeseen?

Arvoisa pääministeri, ymmärrän, että painopistealanne ovat ilmastopolitiikka ja Itämeren strategia, mutta pyydän kirjallisen toimintaohjelmanne osalta seuraavaa: olkaa hyvä ja kiinnittäkää enemmän huomiota kuin ehdotatte myös rahoitusmarkkinoiden kriisin torjuntaan. Millään muilla hankkeilla ei ole mahdollisuuksia onnistua, jos rahoitusmarkkinoiden ja talouden kriisiä ei ratkaista mahdollisimman nopeasti. Tähän tarvitaan selvät säännöt. Ei riitä, että Lontoon City jälleen kerran määrittää suunnan. Tarvitsemme selvät säännöt sosiaalista markkinataloutta varten, sillä markkinatalous ei voi toimia ilman sääntöjä eikä se saa enemmistön tukea. Tämän vuoksi teidän on vielä kerran pohdittava – vaikka tuemmekin toimintaohjelmaanne – sitä, olisiko rahoitusmarkkinoiden kriisistä selviytyminen kuitenkin katsottava tärkeämmäksi kuin tähän mennessä olette katsoneet. Paljon kiitoksia ja onnea vaikeisiin muutoksen aikoihin.

(Suosionosoituksia)

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, olemme kaikki kuunnelleet puheenjohtajavaltio Ruotsin toimintaohjelmaa suurella mielenkiinnolla ja arvostaen. Sen selkeitä painopistealoja ovat talous ja energia, sillä Euroopan unionin ensisijainen tavoite on auttaa käynnistämään uudelleen talouden kasvu ja luomaan työpaikkoja, vähentää työttömyyttä ja varmistaa, että joulukuussa 2009 pidettävästä Kööpenhaminan tapaamisesta tulee menestys.

Haluan kuitenkin kiinnittää huomiota poliittiseen, kansalaisia koskevaan ja demokraattiseen tavoitteeseen, Haagin ohjelman korvaamiseen Ruotsin pääkaupungin mukaan nimettävällä ohjelmalla: Tukholman ohjelmalla. Ohjelmassa yhdistyvät viimeisten viiden vuoden saavutukset vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen alalla, sillä yhdenmukaistaminen, vastavuoroinen tunnustaminen ja luottamuksen periaate perusoikeuksien ja oikeussuojan osalta sekä aktiivinen yhteistyö ovat olleet merkittäviä.

Kehotan teitä olemaan kunnianhimoinen tällä alalla: ensinnäkin olennaisesta näkökulmasta, sillä kaikilla ulkorajojen hallintaan, maahanmuuttoon, turvapaikkaan, pakolaisiin ja laittoman kaupan, järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin torjuntaan liittyvillä aloilla on helppo ajautua taantumukselliseen asemaan, joka vaarantaa perusoikeuksia koskevan säännösten, jonka pitää erottaa Euroopan unioni joukosta ja jonka Ruotsi kokee omakseen avoimuutta ja demokraattisia periaatteita kunnioittavana valtiona.

Toiseksi kehotan teitä olemaan kunnianhimoinen myös muodon osalta, sillä puheenjohtajavaltio Ruotsi mitä todennäköisimmin tekee tietä Lissabonin sopimukselle, mikä ensinnäkin tarkoittaa sitä, ettei kaksinkertaista kolmannen ja ensimmäisen pilarin usein sekaannusta aiheuttavaa menettelyä enää sovelleta. Tärkeintä on kuitenkin se, että se tarkoittaa myös, että parlamentilla on enemmän mahdollisuuksia seurata lainsäädäntöaloitteita, joita puheenjohtajavaltio Ruotsi panee täytäntöön osana Tukholman toimintaohjelmaa.

Tämä tarkoittaa sitä, että se, mikä usein on tähän mennessä nähty Brysselin tai neuvoston puutteena, on myös parlamentin vastuulla.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, olen luonnollisesti hyvin iloinen ja ylpeä nähdessäni hallituksemme edustavan puheenjohtajavaltio Ruotsia, ja katson myös, että ohjelmaan sisältyy paljon hyvää muun muassa ilmasto, työpaikkoja, rahoitusalan kriisiä, Kööpenhaminan konferenssia, Itämeren strategiaa, yhteisön politiikkaa, laajentumista, Islantia, Kroatiaa ja Turkiaa koskevien ratkaisujen osalta. Havaitsen kuitenkin vielä yhden asian, joka on merkittävä tulevaisuuden kannalta: nimittäin avoimen Euroopan, yksityisyyden suojan ja ilmaisunvapauden.

Ministerit tapaavat tänään Tukholmassa keskustellakseen Tukholman ohjelmasta. On hyvä asia, että tämä strategia koskee nyt laadittavaa lainsäädäntöä. Osia ehdotuksesta on odotettu kauan. Euroopan ihmisoikeussopimuksen ratifiointi tapahtuu toivoakseni viimeinkin – lasten ja rikosten uhrien oikeudet. Voimme saada tässä jotain todella hienoa aikaan, mutta asialla on huonotkin puolensa, nimittäin Tukholman ohjelmaan sisältyvä uhka avoimelle yhteiskunnalle.

Avoimeen yhteiskuntaamme kohdistuvat uhat on torjuttava avoimen yhteiskunnan menetelmin. Tukholman ohjelmaan sisältyy myös sellaista, mikä ei ole liberaalia eikä inhimillistä tai kaukonäköistä. Matkojemme rekisteröinti, henkilötietojen joukkovarastointi ja liiketoimien järjestelmällinen kartoitus ei ole liberaalia, suvaitsevaa tai kaukonäköistä. Ajakoon Tukholma avoimuutta, vapautta ja suvaitsevaisuutta, ei rekisteröintiä, valvontaa ja suvaitsemattomuutta. Lisäksi olen sitä mieltä, että työskentelymme Strasbourgissa pitäisi lopettaa.

Puhemies. – (IT) Ennen puheenvuoron antamista jäsen Stolojanille haluan toivottaa tervetulleeksi yhden vieraistamme, paikalla numero 505 istuvan lapsen. Minua miellyttää erityisesti nähdä unionin asioiden ja toimielintemme kiinnostavan lapsia, sillä on tärkeää kasvaa eurooppalaiseksi jo nuorena.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – (RO) Toivon puheenjohtajavaltio Ruotsille menestystä, ja katson, että nyt esitetyt painopistealat ovat ne, joita odotimme. Seuraavat kuusi kuukautta ovat ratkaisevia Euroopan kansalaisille ja Euroopan unionille. Ne ovat ratkaisevia siinä, pääsevätkö jäsenvaltiot nousemaan talouskriisistä ensi vuonna, vai leijuuko suuri kysymysmerkki vielä toisen vuoden talouden yläpuolella.

Nyt esitetään monia ehdotuksia ja uusia ohjelmia. Minusta meidän on kuitenkin aika arvioida Euroopan komission vuoden alussa käynnistämän talouden elvytysohjelman tuloksia, jos sellaisia on, ja tarkastella huolellisesti Euroopan unionin talousarviota tälle vuodelle nähdäksemme, mitkä toimet ovat päättyneet ja mitä resursseja voimme edelleen käyttää uusiin toimenpiteisiin.

Energia-alalle on jo hyväksytty noin kolmen miljardin euron investointihankkeita. Hankkeet on toteutettava erityistoimenpitein. Kiitän komission puheenjohtaja Barrosoa hänen erityisestä panoksestaan Nabucco-hankkeen käynnistämisessä.

Lopuksi haluan teidän muistavan Euroopan unionin poliittisen sitoumuksen siihen, että myös muut valtiot voivat menestyksekkäästi liittyä Euroopan unioniin.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, me emme selviydy syvästä rahoitus- ja talousalan sekä työmarkkinoiden kriisistä – tai ilmastonmuutoksesta – itsenäisinä, protektionistisina kansallisvaltioina. Ilman yhteisöä ja euroa maanosamme on hukassa, mutta emme myöskään voi jatkaa unionina ikään kuin muutamaa ahnetta pankkiiria lukuun ottamatta mikään ei olisi väärin. Budjettikuri ei ratkaise ongelmaa.

Järjestelmä on hajalla, ja sitä on uudistettava perusteellisesti. Rahoituslaitokset vastustavat jo nyt säännöksiä, joita tarvitsemme tulevien romahdusten torjumiseksi. Meidän on yhdenmennettävä yhä enemmän sosiaali-, talous-, ilmasto- ja energiapolitiikkaamme tavoitteena säilyttää ja luoda työpaikkoja sekä asianmukaiset elin- ja työolot. Tarvitsemme läpimurtoa joulukuun ilmastonmuutoshuippukokouksessa. Tarvitsemme nyt kipeämmin kuin koskaan uutta sitoutumista vuosituhannen kehitystavoitteisiin, ja arvoisa neuvoston puheenjohtaja, erityisesti pahoittelen sitä, ettette vaatinut Gazan piirityksen lopettamista välittömästi tai esittänyt toiveita uudesta vauhdista rauhan löytämiseksi yhdessä presidentti Obaman kanssa.

Irlantilaisena parlamentin jäsenenä haluan muistuttaa parlamenttia siitä, että Irlannissa arvostetaan suuresti poliittista ironiaa. Gulliverin matkojen kirjoittaja Jonathan Swift ehdotti kerran Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle, että Irlannin köyhyys voitaisiin ratkaista rohkaisemalla meitä syömään vauvamme. Uskon, että Yhdistyneen kuningaskunnan ehdotukseen tulla Irlantiin kampanjoimaan Yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan unionista riippumattomuuden puolesta sisältyvä historiallinen ironia saa aikaan irlantilaisissa makeat naurut. Tulee olemaan näky, kun Nigel Farage Union Jackiin ja haltijahattuun pukeutuneena käsi kädessä IRA:n entisen johtajan Gerry Adamsin ja kollegani Joe Higginsin kanssa vaativat äänestämään Lissabonin sopimusta vastaan, jokainen oman sopulimaisen ristiriitaisen suunnitelmansa mukaan. Uskon Irlannin kansan sanovan tälle erityiselle sirkukselle samoin kuin Libertasille: häipykää!

(Suosionosoituksia)

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Ruotsin toimintaohjelmaan sisältyy todellakin kaikki aikaamme nyt ja tulevaisuudessa koskevat tärkeät asiat.

Aloitan taantumasta. Oletan puheenjohtajavaltio Ruotsin joutuvan tarkastelemaan tätä asiaa syvällisemmin. Sosiaalinen markkinatalous edellyttää investointeja reaalisuuteen eikä pelkästään sellaisia rahoitusalan tuotteita, jotka ajoivat meidän nykyiseen tilanteeseen.

Ilmastoon ja kestäväan kehitykseen, johon sisältyy myös sosiaalinen kehitys sekä työ, liittyvät asiat ovat luonnollisesti hyvin tärkeitä. Tässäkin tarvitaan kuitenkin todellisia investointeja talouteen sekä lisää valvontaa. Me emme tarvitse Euroopassa markkinataloutta, joka pyrkii kohti *laissez faire - laissez passer*-lähestymistapaa.

Rikollisuus, sisäasiat ja oikeus todella huolettavat meitä kaikkia. Järjestäytynyt rikollisuus ei todellakaan ole enää samanlaista kuin ennen, ja sillä on todellakin yhteyksiä terrorismiin ja kaikkeen laittomaan toimintaan. Sen vuoksi se edellyttää eriytettyä lähestymistapaa.

Uskon olevan hyvin tärkeää, että me myös tarkastelemme kolmansista maista tulleiden maahanmuuttajien suuren määrän osalta sitä, onko Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikka todella onnistunut ja miltä osin. Meidän on toisin sanoen todella arvioitava ja tarkasteltava sitä, mitä olisi voitu tai olisi pitänyt muuttaa, jotta laitonta maahanmuuttoa olisi tarkasteltu oikealla tavalla, sillä kyse on itse asiassa ihmisistä eikä pelkästään poliittisista tai hallinnollisista toimista.

Puheenjohtajavaltio Ruotsin toimintaohjelma on todellakin hyvin kunnianhimoinen, muun muassa erityisesti transatlanttisen vuoropuhelun osalta. Tässäkin asiassa meidän on kuitenkin tarkasteltava sitä, onko tarkoituksenmukaista, että Euroopan unioni oli huolissaan ainoastaan kehitysyhteistyöstä ja Yhdysvallat pelkästään turvallisuudesta.

Ivari Padar (S&D). - (ET) Hyvät kollegat, Ruotsiin Itämeren kautta yhteydessä olevan naapurimaan, Viron, edustajana haluan kiinnittää huomiota puheenjohtajavaltion painopistealoihin, erityisesti Itämeren strategiaan. Edellisten parlamenttien sosiaalidemokraattisen kollegani, nykyisen Viron presidentin Toomas Hendrik Ilvesin aktiivisella osallistumisella käynnistetty strategia on hyvin tärkeä koko Euroopan kannalta, ja kiitän puheenjohtajavaltiota tämän valitsemisesta painopistealaksi.

Tämä on myös hyvä esimerkki siitä, kuinka parlamentin jäsenten esittämillä aloitteilla voidaan saada aikaan konkreettisia tuloksia. Kehotan puheenjohtajavaltio Ruotsia panemaan Itämeren strategian täytäntöön, sillä siihen on nyt harvinainen mahdollisuus. Jotta tämä olisi mahdollista, meidän on huolehdittava EU:n talousarvion tällä hetkellä tyhjän budjettikohdan rahoituksesta. Toivon Euroopan neuvoston hyväksyvän strategian Ruotsin puheenjohtajakauden aikana. Kaksi muutakin alaa ovat minulle tärkeitä: entisenä valtiovarainministerinä katson talouskriisin ratkaisemisen ja avoimuuden lisäämisen rahoituslalla hyvin tärkeäksi. ... (Puheenvuoro keskeytettiin)

Puhetta johti

puhemies Jerzy BUZEK

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). - (LV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, arvoisa pääministeri Reinfeldt, aluksi haluan onnitella Ruotsin hallitusta sen puheenjohtajakaudelleen asettamista tavoitteista. Nämä eivät ole Euroopalle helppoja aikoja, sillä haasteita on paljon. Ruotsin puheenjohtajakaudelleen valitsemista monista merkittävistä painopistealoista haluan kiinnittää huomiota Euroopan unionin Itämeren alueen strategiaan, ja erityisesti sen energiamarkkinoiden varmuutta koskevaan osaan. Euroopan yhteisten energiamarkkinoiden varmuus ei ole mahdollista niin kauan kun Euroopassa on jakautuneet ja vastaavasti myös eristäytyneet markkinat, niin sähkön kuin kaasun osalta. Historiallisista syistä ongelma korostuu erityisesti Itämeren alueella. Tämän ongelman ratkaisemiseksi ja energiatoimituksiin liittyvän riskin jakamiseksi tarvitaan Euroopan unionin yhteistä energiapolitiikkaa. Tällaisen politiikan ei pidä perustua pelkästään energiatehokkuuteen ja uusiutuviin energialähteisiin vaan myös yhteisten sähkö- ja kaasumarkkinoiden luomiseen toiminnallisine yhteyksineen. Euroopan unionin Itämeren alueen strategia on askel oikeaan suuntaan. Sillä pyritään liittämään asteittain toisiinsa alueen energiamarkkinat, korjaamaan puutteet yhteenliitännöissä ja luomaan yhteisiä markkinamekanismeja. Neuvostoliiton perintönä Itämeren alueella on jakautuneet ja osittain eristäytyneet markkinat, mikä kasvattaa energiatoimituksiin liittyviä riskejä. Tulevaisuuden haasteemme on muuttaa tämä tilanne, ja siten lisätä yhteistä energiavarmuuttamme. Toivon puheenjohtajavaltio Ruotsille onnea energiseen aloitukseen tässä merkittävässä tehtävässä. Kiitos.

Åsa Westlund (S&D). - (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, jos haluamme saada aikaan hyvän kansainvälisen ilmastopimuksen, meidän on myös kuunneltava muita valtioita. Jos teemme niin, havaitsemme ensinnäkin, että EU:n ja muiden valtioiden on otettava yhä enemmän vastuuta omien päästöjemme vähentämisestä, ja toiseksi, että EU:n ja muiden teollisuusmaiden on kerrottava konkreettisesti, kuinka osallistumme taloudellisesti köyhempien valtioiden ilmastotyöhön.

Se, että Ruotsin hallitus on tähän asti toiminut tämän vastaisesti, on valitettavasti vaarantanut mahdollisuudet hyvän sopimuksen aikaansaamiseen Kööpenhaminassa. Myös ministerineuvoston on ymmärrettävä tämä, joten esitän kaksi kysymystä. Onko puheenjohtajavaltio Ruotsi valmis edistämään osaltaan hyvän kansainvälisen ilmastopimuksen aikaansaamista toteuttamalla suuremman osan EU:n päästövähennyksistä kotimaassaan? Koska se aikoo esittää erityisiä ehdotuksia köyhien valtioiden ilmastotyön rahoittamisesta?

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies haluan onnitella puheenjohtajavaltio Ruotsia sen historiallisesta mahdollisuudesta ohjata EU:ta kohti Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanoa.

Haluaisin kiinnittää huomion kolmeen näkökohtaan. Ensinnäkin on hyvin tärkeää, että uusi komissio on toimintakykyinen mahdollisimman pian. Institutionaalista epävarmuutta ei voida käyttää tekosynä uuden komission muodostamisen viivästymiselle. Argumentit kuulostavat todella hurskastelevilta. Selviytyäksemme talouskriisistä ja luodaksemme uusia työpaikkoja me tarvitsemme enemmän kuin koskaan vahvaa, riippumatonta ja innovatiivista komissiota.

Toiseksi pyydän puheenjohtajavaltio Ruotsia johtamaan Euroopan parlamentin aloitteeseen perustuvan Itämeren strategian täytäntöönpanoa. Strategiaa varten luotu erityinen budjettikohta on kuitenkin edelleen tyhjä. Emme voi odottaa myönteistä muutosta Itämeren ympäristötilanteeseen luottamalla pelkästään väliaikaisiin hankkeisiin. Tarvitaan todellakin myös koordinoitua tukea EU:n talousarviosta.

Kolmanneksi Tukholman ohjelma on tärkeä Virolle. Siihen pitäisi sisältyä myös ohjelma nykyaikaisen informaatioteknologian käytöstä. Pohdin, auttaisiko vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen suurten IT-järjestelmien operatiivisen hallinnon viraston perustaminen strategian täytäntöönpanoa.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Arvoisa puhemies, onnitelut valintanne johdosta. Kiitän myös pääministeri Fredrik Reinfeldtia erinomaisesta katsauksesta ja raportista. Me kaikki odotamme nyt suuria saavutuksia Kööpenhaminasta, mutta on kuitenkin korostettava, että kyse on kansainvälisestä tapahtumasta. Odotukset ovat todellakin kasvaneet, mutta rohkenen kuitenkin sanoa, että jos kaikki ryhmät eivät olekaan tyytyväisiä tulokseen, se ei ole maailmanloppu.

Täällä on luonnollisesti puhuttu talouskriisistä. Suuret ryhmät ja suuret yritykset saavat aina huomiota. Haluan korostaa, ettei pidä unohtaa myöskään pieniä lojaaleja aliurakoitsijoita, kun tarkastellaan rahoitusala. Korostan myös Itämeren strategian erityisiä arvoja. Uskon, että Itämeren strategialla voidaan lisätä koko EU:n legitiimiyyttä. Euroopan suurin sisämeri voidaan ja tulee pelastaa. Itämeren strategia voi auttaa myös rikollisuussuuntauksien ja salakuljetuksen valvomisessa. Tämä on myös merkittävä ympäristöä koskeva asia, jonka voisi sanoa edellyttävän omaa Kööpenhaminan konferenssiaan.

Olen tyytyväinen siihen, että esityslistalla on myös Kroatian ja Slovenian välistä rajaa koskeva ratkaisu, ja että myös Kyproksen ongelmaa tarkastellaan. Olemme kaikki innokkaita seuraamaan tätä. Uskoakseni tulemme näkemään myös EU:n pohjoisen alueen laajentuvan Islantiin, ja voin kuvitella sen laajentuvan myös Norjaan ei niin kaukaisessa tulevaisuudessa.

Presidentti Barack Obama piti Afrikassa hiljattain erinomaisen puheen Afrikasta. Minulla on syytä korostaa, että Ruotsi voi olla ylpeä työstään, ja toivon, että voimme vastaisuudessakin pitää solidaarisuuden lippua korkealla.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Katson meidän ja Eurooppa-hankkeen todella olevan nyt tienhaarassa. Lissabonin sopimus, Kööpenhaminan ilmastokonferenssi ja tarmokas lähestymistapa rahoitus- ja talouskriisin ratkaisemiseen ovat kolme merkittävää tehtävää, joista teidän on vastattava seuraavien kuuden kuukauden ajan, ja jos onnistumme ratkaisemaan ne menestyksekkäästi, Eurooppa voi todellakin ottaa aimo harppauksen eteenpäin.

Tiedätte varmasti, että suuri enemmistö parlamentin jäsenistä on valmis tukemaan teitä tällä tiellä, ja kehotan teitä jättämään kritiikot ja räksyttävät koirat metelöimään keskenään. Älkää antako heidän kääntää huomiotanne tehtävästänne, päämäärästänne. Katson, että meidän on keskityttävä olennaiseen.

Arvoisa pääministeri Reinfeldt, korostaisin yhtä seikkaa. On erittäin tärkeää, että keskitymme yhteen painopistealoihin, nimittäin Euroopan unionin autoteollisuuden tulevaisuutta koskevaan aggressiiviseen suunnitelmaan. Minusta meillä ei ole tähän mennessä ollut tällaista suunnitelmaa, tai ainakin se on ollut liian heiveröinen, ja uskon teidän olevan kanssamme samaa mieltä. Ei todellakaan ole liian myöhäistä. Opelin pelastussuunnitelma on täydessä vauhdissa, eikä se Euroopassakaan ole protektionismin demoneista vapaa. He ovat vajoamassa pinnan alle, ja se vaikuttaa ruotsalaiseen yhteiskuntaan aivan yhtä lailla kuin meihin Belgiassa, yhtä lailla kuin Ranskassa, Saksassa ja Slovakiassa. Me olemme kaikki samassa veneessä.

Meidän on sovellettava tähän toisiamme kohtaan solidaarista lähestymistapaa, pikemminkin koordinoitua lähestymistapaa kuin ”jokainen omasta puolestaan” -lähestymistapaa, emmekä saa yrittää leikata toistemme siipiä. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, minusta teillä on ainutlaatuinen mahdollisuus nyt tehdä yhteistyötä komission puheenjohtajan kanssa – tämä on myös selkeä viesti komissiolle – yhteisen suunnitelman

laatimiseksi, yhteisen suunnitelman, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, autotehtaidemme tulevaisuudesta, niiden ohjaamiseksi 2000-luvulle.

Uskomme, että energiatehokas ja ympäristöystävällinen auto voidaan toteuttaa Euroopan nykyisissä autojen kokoamistehtaissa, ja luotamme siihen, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso ja arvoisa pääministeri Reinfeldt, että olette puolellamme.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Me katsomme Ruotsin olevan synonyymi Euroopalle. Maa on vaurauden, turvallisuuden ja rauhan tyyssija, siellä ihmisoikeudet ja vapaudet ovat aivan yhtä tärkeitä kuin talouteen ja ilmastomuutokseen liittyvät huolenaiheet. Meillä on myös EU:n jäsenvaltion parlamentti, joka hyväksyi 30. kesäkuuta 2009 kielilain, jossa säädetään, että jos joku, te mukaan luettuina, ei kutsu valtion pääkaupunkia sen maan virallisen kielen mukaisella nimellä Bratislavaksi vaan käyttää saksankielistä nimeä Presburg tai unkarinkielistä nimeä Pozsony, voi joutua maksamaan 5 000 euron sakot. Kielilain muutoksen perusteluosassa todetaan, että joissain tapauksissa kansallisen lain suojele menee sananvapauden ja yksityisyysoikeuden edelle. Tällaisen lain hyväksyvä Euroopan unioni ei enää ole vapauden Eurooppa. Pyydän puheenjohtajavaltio Ruotsia tekemään kaikkensa varmistaakseen, että laki kumotaan ja ettei valtion slovakialainen päämies allekirjoita sitä.

Kinga Gőncz (S&D). – (HU) Haluan korostaa kahta puheenjohtajavaltio Ruotsin painopistealaa, joiden esittämisestä luettelossa ilahduin. Ensimmäinen näistä painopistealoista on syrjinnän, rasismien, antisemitismien, muukalaisvihan ja homofobian yksiselitteinen vastustus. Katson, että tämän asian merkitystä korostaa erityisesti se, että havaitsimme, kuinka merkittävää äärioikeiston kannatus oli useissa eurooppalaisissa valtioissa Euroopan parlamentin vaaleissa. Tämän vuoksi meidän jokaisen, myös parlamentin ja nykyisen puheenjohtajavaltion, vastuulla on varmistaa, etteivät kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevat joudu arveluttaviin tilanteisiin. Meidän on erityisesti tehtävä kaikkemme sen varmistamiseksi, etteivät itseään demokraattisina puolueina pitävät puolueet tee yhteistyötä näiden ääripuolueiden kanssa. Slovakian kielilaki, joka on mainittu tänään useasti, on tästä hyvä esimerkki, sillä kuten täällä on kuvattu, se on vakavaa syrjintää. Toinen painopisteala, josta olen iloinen, on toteutettavat yhteisön toimenpiteet romaniyhteisöjen integroimiseksi.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin laajentumisen jatkaminen ja Lissabonin sopimuksen tulevaisuus kuuluvat puheenjohtajavaltio Ruotsin painopistealoihin. Saksan perustuslakituomioistuin päätti hiljattain, että Lissabonin sopimus voidaan hyväksyä vain sillä ehdolla, että *Bundestag*in ja *Bundesrat*in etusija-asema turvataan, mikä kyseenalaistaa eurooppalaisen federalismin. Lissabonin sopimuksesta on siis tullut oikeudellinen hirviö, jonka ovat huomanneet saksalaisten lisäksi irlantilaiset kansanäänestyksessään sekä Tšekin tasavallan ja Puolan presidentit. Puheenjohtajavaltio Ruotsin on käynnistettävä Euroopan laajuinen keskustelu kaikkien 27 jäsenvaltion kansallisten parlamenttien asemasta ja kehitettävä uusi yhteistyömalli suvereenien eurooppalaisten kansallisvaltioiden välille.

Tämän vuoksi puheenjohtajavaltio Ruotsin, jolle toivon paljon menestystä, toivotaan kuuntelevan tarkkaan kansalaisten ääntä.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Kiitän pääministeri Reinfeldtia siitä, että hän on jäänyt seuraamme keskustelun loppuun asti. Odotamme puheenjohtajavaltion panevan täytäntöön kolme merkittävää tavoitetta. Ensimmäinen on oikeuden, vapauden ja turvallisuuden alan Tukholman ohjelma. Meidän on varmistettava, että ohjelmasta päästään yhteisymmärrykseen mahdollisimman pian. Toinen ensisijainen tavoite on Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen täytäntöönpano. Me seuraamme teitä, arvoisa pääministeri, varmistaaksemme, että panette täytäntöön viime vuonna hyväksytyn sopimuksen. Kolmanneksi, Eurooppa-neuvostossa päästiin viime kuussa sopimukseen taakan jakamisesta maahanmuuton alalla. Arvoisa pääministeri, teillä on paljon töitä edessä, ja puhemiehemme kanssa me seuraamme teitä tarkkaan varmistaaksemme, että työ tehdään.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Dag Hammarskjöldin ajoista alkaen Ruotsi on erottautunut toisista Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenenä. Tämän vuoksi siellä tiedetään, että ilman yleismaailmallisesti tunnustetun legitiimiyden ja edustavuuden omaavia elimiä ei ole olemassa poliittisia voimia saattaa päätökseen Kioton toista sopimusta, Dohan kierrosta tai vuosituhatien kehitystavoitteita tai säännellä globaalia taloutta, ihmisoikeuksista puhumattakaan.

On valitettavaa, että puheenjohtajavaltio Ruotsi irtisanoutuu epävirallisesta ja kiistellystä G20-yhteydestä. On traagista, että EU – YK:n pääsihteerinä siteeranneen komission puheenjohtaja Barrosen mukaan maailman veturi – on vailla johtajaa ja minkäänlaista strategista näkemystä tällä alalla aikana, jona presidentti Obama

julistaa sitoutumistaan globaaliin hallintoon. Meidän puolellamme on kuultu ainoastaan paavin vaativan YK:n turvallisuusneuvoston ja Bretton Woodsin instituutioiden pikaista uudelleenjärjestelyä.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, miksi puheenjohtajavaltio Ruotsi kieltäytyy johtamasta unionia vaatimaan YK:n turvallisuusneuvoston uudistusta vaatimalla Euroopan unionille omaa paikkaa neuvostossa Lissabonin sopimuksen tultua voimaan?

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimusta koskeva kansanäänestys, joka pidetään Irlannissa lokakuun toisena päivänä tänä vuonna, on yksi merkittävimmistä tapahtumista Ruotsin puheenjohtajakaudella.

Irlanti on saanut oikeudellisia takeita monilla politiikanaloilla, ja tämä auttaa suuresti poistamaan niitä huolia, joita irlantilaisilla oli viime vuoden kansanäänestyksessä. Meidän, jotka uskomme sopimuksen puolesta äänestämisen olevan Irlannille eduksi, velvollisuutena on tehdä työtä uuden järjestelyn edistämiseksi kotimaassani.

Jos Lissabonin sopimus hyväksytään – ja toivon niin käyvän kansanäänestyksessä – eri valtiot voivat nimittää jäsenen komissioon. Lissabonin sopimuksen kannattajilla ei ole varaa minkäänlaiseen omahyväisyyteen. Meidän on tehtävä kaikkemme varmistaaksemme sen menestys.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Jacek Protasiewicz, (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää suuresti pääministeri Reinfeldtia siitä, että hän sisällyttää painopistealoihinsa tarpeen kehittää yhteistyötä itänaapureidemme kanssa. Haluan kiittää häntä myös Ruotsin osallistumisesta itäisen kumppanuuden kehittämiseen.

Tässä yhteydessä haluan korostaa, että seuraavien kuuden kuukauden aikana Euroopan unioni ja puheenjohtajavaltio Ruotsi joutuvat kohtaamaan ongelmia, jotka liittyvät ihmisoikeuksien rikkomiseen Valko-Venäjällä. Kolme yrittäjää, nimittäin Avtukhowich, Leonov ja Osipenko, ovat olleet nyt kuusi kuukautta pidätettyinä saamatta oikeaa tuomiota. Mielenosoitukseen tammikuussa 2008 osallistuneista 12 nuoresta aktivistista 11 on tuomittu vapaudenmenetyksen käsittävään rangaistukseen, ja useita päiviä sitten yksi tuomittiin vuodeksi vankilaan. Arvoisa pääministeri, pyydän teitä seuraavien kuuden kuukauden aikana kiinnittämään huomiota ihmisoikeusrikkomuksiin Valko-Venäjällä.

Fredrik Reinfeldt, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, toivon voivani palauttaa hieman aiemmin lainaamaani aikaa.

(Puhemies keskeytti lyhyesti puhujan.)

Tiedän teidän odottavan äänestystä. Haluan kiittää teitä siitä, että edustitte puolueyhmiänne oikein hyvin. Panin merkille innokkuutenne ja puheenjohtajavaltio Ruotsiin kohdistuvat odotuksenne, toiveenne siitä, että toimisimme voimakkaana johtajana ilmastoa koskevista neuvotteluissa ja että toteuttaisimme toimia rahoitusalan kriisin ja talouden taantumien torjumiseksi. Panitte merkille Itämeren strategiamme, Tukholman ohjelmamme sekä jatkuvat pyrkimyksemme edistää laajentumista, ja kiitän teitä kaikkia tässä saamastamme tuesta.

Tiedän myös, että siirtyminen Lissabonin sopimukseen merkitsee, että tapaamme jälleen ja että meillä on paljon tehtävää yhdessä tänä syksynä. Monet hallitukseni ministeristä ovat kanssani tänään täällä. Olemme panneet merkille ja seuranneet tarkkaan esittämianne kysymyksiä ja näkemyksiä. Toivon välillemme tiivistä yhteistyötä ja odotan tapaavani teidät jälleen syksyllä.

Puhemies. – (EN) Mekin odotamme jatkuvaa keskustelua ja yhteydenpitoa puheenjohtajavaltion kanssa. Se on Euroopan parlamentille hyvin tärkeää. Vaalikautemme on alussa, ja meillä on paljon tehtävää, ja tämä on hyvä lähtökohta: Ruotsin puheenjohtajakausi. Paljon kiitoksia, arvoisa pääministeri.

Kiitän myös Euroopan komission puheenjohtajaa.

(Suosionsoituksia)

Keskustelu päättyi.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Bairbre de Brún (GUE/NGL), kirjallinen. – (GA) Olen tyytyväinen puheenjohtajavaltio Ruotsin ehdotukseen keskittyä puheenjohtajakautensa aikana poliittisiin kysymyksiin institutionaalisten kysymysten sijaan.

Neuvosto on kuitenkin päättänyt olla ottamatta huomioon Irlannin kansan demokraattisesti ilmaiseman tahdon, ja se on päättänyt ajaa Lissabonin sopimuksen läpi väkisin.

Valitettavasti neuvoston noudattama poliittinen kehys on sama epäonnistunut sääntelyn purkamista ja liberalisointia koskeva suunnitelma. Tämä ei ole oikea vastaus talouskriisiin. Kyse on täysin päinvastaisesta, sillä on kyse juuri kriisin käynnistäneen politiikan jatkamisesta, ja juuri tätä politiikkaa vahvistetaan entisestään Lissabonin sopimuksella.

Meille kerrotaan, että Lissabonin sopimusta tarvitaan, koska sitä on valmisteltu vuosia. Lissabonin sopimus kuitenkin laadittiin ja hyväksyttiin ennen talouskriisiä, ja se perustuu kriisin käynnistymistä edistäneeseen politiikkaan. Tällaisen vanhentuneen politiikan ajaminen läpi väkisin olisi nyt katastrofaalista, sillä se pahentaisi kriisiä.

Tarvitsemme uudenlaista politiikkaa uudelle aikakaudelle. Tarvitsemme uudenlaista perussopimusta uudelle aikakaudelle.

Mitä tulee ilmastonmuutokseen, on tärkeää, että puheenjohtajavaltio Ruotsi tekee parhaansa saadakseen aikaan voimakkaan sopimuksen Kööpenhaminassa.

Diane Dodds (NI), kirjallinen. – (EN) Uusi puheenjohtajavaltio Ruotsi kohtaa useita haasteita, mutta suurin niistä on tarve varmistaa, että EU kunnioittaa jäsenvaltioiden suvereeniutta eikä jyrää Euroopan kansalaisten demokraattisia oikeuksia.

Kansalaisten huolet ja edut jätetään aivan liian usein huomiotta, kun rynnitään suin päin edistämään Lissabonin sopimuksen edustamaa federalistista suunnitelmaa.

Kun tarkastellaan tulevia muutoksia, valmistautumista yhteisen maatalouspolitiikan uudistukseen vuonna 2013 on tarkasteltava tämän puheenjohtajakauden aikana. Pohjois-Irlannin kaltaisten voimakkaasti maanviljelystä riippuvaisten alueiden ääntä on kuunneltava näissä keskusteluissa ja kalastuspolitiikan uudistamista koskevissa keskusteluissa.

Meillä on suuri vastuu auttaa ja suojella äänestäjiämme näinä rahoitusalan valtaisan myllerryksen aikoina. EU ei saa luoda lisää esteitä talouskasvulle ja vakaudelle.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltio Ruotsin antisosiaalinen ohjelma on vaarallinen askel eteenpäin uusliberalistisen politiikan laajentamisessa. Se kuvastaa Euroopan kapitalististen johtajien tällaisen politiikan hellittämätöntä noudattamista huolimatta kaikesta näytöstä, sillä nämä johtajat unohtavat, että heidän politiikkansa on pääsyy talous- ja sosiaalialan kriisiin.

Vaikka puheenjohtajavaltio Ruotsi esittelyssään viittasi kansalaisiin ja työttömyysongelmiin, se ei esittänyt yhtään toimenpidettä nämä ongelmat aiheuttaneen nykyisen politiikan muuttamiseksi. Pikemminkin päinvastoin. Erityisesti se korosti vapaan kilpailun politiikkaa kaikilla mahdollisilla aloilla, myös palveluissa ja ulkomaankaupassa. Se on asettanut kaikkensa rahoitusmarkkinoiden toipumiseen varaan, vakaussopimuksen kaavojen uuteen soveltamiseen ja uusliberalismin puolustamiseen, mikä varmasti merkitsee uusia hyökkäyksiä sosiaalisia ja työhön liittyviä oikeuksia vastaan.

Se ei myöskään unohtanut korostaa Lissabonin sopimusta koskevaa Irlannin uutta kansanäänestystä, joka järjestetään jo 2. lokakuuta, jatkona irlantilaisten kiristämiseksi, jotta voitaisiin edetä nopeammin julkisten palvelujen ja sosiaalisten oikeuksien tuhoamisessa, myös sosiaaliturvan, terveydenhuollon, vesihuollon, sosiaalisen suojelun ja työntekijöiden oikeuksien aloilla. Ei ole vaikeaa ennakoita, että se esittää uusia direktiiviehdotuksia, joilla pyritään samaan, kuin viime lainsäädäntökaudella hylätyillä ehdotuksilla.

Livia Járóka (PPE), kirjallinen. – (HU) Toivotan uuden puheenjohtajavaltion tervetulleeksi ja haluan esittää toiveen, että neuvoston troikan kolmantena jäsenenä Ruotsi jatkaa Tšekin ja Ranskan puheenjohtajakausilla aloitettua työtä romanien yhteiskuntaan integroimisen alalla. Monet tekijät haittasivat nyt kautensa päättävän Tšekin työtä, mutta kokonaiskuva romaniasiaassa on kuitenkin myönteinen. Itse asiassa romanifoorumi kokoontui ensimmäistä kertaa huhtikuussa Prahassa, ja kesäkuussa Eurooppa-neuvosto vahvisti sen yleisiä tavoitteita yhtäläisten mahdollisuuksien tarjoamisesta romaneille vaatimalla komissiota ja jäsenvaltioita torjumaan romaniväestöä koskevaa köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä.

Samassa asiakirjassa neuvosto hyväksyi Prahassa esitetyt yhteiset perusperiaatteet romanien sosiaalisen integroimisen aikaansaamiseksi ja kehotti päätöksentekijöitä tarkastelemaan ja noudattamaan näitä periaatteita. Troikan tähän mennessä aikaansaamien tulosten perusteella toivon puheenjohtajavaltio Ruotsin

ainakin kiinnittävän romaniaasiaan enemmän huomiota kuin ennen. Toivon esimerkiksi, että osallisuutta edistäviä työmarkkinoita koskevassa lokakuun konferenssissa ja marraskuussa pidettävässä yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevassa huippukokouksessa tarkastellaan ensisijaisesti Euroopan suurimman vähemmistön tilannetta. Se on todellakin väestömäärältään suurempi kuin puheenjohtajavaltion painopistealaksi nimeämän Itämeren alueen väestö. Toivon myös puheenjohtajavaltio Ruotsin menevän jo hyväksytyjä teoreettisia lähestymistapoja ja valittuja organisaationaalisia asioita pidemmälle ja ryhtyvän erityisiin toimiin, joilla näitä puitteita todella toteutetaan käytännössä.

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Puheenjohtajavaltio Ruotsin ensisijaisen Tukholman toimintaohjelman on tarjottava tukea vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen vahvistamiselle sekä taloudellisen toiminnan edistämiseksi tämän kriisin aikana, erityisesti kun otetaan huomioon Lissabonin sopimuksen mahdollinen voimaantulo.

Tukholman toimintaohjelman menestys auttaa tekemään unionista kansalaisille helpommin lähestyttävän. Menestys kuvastuu kaikkien Euroopan kansalaisten oikeuden vapaaseen liikkuvuuteen vahvistumisena sekä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen kattavana täytäntöönpanona niin siviili- kuin rikosoikeudellisissakin asioissa EU:n tasolla.

Puheenjohtajavaltio Ruotsin on jatkettava puheenjohtajavaltioiden Ranskan ja Tšekin ponnisteluja, sillä ne pyrkivät ensisijaisesti tarjoamaan kaikille EU:n työntekijöille täysimääräisen pääsyn yhteisön työmarkkinoille, ja tällaisella vapaudella on suuri symbolinen merkitys Euroopan kansalaisille.

Jotta tämä olisi mahdollista, jäsenvaltioiden on osallistuttava aktiivisesti konkreettisiin toimiin virtuaalisten rajojen poistamiseen EU:ssa, sillä ne haittaavat kansalaisten vapaata liikkuvuutta, kun nämä kohtaavat hallinnollisia ja oikeudellisia vaikeuksia asuessaan ja työskennellessään toisessa jäsenvaltiossa.

Vapaan liikkuvuuden on oltava todellista kaikille EU:n kansalaisille, erityisesti talouskriisin aikana, kun tarve edistää työvoiman rajoittamatonta liikkuvuutta korostuu. Liikkuvuus voi olla itsesäätelevää ja taata joustavuuden sekä vähentää pimeää työtä ja työttömyysastetta.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) EU kohtaa näinä aikoina valtavia haasteita: talous- ja rahoituskriisin, työttömyyden hälyttävän lisääntymisen ja ilmastonmuutoksen. Tällä hetkellä EU:n työttömyysaste on 8,9 prosenttia, ja 19 prosenttia alle 16-vuotiaista ja ikääntyneistä altistuu köyhyysriskille. Ihmiset menettävät työpaikkansa, monet yritykset tekevät konkurssin, ja kansalliset talousarviot ovat suuresti alijäämäisiä. EU:n puheenjohtajavaltio Ruotsilla on valtava vastuu kansalaisia kohtaan. Sen on palautettava toivo kunnollisesta elintasosta ja luotava perusta talouden elpymiselle saamalla kaikki vetämään yhtä köyttä. Tällaisia toimenpiteitä ovat energiatehokkuuden lisääminen, uusiutuvien energialähteiden käyttö ja EU:n energiavarmuuden parantaminen, jotka sisältyvät puheenjohtajavaltio Ruotsin painopistealoihin. Toivon puheenjohtajavaltio Ruotsin aloittavan vaurauden ajanjakson, joka takaa seuraavien 40–50 vuoden talouskasvun aikakauden. Uskon, että meidän on enemmän kuin koskaan aikaisemmin investoitava koulutukseen, tutkimukseen, energiatehokkuuteen ja ennen kaikkea ihmisiin. Ruotsi on tunnettu sosiaalipolitiikastaan ja korkeasta elintasostaan. Tämän vuoksi haluan Euroopan parlamentin kollegojeni ja kaikkien Euroopan kansalaisten kanssa toivoa teille menestystä, ja toivomme tämän puheenjohtajakauden toimivan ponnahduslautana uuteen tulevaisuuteen.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Puheenjohtajavaltio Ruotsin painopistealat osoittavat EU:n ruohonjuuritason vastaisen hyökkäyksen eskaloitumisen, jolla pyritään turvaamaan Euroopan yhteisen pääoman tuottavuus siirtämällä kapitalistisen taantuman taakka työväenluokan ja ruohonjuuritason luokan harteille. Puheenjohtajavaltio Ruotsi pyrkii nopeuttamaan kapitalistista uudelleenjärjestelyä Lissabonin strategian yhteydessä. Tämän työväenluokan vastaisen hyökkäyksen keskuksena ovat palkkojen ja eläkkeiden leikkaukset, työsuhteiden, työntekijöiden oikeuksien ja sosiaaliturvan sekä vakuutusjärjestelmien täydellinen romuttaminen ja terveydenhuollon ja koulutuksen yhä suurempi kaupallistaminen.

Suunnitellaan vihreää taloutta, jotta pääomalle voidaan avata uusia tuottavia toimialoja ilmastonmuutoksen torjumisen verukkeella.

Terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnan nimissä Tukholman ohjelmalla pyritään vahvistamaan edelleen porvarillista politiikkaa, jotta ruohonjuuritason reaktiot voidaan torjua ja käynnistää maahanmuuttajien vastaisia sortotoimia.

Itämeren strategia on tehnyt tietä euron yhdistämien monopolien entistä aggressiivisemmalle lähestymistavalle EU:n itärajoilla olevissa valtioissa pyrittäessä vahvistamaan imperialistista kilpailuasemaa.

Käyttämällä niin kutsuttuja takeita hämäyksenä ja ilmiselvänä pakkokeinona pyritään saamaan irlantilaisten äänet ruohonjuuritason vastaisen Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanolle.

Puhetta johti

varapuhemies **Gianni PITTELLA**

6. Äänestykset

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

6.1. Euroopan parlamentin kvestorien vaali (ensimmäinen, toinen ja kolmas äänestyskierros)

– Ennen äänestystä

Martin Schulz (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, teidän pitäisi mielestäni selittää eräs asia. Olemme tekemässä testiä. Testissä voi valita vain kahden henkilön, esimerkiksi Pavarottin ja Montserrat Caballén, välillä. Myöhemmin kvestoreista äänestettäessä on kuitenkin mahdollista valita viiden henkilön joukosta. Halusin vain toistaa asian, koska se on aiheuttanut hämmennystä monien jäsenien parissa. Kahden henkilön välillä on mahdollista valita vain tässä testissä, myöhemmin toimitettavassa äänestyksessä valinta tehdään viiden henkilön joukosta.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, sen lisäksi, että esitän kiitokseni Pavarottin mainitsemisesta ensimmäisenä, haluaisin kysyä erästä asiaa. Kun olemme merkinneet rastilla niiden henkilöiden nimet, joiden puolesta äänestämme, onko äänestys vahvistettava jotenkin vai jätetäänkö se vain sellaisekseen?

Carlo Casini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, koska kaikki eivät ole ymmärtäneet täysin äänestystä edeltänyttä suullista selitystä, olisi hyvä ajatus selittää uudelleen selvästi, miten on tarkoitus äänestää.

Puhemies. – (IT) Äänestystulos osoittaa mielestäni, miten nopeasti prosessi omaksuttiin.

– Äänestyksen jälkeen

Työjärjestyksen 16 artiklan ja 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti kvestoreiden arvojärjestys määräytyy heidän valitsemisjärjestyksensä mukaan. Uuden puhemiehistön kokoonpanosta ilmoitetaan Euroopan unionin toimielinten puheenjohtajille.

6.2. Valiokuntien jäsenten lukumäärä

Puhemies. – (IT) Äänestys on päättynyt.

(Istunto keskeytettiin klo 13.45 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Gianni PITTELLA**

7. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

8. Iran (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Iranista.

Carl Bildt, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, on kunnia seistä täällä ensimmäistä kertaa. Odotan olevani täällä usein läsnä tulevien kuuden kuukauden aikana tarkastelemassa eri asioita.

Tällä kertaa esityslistallamme on Iran. Ennen kuin syvennyn asiaan, esitän vilpittömät surunvalittelumme Iranille aiemmin tänään tapahtuneen valitettavan onnettomuuden johdosta. Pahoittelemme syvästi ihmishenkien menetystä ja esitämme osanottomme kaikkia murhenäytelmästä kärsineitä kohtaan.

Iranin kysymys on eittämättä erittäin korkealla sijalla Ruotsin puheenjohtajakauden esityslistalla. Se johtuu vaalituloksesta ja vaalien jälkeen esiin nousseista lievästi sanottuna kyseenalaisista seikoista sekä vaaleja seuranneista poliittisista tapahtumista.

Lienette kaikki tietoisia siitä, että Euroopan unioni on omaksunut hyvin voimakkaan ja periaatteellisen kannan näihin tapahtumiin. Olemme toistaneet, että vaalien järjestämiseen liittyvät kysymykset ovat asioita, jotka Iranin viranomaisten on tutkittava ja selvitettävä perin pohjin. Olemme myös reagoineet hyvin selvästi siihen, mitä Teheranin kaduilla on tapahtunut. Olemme tuominneet rauhanomaisiin mielenosoituksiin kohdistuneet tehoiskut, väkivallan ja voimankäytön ja tuomitsemme toimittajien, tiedotusvälineiden, viestinnän ja mielenosoittajien vastaiset tehoiskut. Ne ovat edustamiemme normien ja arvojen vastaisia, mutta myös selvästikin monien avoimempaa ja uudistusmielisempää yhteiskuntaa haluavien iranilaisten tahdon vastaisia.

Näin ollen pitäydymme periaatteellisessa politiikassamme ja haluamme luoda paremman ja uuden suhteen Iranin kansakuntaan. Se on rikas kansakunta, jolla on paljon annettavaa maailman ja oman alueensa kehittämiseksi, ja toivomme, että jossakin vaiheessa – toivottavasti ei kovin pitkän ajan kuluttua – voimme luoda tällaisen aidon, uuden suhteen.

Ennen kuin lopetan, mainitsen vielä asian, joka on pitänyt meidät varsin kiireisinä, eli sen, että Iranin viranomaiset pidättivät joitakin yhteisön edustustojen henkilöstön jäseniä sekä yhteisön kansalaisia. Olemme olleet jatkuvasti yhteydessä Iranin viranomaisiin näiden asioiden johdosta. Pidämme kyseisiä henkilöitä vastaan esitettyjä syytteitä perusteettomina, ja voin vakuuttaa teille, että jatkamme asioiden selvittämistä Iranin viranomaisten kanssa kaikin tavoin, kunnes ne saadaan ratkaistua tyydyttävällä tavalla – eli kun kyseiset henkilöt vapautetaan.

Catherine Ashton, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, nyt on koittanut ensimmäinen tilaisuuteni onnitella kaikkia parlamentin jäseniä heidän valinnastaan Euroopan parlamenttiin. Totean komission puolesta, että odotamme mielenkiinnolla teidän kanssanne tehtävää rakentavaa yhteistyötä, kuten esimerkiksi meihin kohdistuvien kiireellisimpien kansainvälisten haasteiden parissa, joihin tämänpäiväinen keskustelunaihe todella kuuluu. Kollegani Benita Ferrero-Waldner on tällä viikolla matkoilla, joten tarjouduin mielihyvin käyttämään hänen puolestaan puheenvuoron tänään parlamentissa.

Parlamentilla on tärkeä tehtävä ylläpidettäessä ja kehitettäessä Euroopan unionin ja Iranin islamilaisen tasavallan välisiä suhteita. Parlamentin suhteista Iraniin vastaavan valtuuskunnan ja Majlis-parlamentin jäsenten välisillä vierailuilla on jo edistetty merkittävästi keskinäistä yhteisymmärrystä. Parlamentti on myös hoitanut tehtävänsä luotaessa useita välineitä, jotka toimivat tärkeänä perustana EU:n toteuttaessa toimia Iranissa, ja toivomme komissiossa, että niitä voidaan vielä hyödyntää tulevinakin vuosinakin.

Tämänpäiväisen keskustelun kannustimena olivat Iranissa hiljattain toimitetut presidentinvaalit ja niitä seuranneet tapahtumat. Kuten puheenjohtajavaltion edustaja juuri totesi, vaikka Iranin poliittinen kehitys on pääasiallisesti Iranin kansalaisten asia, on selvää, mikä on sen laajempi merkitys, ja meidän on syytä seurata tiiviisti tilanteen kehittymistä.

Euroopan unioni on omaksunut hyvin selvän kannan Iranin presidentinvaalien jälkeiseen tilanteeseen ja pysyy kannassa yhtenäisenä. Olemme ilmaisseet kunnioittavamme täysimääräisesti Iranin itsemääräämisoikeutta mutta korostaneet tuntevamme samalla syvää huolestuneisuutta vaalien jälkeisistä väkivaltaisuuksista, aivan kuten tekisimme, jos ihmishenkiä menetetään tai oikeuksia uhataan jossakin muussa valtiossa.

Syytökset, joiden mukaan yhteisö on puuttunut Iranin vaaleihin tai osallistunut niitä seuranneisiin mielenilmauksiin, ovat perusteettomia. Rauhanomaisten mielenosoitusten tukahduttaminen, mielivaltaiset pidätykset ja tiedotusvälineiden ankara sensurointi ovat kuitenkin ihmisoikeusrikkomuksia, joita ei voida pitää minkään valtion sisäisinä asioina. Iranissa tällä hetkellä vallitsevasta arkaluonteisesta tilanteesta huolimatta komissio pitää hyvin tärkeänä vuoropuhelun ylläpitämistä. Näin oli ennen vaaleja ja näin on nytkin.

Euroopan unionilla ja Iranilla on paljon yhteisiä ja kiireellisiä huolenaiheita, kuten huumekaupan torjuminen ja afgaanipakolaisten tukeminen. Ne edellyttävät jatkuvaa huomiota ja yhteistyön tekemistä, ja toivomme Iranin olevan samaa mieltä asiasta.

Komissio pohtii edelleen keinoja hyödyntää yhteisön välineitä toteutettaessa rakentavia toimia Iranissa. Molemmipuolista yhteisymmärrystä voidaan parantaa esimerkiksi jatkamalla yhteistyötämme *Erasmus Mundus* -opiskelijavaihdon välityksellä.

Olemme vakuuttuneita siitä, että Euroopan unionin olisi pidettävä kaikki käytettävissä olevat viestintäkanavat avoimina Iranin suhteen. On pyrittävä olemaan tekemisissä Iranin kanssa kaikin tavoin. Olemme valmiit jatkamaan ja laajentamaan yhteistyötä jatkossa, aina kun se on mahdollista ja järkevää.

Olemme tällä hetkellä Iranin hallituksen kanssa eri mieltä monista asioista, joista jotkin ovat hyvin vakavia. Vetoamme Iranin hallitukseen, jotta voisimme yhdessä pyrkiä ratkaisemaan erimielisyyksiä vuoropuhelun avulla. Vain keskustelemalla yhteisistä haasteistamme keskinäisen kunnioituksen hengessä on toivoa selvitä niistä. Yhteisö ei ole sulkenut pois tällaisten keskustelujen mahdollisuutta ja on sille edelleen avoin.

Yhdyn lopuksi surunvalitteluihin, joita puheenjohtajavaltio esitti tämänpäiväiseen lento-onnettomuuteen joutuneiden iranilaisten ja armenialaisten perheille.

Jacek Saryusz-Wolski, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, puheenvuoroni kuvastaa toimikautensa päättävän ulkoasiainvaliokunnan ylimääräisessä kokouksessaan käymää keskustelua. Ylimääräinen kokous järjestettiin viime keskiviikkona, koska ei ollut aikaa kutsua koolle uutta valiokuntaa.

Kaikki tietävät tosiasiat liiankin hyvin, joten en tarkastele niitä lähemmin. Unionin velvollisuutena on painottaa ihmisoikeuksien yleismaailmallista luonnetta, seurata Iranissa tapahtuneita ihmisoikeusrikkomuksia hyvin tiiviisti ja kritisoida Irania raakuudesta ja väkivaltaisuudesta. Me ulkoasiainvaliokunnan jäsenet ja suhteista Iraniin vastaavan valtuuskunnan jäsenet tapasimme viime viikolla Iranin kansalaisyhteiskunnan edustajia, ja nämä ovat mielestämme erittäin tärkeitä näkökulmia.

Kannatamme täysin puheenjohtajavaltion, neuvoston ja komission tähän mennessä esittämiä lausuntoja ja kantoja, mutta pyydämme myös neuvostoa varmistamaan, että EU:n jäsenvaltiot ja niiden Teheranin-suurlähettiläät noudattavat täysimääräisesti EU:n suuntaviivoja, jotka koskevat ihmisoikeuksien puolustajia ja kidutuksen estämistä. Meidän olisi myös tuotava julki komissiolle, että painotamme kaikkien mahdollisten keinojen käyttämistä. Meidän olisi tuettava ja vahvistettava Iranin kansalaisyhteiskuntaan kuuluvia järjestöjä erityisesti demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen välityksellä; on myös toteutettava kaikki mahdolliset toimet uudistaaksemme sitoutumisemme tarkastelemaan Iranin kansalaisyhteiskunnan kanssa sellaisia kiistattomia aloja kuin laittomien lääkkeiden kauppaa, pakolaisasioita, opiskelijavaihtoja ja toimittajien vierailuja Eurooppaan vain joitakin aloja mainitakseni. Siten voitaisiin edistää ihmisten välisiä yhteyksiä ja parantaa ilmaisunvapautta kyseisessä valtiossa. Painostusta ihmisoikeusasioissa, kyllä, mutta ei eristämistä! Vuoropuhelua on käytävä, vaikka se onkin hyvin vaikeaa.

Käymme parhaillaan läpi hyvin hankalaa ja jännittynyttä vaihetta suhteissamme Iraniin. Ydinvoimaa koskeva keskeinen kysymys odottaa vastausta, ja kysymmekin: kuinka tästä edetään? Rangaistukset ovat yksi vaihtoehto, jota tarkastellaan. Olemme todella sitä mieltä, että unionin on pyrittävä uudelleen käymään vuoropuhelua Iranin kanssa näistä asioista. On entistä tärkeämpää rakentaa uusi, tuore luottamussuhde ja luoda vahva diplomaattinen prosessi. Meidän olisi annettava täysi tukemme neuvostolle ja komissiolle niiden toteuttaessa toimia. Vastaavasti meidän, Euroopan parlamentin, on jatkettava ponnistuksiamme Iranin-suhteidemme parlamentaarisen ja diplomaattisen ulottuvuuden lujittamiseksi vahvistamalla yhteyksiämme Iranin Majlis-parlamenttiin.

Richard Howitt, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, oltiinpa Iranin vaalituloksesta mitä mieltä hyvänsä, on selvää, että kymmeniä, jopa satoja ihmisiä on loukkaantunut, kymmeniä ihmisiä on menehtynyt mielenosoituksissa, joita Iranissa on järjestetty vaalien jälkeen, ja tuhansia ihmisiä pidetään ilmeisesti poliittisina vankeina. Koko parlamentin olisi näin ollen epäröimättä tuomittava vaalien jälkeiset ihmisoikeusloukkaukset ja lehdistönvapaudelle asetetut esteet.

Kuten jäsen Saryusz-Wolski totesi viime viikolla järjestetyn ulkoasiainvaliokunnan kokouksen yhteydessä, meidän olisi tunnustettava, että paras tapa määritellä vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit on kutsua vaalitarkkailijoita tarkkailemaan prosessia, mistä Euroopan unioni on jo niittänyt mainetta. Tässä tänään pidettävässä parlamentin istunnossa on otettava huomioon, että meidän puolestamme toiminut komissio ei luottanut siihen, että toimi olisi onnistuttu toteuttamaan riippumattomalla, oikeudenmukaisella ja objektiivisella tavalla, minkä vuoksi meillä on täysi syy suhtautua vaalituloksiin epäluuloisesti.

Tunnetta myötätuntoa niitä iranilaisia kohtaan, jotka ovat loukkaantuneet, jotka on vangittu tai joiden ihmisoikeuksia on loukattu. Ajattelemme ennen kaikkea heitä, mutta pyydän myös parlamenttia muistamaan

erästä Yhdistyneen kuningaskunnan suurlähetystön iranilaista työntekijää. Hänet on vangittu, ja häntä syytetään täysin perusteettomasti mielenosoituksien lietsomisesta. Tunnemme myötätuntoa myös ranskalaista opiskelijaa kohtaan, jonka Iranin viranomaiset vangitsivat. Kiitämme puheenjohtajavaltio Ruotsin kollegojemme toimintaa; he tukivat näitä valtioita ja varmistivat, että Euroopan unioni reagoi asiaan keskitetyn toimin sekä pyysivät jatkamaan niiden toteuttamista.

Totean lopuksi olevani häpeissäni siitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan kansallispuolue on käyttänyt ensimmäisen puheenvuoronsa tässä keskustelussa. Eräs parlamentin jäsen kuvaili nimittäin viime perjantaina islaminuskoa syöväksi, joka olisi poistettava yhteisöstä kemoterapialla. Se ei edusta Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten kantaa eikä yhteisön kantaa islaminuskoon. Meidän on vastustettava tätä, kuten vastustamme epäoikeudenmukaisuutta kansainvälisestikin.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Iran on isokokoinen valtio, jonka runsaslukuinen väestö on enimmäkseen nuorta iältään, jonka historia on pitkä ja vaiheikas ja jonka kulttuuri on vaikuttavaa. Lisäksi Iran sijaitsee alueella, joka kuuluu maailman arkaluonteisimpiin. Meidän ei pidä suhtautua välinpitämättömästi Iranin tapahtumiin kaikista näistä syistä mutta myös myötätunnosta kanssaihmissämme kohtaan. Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä ei kannata väkivaltaista vallanvaihdosta. Katsomme kuitenkin, että kaikkien maailman kansojen, myös iranilaisten, on saatava valita omat johtajansa ja vaihtaa heidät, kun he eivät enää ole tehtäviensä tasalla.

Iranin nykyisen hallinnon aikana järjestetyt vaalit eivät täytä vapaita ja oikeudenmukaisia vaaleja koskevia kansainvälisiä normeja. Sama tilanne vallitsi viimeisimmissä presidentinvaaleissa. Iranissa voimassa olevista tiukoista rajoituksista huolimatta suuret väestönosat kieltäytyivät hyväksymästä virallisia tuloksia ja lähtivät kaduille osoittamaan mieltään. Iranin kansa ei ollut vakuuttunut äänien hyvin rajoitetusta tarkistuslaskennasta, minkä vuoksi mielenosoitukset jatkuivat.

Mielenosoitukset tukahdutettiin erityisen väkivaltaisesti, ja sortotoimet jatkuvat edelleen. Tuomitsemme ne ankarasti ja vetoamme Iranin viranomaisiin, jotta niistä tehdään välittömästi loppu ja kaikki vangitut vapautetaan. Ulkomaalaisten toimittajien, kansalaisjärjestöjen työntekijöiden ja Teheranissa sijaitsevien ulkomaiden suurlähetystöjen iranilaisen henkilöstön vainoaminen on myös lopetettava heti.

Hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, sellainen hallinto, joka kääntyy omia kansalaisiaan ja omaa nuorisoaan vastaan, menettää kaiken legitiimiytensä, ei ainoastaan kotimaassa vaan myös kansainvälisesti. Niinpä on erityisen valitettavaa, että nämä järkyttävät tapahtumat sattuivat Yhdysvaltain presidentin ilmaistua halukkuutensa käydä vuoropuhelua Iranin kanssa. Iran on menettämässä historiallisen tilaisuuden saada historiansa ja kulttuurinsa arvoinen asema maailmassa.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, kun jokin kansa haluaa vapauttaa itsensä, se herättää meissä ihailua ja yhteisvastuun tunnetta. Tämä pätee Iranin kansaan. On totta, että vaalit päättyivät tosiasiallisesti ennen kuin ne olivat alkaneetkaan, mutta jopa näiden vaalien yhteydessä kävi niin, että Iranin kansa onnistui löytämään Akilleen kantapään ja ilmaisemaan haluavansa vapautta ja demokratiaa.

On etujemme mukaista ylläpitää vuoropuhelua Iranin (terroristi)hallinnon kanssa – sitä ei kukaan kiistä. Samalla emme kuitenkaan voi vain siirtyä käsittelemään jokapäiväisiä asioita. Se, mitä Teheranissa tapahtui, on todella kauhistuttavaa. Vankeja kidutetaan päivittäin iranilaisissa vankiloissa, eikä vain Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisia. Myös iranilaisia miehiä ja naisia kidutetaan päivittäin näissä vankiloissa.

Niinpä yhteisön on korotettava ääntään. Tiedän, että on vaikea tasapainottaa eurooppalaisten ja iranilaisten etuja ja suojelua, koska ne eroavat usein toisistaan. Vaikka se on monimutkaista, on kuitenkin tärkeää korostaa, että osoitamme päivittäin yhteisvastuuta iranilaisia kohtaan. Kehotan komissiota ja neuvostoa analysoimaan Nokian ja Siemensin osuutta ja yhteisöstä lähtöisin olevien aseiden merkitystä Iranin kansaan kohdistuneiden sortotoimien yhteydessä. On nimittäin kauheaa ajatella, että Iranin hallitus tukahdutti eurooppalaisten suuryritysten avulla iranilaisten vapauden ja vapaudenkaipun.

(Suosionosoituksia)

Struan Stevenson, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ymmärrämmekö, että samalla kun istumme täällä keskustelemassa Iranin äskettäisestä kansannoususta, Iranin viranomaiset ovat määränneet 50 pidätettyä opiskelijajohtajaa ja mielenosoittajaa hirtettäväksi ja että yli 200 ihmistä tapettiin kaduilla, kuten Neda, josta on tullut Iranin kansaa raastava sortavan fasistisen hallinnon kansainvälinen ja hyvin

vaikutusvaltainen symboli? Entä me, jotka nautimme edelleen asemastamme Iranin hallituksen suurimpana kauppakumppanina, olemmeko vakavissamme sitä mieltä, että raha on ihmishenkiä tärkeämpää?

Miksi emme ole valmistautuneet ottamaan käyttöön ankarampia seuraamuksia? Miksi emme parlamenttina lakkauta suhteista Iraniin vastaavaa valtuuskuntaamme, josta on kuluneiden viiden vuoden aikana tullut pelkkä Brysselin Iranin-suurlähetystön kuuliainen äänitorvi ja joka on saattanut EU:n toimielimet häpeään? Lakkautetaan valtuuskunta ja pannaan Iranin viranomaisille kova kova vastaan. Se on ainoa kieli, jota he ymmärtävät.

Helmut Scholz, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto on erittäin huolestunut Iranissa jatkuvista väkivaltaisuuksista. Mekin tuomitsemme mahdollisimman voimakkein sanoin mielenosoittajien raa'an pahoinpitelyn. Olemme erittäin huolestuneita monien vankien kohtalosta ja vaadimme heidän välitöntä vapauttamistaan. Katsomme myös, että koko Euroopan parlamentin olisi tehtävä näin.

Suhtaudumme myös kriittisesti tiedotusvälineissä ja muiden valtioiden hallituspiireissä esitettyihin lausuntoihin, joissa käytetään hyväksi Iranin kansan oikeutettuja vastalauseita. Eivät edes tuoreimmat Iranissa sattuneet tapahtumat oikeuta suunnittelemaan sotilaallisia toimia Iranin ydinvoimalaitoksia vastaan. Ryhmäni torjuu tällaiset suunnitelmat. Tästä syystä pidämme myönteisenä presidentti Obaman selkeää lausuntoa, jossa hän kieltäytyy näyttämästä Israelille vihreää valoa Iraniin hyökkäämiseksi. Yhdysvaltain presidentti uskoo myös diplomaattiaan. Iran on itsenäinen valtio. Vain sen kansalla on oikeus päättää yhteiskunnan muuttamisesta. Itsenäisen valtion hallituksen on hyväksyttävä avoimesti muutoshalukkuus ja päästävä poliittiseen ratkaisuun.

Fiorello Provera, EFD-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, onnittelut valintanne johdosta. Vaalituloksen kiistäneiden kansalaisten sortaminen, tiedotusvälineiden sensuroiminen ja opposition vainoaminen vahvistavat Iranin hallintojärjestelmän epädemokraattisuuden. Vastaava tilanne vallitsee muissakin valtioissa, kuten Kiinassa, mutta Iranin tapaus on erityisen huolestuttava.

Tämä johtuu ensinnäkin Iranin hegemonistisista tavoitteista, jotka ilmenevät siten, että se sekaantuu naapurivaltioiden asioihin esimerkiksi Irakissa sijaitsevalla Basran alueella ja siten, että Iran tukee Hizbollah-järjestöä Libanonissa. Toisena syynä on uskonnollisten ääriliikkeiden voimakas vaikutus islamilaisen tasavallan poliittiseen hallintoon. Eräs iranilainen laulaja tuomittiin muutama tunti sitten viideksi vuodeksi vankeuteen uskonnon halventamisesta ja 12 sunnia tuomittiin kuolemaan.

Presidentti Ahmadinejad on julistanut monta kertaa, että Israelin valtion tuhoaminen on hänen poliittinen päätavoitteensa. Lisäksi on hälyttävää, että Iran haluaa kehittää ydinohjelman, joka olisi kansainvälisen valvonnan ulottumattomissa.

Ottaen huomioon, että Iran on suurimpia kaasun ja öljyn tuottajia, sen todellisenä tavoitteena näyttäisi olevan ydinaseiden kehittäminen, jotta se voisi kiristää alueella sijaitsevia valtioita ja koko kansainvälistä yhteisöä. Niinpä koko Euroopan poliittisen yhteisön on toteutettava voimakkaita toimia, jotta saavutetaan oikeanlainen tasapaino ajatollahien hallinnon vastustamisen ja Iranin olemassa olevan ja aktiivisen maltillisen uudistusmielisen aineksen tukemisen välillä.

Tässä yhteydessä voitaisiin käyttää demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen varoja, jotta tuetaan kaikkia tämänhetkisten sortotoimien kohteena olevia uhreja. Poliittisten toimien tehokkuus edellyttää kuitenkin, että kaikki yhteisön valtiot yhdistävät voimansa ja toimivat yhdessä.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, olen toiminut 20 vuoden ajan ihmisoikeusasianajajana kansainvälisissä tehtävissä. Kehotan parlamenttia legitimiiden ja uskottavuuden nimissä tarkastelemaan perinpohjaisesti ihmisoikeustilannetta kolmannessa maailmassa ja muissa EU:n ulkopuolissa valtioissa. Pyydän parlamenttia myös seuraamaan paljon tiiviimmin demokratiaa, oikeusvaltioperiaatetta ja ihmisoikeuksia koskevaa tilannetta EU:ssa ja erityisesti kotimaassani Unkarissa. Haluaisin mainita pari esimerkkiä.

Vuoden 1956 vallankumouksen muistoksi järjestettiin 23. lokakuuta 2006 suuri mielenosoitus, johon osallistui noin 100 000 ihmistä. Mielenosoituksen järjesti suurin oppositiopuolue *Fidesz*, joka on hyvin edustettuna täällä PPE-ryhmässä. Puolue voitti käytännössä Unkarissa tänä vuonna toimitetut vaalit. Mielenosoitukseen osallistui keskiluokkaan kuuluvia perheitä, vanhuksia ja lapsia. Unkarin poliisi hyökkäsi säälimättä mielenosoittajien kimppuun kyynelkaasulla ja kumiluodeilla aseistettuna sekä ratsupoliiseilla

vahvistettuna aiheuttaen vakavia vammoja sadoille ihmisille. Samassa yhteydessä pidätettiin laittomasti satoja ihmisiä, joita kidutettiin vankiloissa.

Tästä alkaen samat tapahtumat ovat toistuneet kolmen viime vuoden aikana aina viime päiviin asti, jolloin poliisit pidättivät lainvastaisesti 216 rauhanomaista mielenosoittajaa väkivaltaan syyllistyen. Jok'ikinen kerta, kun hallitusta on vastustettu – ei Iranissa, ei Kiinassa, ei Hondurasissa, vaan EU:n jäsenvaltiossa Unkarissa, poliisi on syyllistynyt väkivaltaisuuksiin ihmisiä kohtaan ja vanginnut heidät lainvastaisesti.

Pyydän teitä yhtymään poliittisista kytköksistä riippumatta pyrkimyksiini selvittää, mitä tapahtui ja kuka siitä oli vastuussa, sekä tehdä oikeutta uhreille. Pyydän myös, että teemme Euroopan unionina lopun näistä ihmisoikeuksien vastaisista joukkorikkomuksista EU:ssa, jotta meillä olisi uskottavuutta ja legitimiyyttä tarkastella Iranin tai minkä tahansa muun unionin ulkopuolisen valtion ihmisoikeustilannetta.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, käytän puheenvuoron Iranista, ja haluan ensinnäkin myös esittää surunvalitteluni tänäaamuisen lento-onnettomuuden johdosta.

Hyvät parlamentin jäsenet, olen samaa mieltä monista ajatuksista, joita on jo esitetty vaalien jälkeen Iranissa vallinneesta tilanteesta. Vaalit eivät olleet sen enempää vapaat kuin oikeudenmukaisetkaan, minkä ansiosta presidentti Ahmadinejad ja hallinnon radikaalein aines on pysytellyt vallassa tukahduttaen mielenosoituksia väkivaltaisesti, estäen toimittajia tekemästä työtään ja pyrkien syyllistämään oletettua ulkoista salaliittoa valtion sisäisestä epäjärjestyksestä, samalla kun totuutta peitellään vääriä tietoja levittämällä.

On varmaa, että Iranin hallinto on vahingoittunut vakavasti sekä sisäisesti että sen ulkoisen imagon kannalta. Viime vuosikymmenien aikana vallassa ollut harvainvalta on nyt lisäksi jakautunut, mikä vaikuttaa hallinnon vakauteen. Samalla kansan tyytymättömyys kasvaa edelleen, erityisesti, jos öljynhintaa ei enää nouse, mistä seuraa, että taloudellinen tilanne ei kohennu.

Euroopan unionin on muodostettava yhtenäinen rintama ja tuomittava jatkossakin Iranissa tapahtuneet ihmisoikeusrikkomukset. Euroopan unionin on vaadittava ihmisoikeuksien laajempaa kunnioittamista; on myös pohdittava, miten voimme auttaa kansalaisyhteiskuntaa, erityisesti niitä yhteiskunnan osia, jotka vaativat moniarvoista demokratiaa ja ihmisoikeuksien kunnioittamista kotimaassaan. Meidän ei pidä tuottaa pettymystä niille kansalaisyhteiskunnan osille, jotka kääntyvät länsimaiden ja Euroopan unionin puoleen.

Iranin tapauksessa on kuitenkin muistettava myös, että sen ydinohjelma muodostaa uhan, joka horjuttaa alueen vakautta ja aseiden leviämisen estämistä yleensäkin. On olennaisen tärkeää, että Euroopan unioni ja Yhdysvallat tekevät edelleen yhteistyötä asiassa, ja olen varma siitä, että puheenjohtajavaltio Ruotsi pitää sitä painopistealana.

Turvallisuusneuvoston pysyvät jäsenet Venäjä ja Kiina on otettava täysimääräisesti mukaan toimintaan. Niiden tuki on keskeistä, jotta pääsemme neuvoteltuun ratkaisuun tästä vakavasta uhasta, joka edellyttää kansainväliseltä yhteisöltä yhtenäisyyttä ja lujuuutta. Tästä syystä pidän myönteisenä G8-valtioiden kokouksessa viime viikolla hyväksyttyä päätöslauselmaa.

Hyvät parlamentin jäsenet, muutamien viime viikkojen tapahtumat ovat osoittaneet avoimesti Iranin tämänhetkisen hallinnon äärimielisyyden ja radikaaliuden. On selvää, että kansainvälisellä yhteisöllä ei ole varaa antaa Iranin hankkia ydinaseita.

María Paloma Muñiz de Urquiza (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission puheenjohtaja, tarkoitukseni oli aloittaa ensimmäinen puheenvuoroni tässä täysistunnossa toteamalla pitäväni myönteisenä, että Iranin näkyvyys tiedotusvälineissä – joissa Iranin ovat syrjäyttäneet vuorollaan Kiina, Honduras, G20-valtiot ja niin edelleen – ei ole Iranin tilannetta koskevan keskustelun ponttimena.

Sunniaktivistien hiljattain tapahtuneet teloitukset Iranissa ovat valitettavasti palauttaneet kyseisen valtion ja sen ihmisoikeusrikkomukset sanomalehtien etusivuille. En kuitenkaan ole sitä mieltä, että parlamentin ulkopoliittinen esityslista olisi laadittava uutisten perusteella vaan pikemminkin parlamentin oman vastuuntunnon ja sen harkitun johdonmukaisen toiminnan perusteella, joka vastaa parlamentin kasvavaa asemaa Euroopan unionin ulkopoliitikassa, erityisesti ihmisoikeuksien alalla.

Arvoisa puhemies, tämä asema edellyttää kaikkien Euroopan unionin tällä alalla käytössä olevien välineiden johdonmukaisen käytön valvomista, ja Iranin tapauksessa on varmistettava, että ydinaseita koskevaa vuoropuhelua ei käydä ottamatta huomioon, että ihmisoikeuksista ei käydä minkäänlaista poliittista vuoropuhelua.

Ihmisoikeuksia koskeva jäsennelty vuoropuhelu on ollut keskeytettynä vuodesta 2004 alkaen. Ei ole olemassa yhteistyö- ja kauppasopimusta, jolle voisi perustaa demokratialausekkeen, emme ole onnistuneet lähettämään vaalitarkkailuvaltuuskuntaa Iraniin ja demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen varat ovat olemattoman vähäiset.

Parlamentissa ja koko Euroopan unionissa on tehostettava saatavillamme ja käytössämme olevien välineiden käyttöä. Jotkut tämän parlamentin jäsenet ja Iranin opposition jäsenet ovat vaatineet suhteiden täydellistä katkaisemista Iranin hallintoon ja uuden hallituksen tunnustamista jättämistä.

Tuomitsemme jyrkästi poliittiset sortotoimet ja ilmaisunvapauden tukahduttamisen Iranissa, mutta emme katso, että meidän olisi luovuttava johtoasemasta puolustettaessa ja suojeltaessa ihmisoikeuksia, demokratiaa ja köyhyyden torjumista maailmassa. Arvoisa puhemies, tämä edellyttää vuoropuhelua, neuvottelua ja diplomatiata; on myös määriteltävä yhteiset edut ja luotava sivistyksien liittoutuma. Vetoan tässä tarkoituksessa neuvoston puheenjohtajavaltioon.

Anna Rosbach (EFD). - (DA) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, parlamentti on usein keskustellut Iranin ihmisoikeusrikkomuksista, ja niin teemme tänäänkin. Pelkät sanat eivät riitä muuttamaan diktaattorien pöyristyttävää toimintaa. On aika toteuttaa konkreettisia toimia. Vapautta janoavan kansan, joka on rohkeasti osallistunut mielenilmauksiin, raa'an nujertamisen on saatava meidät kantamaan osittain vastuu tämän rikollisen hallinnon suistamisesta vallasta. Tällainen hallintotapa ei kuulu 2000-luvulle. Yhteisön hallitusten on raportoitava Iranin hallinnosta YK:n turvallisuusneuvostoon ja vaadittava, että rikolliset – Ali Khamenei ja Mahmud Ahmadinejad etunenässä – saatetaan kansainvälisen tuomioistuimen käsittelyyn.

Iranilaiset haluavat vapautta, ja meidän on tuettava vapaiden vaalien järjestämistä YK:n valvonnassa. Parlamentti ei voi ylläpitää suhteista Iraniin vastaavaa valtuuskuntaa; siitä tuli sen viime kokouksessa väline, jolla diktatuurihallinto pyrkii vaikuttamaan parlamenttiin. Meidän on näytettävä, että emme tee yhteistyötä diktatuurien kanssa.

Nick Griffin (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, seurasin viime vuonna Budapestissä vuoden 1956 vallankumouksen muistoksi järjestettyjä tapahtumia. Vahvistan, että tohtori Morvai on oikeassa arvostellessaan niitä, jotka huolehtivat Iranista sivuuttaen samalla täällä Euroopassa tapahtuvat ihmisoikeusrikkomukset.

Luotan siihen, että ECR-ryhmän jäsenet eivät ole riittävän tekopyhiä tuomitukseen Iranin vaalien yhteydessä esiintyneiden väkivaltaisuuksien johdosta, kun David Cameron kuuluu *Unite Against Fascism* -järjestön tukijoihin; järjestöön kuuluu äärivasemmistolaisia rikollisia, jotka pelottelevat ja pahoinpitelevät säännönmukaisesti kansallismielisiä toisinajattelijoita Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Sama pätee viiteen Labour-puolueeseen, liberaalidemokraattiseen puolueeseen ja konservatiivipuolueeseen kuuluvaan parlamentin jäseneen, jotka ovat tukeneet omia miliisejään Yhdistyneen kuningaskunnan veronmaksajien rahoilla. Nämä miliisit hajauttavat opposition kokouksia ja hyökkäävät vastustajiensa kimppuun tiilillä, tikoilla ja sorkkaraudoilla aseistettuina.

Pääasia on kuitenkin, että riippumatta siitä, miten hyvää tarkoittavaa ja jopa perusteltua täällä Irania vastaan esitetty arvostelu on, voimakkaat edunsaajat käyttävät sitä hyväkseen sotapropagandana, koska ne hyötyisivät Irania vastaan tehdystä sotilaallisesta hyökkäyksestä. Uuskonservatiivit, öljy-yhtiöt, rakennusyhtymät ja saudiarabialaiset wahhabi-mullahit haluavat kaikki Iranin itsenäisen valtion tuhoutuvan hyökkäyssodassa. Edes eurooppalaiset liberaalit eivät ole niin naiiveja, että he uskoisivat enää joukkotuhoukseita koskeviin valheisiin, joten ihmisoikeuksia käytetään uutena oikeutuksena sotatoimille.

Parlamentin ei pidä yhtyä sodanlietsojien vaatimuksiin, jotka koskevat länsimaiden kolmatta lainvastaista ja vahingollista hyökkäystä islamilaista maailmaa vastaan. Tai jos on pakko, älkää jättäkö sotimista – joka voidaan oikeuttaa ja aloittaa tekopyhän sanahelinän avulla – totuttuun tapaan Yhdistyneen kuningaskunnan urhean tykinruoan harteille eli Merseyn, Thamesin ja Tynen alueelta kotoisin oleville 18-vuotiaille pojille. Lähettäkää sen sijaan omat poikanne sotaan, jotta heidät voidaan palauttaa arkuissa tai vailla jalkoja, käsiä ja mielenterveyttä, tai huolehtikaa omista asioistanne.

Filip Kaczmarek (PPE). - (PL) Arvoisa puhemies, viattomien ihmisten menehtyminen on aina valitettavaa. Jos he kuitenkin kuolevat puolustaessaan vapauden tai totuuden kaltaisia arvoja, voimme todeta, että heidän kärsimyksensä ei ollut turhaa, kuten viimeaikaisten iranilaisuhrien tapauksessa. Tilanteesta on tullut hyvin vakava, kun mielenosoittajia ammutaan, vastustajat suljetaan vankiloihin ja heitä kidutetaan ja tapetaan. Ainoa toivon ja optimismin aihe on, että nämä tapahtumat saavat koko maailman poliitikot ja yleisen mielipiteen huomaamaan, millainen on Iranin hallinnon todellinen luonne: se pystyy toteuttamaan toimia, jotka ovat hyvin kaukana nykymaailman vähimmäisnormeista. Hallinto on tahrinut käteensä vereen. Se on

pidettävä mielessä, ja on pyrittävä muuttamaan asiointilaa, jota emme voi hyväksyä. Tällaisissa tilanteissa kysytään aina, mitä me voimme tehdä? No, me voimme tukea jo esitettyjä pyyntöjä ja ehdotuksia.

Iranin viranomaisten on ensinnäkin lakattava käyttämästä väkivaltaa niitä vastaan, joiden mielipide eroaa hallinnon kannasta. Kansainvälisen yhteisön on valvottava perusihmisoikeuksien noudattamista ja taattava se Iranin kaltaisissa valtioissa.

Toiseksi Iranissa on järjestettävä vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit, joihin kaikki ehdokkaat saavat osallistua eivätkä vain ne, jotka ovat saaneet siihen luvan. Sivumennen sanottuna ne, jotka päättävät ehdokkaiden oikeudesta asettua ehdolle vaaleissa, ovat juuri niitä, joilla ei ole demokraattista valtuutusta. Riippumattomien ulkopuolisten tarkkailijoiden olisi valvottava äänestyksen oikeudenmukaisuutta, koska muuten äänestystä on turha toimittaa.

Kolmanneksi meidän olisi tehtävä kaikkemme varmistaksemme, että Irania koskevat ratkaisut ovat rauhanomaisia ja poliittisia, mikä tarkoittaa, että on tuettava iranilaisia, jotka haluavat perustavia muutoksia toteutettavan maassaan. Näiden muutoksien myötä Irania hallitsevat oikeudenmukaisten vaalien voittajat ja Iran lakkaa uhkaamasta maailman turvallisuutta.

Maanpaossa oleva Iranin oppositiojohtaja Rajavi on todennut, että se, mitä Iranissa on tapahtunut, on nykyisen hallinnon lopun alkua. Toivon vilpittömästi, että hän on oikeassa.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitän puheenjohtajavaltio Ruotsin edustajaa hänen ennen keskusteluamme esittämistään huomioista, jotka olivat mielestäni tasapainoisia ja joiden ansiosta ymmärsimme, millainen on vastuu, jota meitä pyydetään kantamaan. Haluaisin tähän liittyen esittää huomion sen perusteella, että olen monien muiden tavoin nähnyt televisiossa väkijoukkoja, jotka jollakin tavalla lietsoivat muutamien viime päivien mielenosoituksia.

Vaikka on totta, että Iran on teokratia, jossa fundamentalistit ovat laatineet suunnitelman päästäkseen valtaan Jumalan nimeen vedoten, viime päivinä on myös nähty ihmisiä huutamassa kaduilla ”Jumala on suuri!” Mikä ero! Ero ilmeissä, tahdossa, jota ihmiset ovat ilmaisseet, ja päätöksessä olla käyttämättä väkivaltaa, saavat meidät huomaamaan, että rakkaus vapautta ja totuutta kohtaan, rakkaus omaa kansaa kohtaan ja rakkaus kaikkia muita kohtaan sekä heidän huomioon ottamisensa eivät ole kuolleet Iranissa.

Kolmekymmentä vuotta teokratiaa ja ihmishenkien järjestelmällistä tuhoamista eivät ole riittäneet pyyhkimään pois muistoa, joka on meidän kaikkien sydämissämme. Tästä saamme kiittää uskollisuutta. Tästä tosiasiasta, tästä rakkaudesta totuutta ja vapautta kohtaan meidän on kiitettävä ehdotonta sitoumustamme. Tämän olisi myös voimistettava kaikkien vastuuta, koska kehottaessamme yhteisön toimielimiä olemaan vahvoja ja tekemään äänensä kuulluiksi pyydämme parlamenttina ennen kaikkea geopolittista näkyvyyttä; toteamme kuitenkin myös, että yhdentyneeksi Euroopaksi kutsumamme poliittisen hankkeen yhteydessä yhteisön toimielimien ei pidä sivuuttaa kaikkien viimeaikaisiin mielenosoituksiin osallistuneiden rakkautta vapautta ja totuutta kohtaan.

Tunne Kelam (PPE). - (EN) Arvoisa puhemies, Iranissa on tapahtunut ratkaiseva muutos. Tästä olisi siis ensisijaisesti pääteltävä, että Iran ei enää ole entisensä eikä ole sitä tulevaisuudessakaan. Tämä johtuu siitä, että miljoonat iranilaiset ovat kieltäytyneet olemasta pappisjohtajiensa panttivankeja. He ovat osoittaneet uskomatonta rohkeutta haastaessaan diktatuuriin.

Ongelmana ei näin ollen ole niin sanottujen äänestysten tavanomaista selvempi peukaloiminen. Tällä kertaa häpeämättömästi peukaloitu äänestystulos tarjosi purkautumistien kansannousulle, jota Iranin ulkopuoliset asiantuntijat eivät osanneet eivätkä halunneet odottaa.

Tämä muistuttaa minua tilanteesta, joka vallitsi Itä-Euroopassa 20 vuotta sitten: samalla kun länsimaiden hallitukset valmistautuivat pitkäaikaiseen mukautumiseen ja käytännölliseen yhteiseloön totalitaarisen neuvostojärjestelmän kanssa, kommunistisen järjestelmän miljoonat panttivangit aktivoituivat yhtäkkiä. He haastoivat järjestelmän, josta tehtiin äkkiä loppu.

Niinpä on tärkeää ymmärtää, että yhteisö ei voi suhtautua edelleen samalla tavalla Iraniin eli vain ummistaa silmänsä säännönmukaisesti peukaloituilta vaalitulosilta ja järjestelmällisiltä sortotoimilta. On arvioitu, että 30 vuotta kestäneen diktatuurin aikana on vangittu yli viisi miljoonaa ihmistä ja yli 200 000 ihmistä kidutettu kuoliaaksi, ja viime aikoina on tapettu yli 200 ihmistä.

EU:n hallitukset ovat suhtautuneet liian epäroivasti näiden hirvittävien rikoksien tuomitsemiseen ja hallinnon pakottamiseen vastaamaan toiminnastaan. Jos haluamme vakavissamme suojella Iranin kansalaisten oikeuksia,

meidän on oltava valmiit aiheuttamaan diktaattoreille todellista piinaa. Mitä tämä tarkoittaa? Meidän olisi esimerkiksi kiellettävä kaikkia valtion johtajia matkustamasta EU:hun, kutsuttava suurlähettiläämme takaisin Iranista närkästyksen osoituksena ja varmistettava, että Iranissa voidaan järjestää vapaita vaaleja ainoastaan YK:n valvonnassa.

Lena Barbara Kolarska-Bobinska (PPE). - (EN) Arvoisa puhemies, tilanteen pahentuessa Iranissa ja demokratian vastaisten toimien uhatessa koko alueen vakautta meidän on ilmaistava huolestuneisuutemme ja paheksuntamme asian johdosta – mutta julkilausumien ei pidä olla vain symbolisia ja sisällöttömiä. Jotkut Euroopan valtioiden johtajat puhuvat uusista Iraniin kohdistettavista rangaistuksista, mutta juuri nyt on keskusteltava demokratian edistämisestä ruohonjuuritasolla tässä valtiossa.

Olen puolalainen, ja me itäeurooppalaiset tiedämme, miten tärkeitä tällaiset toimet ovat demokratian vahvistamisen kannalta. Demokratiaa olisi edistettävä kussakin valtiossa vallitseva poliittinen ja taloudellinen tilanne huomioon ottaen, mutta on tarkasteltava ja arvioitava EU:n aiempia kokemuksia demokratian edistämisestä Pohjois-Afrikassa, Lähi-idässä ja Itä-Euroopassa, jotta saisimme selville, mitä toimia pitäisi toteuttaa ja millaisia toimia voidaan toteuttaa Iranissa sekä millaiset toimet olisivat tehokkaita valtiossa vallitsevat olot huomioon ottaen.

Haluan myös muistuttaa teitä siitä, että EU:n on uskottavuutensa nimissä toteutettava toimia Moldovassa. Joudumme pian uuteen kokeeseen, kun Moldovassa järjestetään vaalit 29. heinäkuuta 2009. EU:n on tehtävä kaikkensa varmistaakseen, että kyseisessä valtiossa järjestetään vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit. Ei riitä, että demokratian tukemisesta puhutaan, vaan meidän on Euroopan parlamentissa ja yhteisön toimielimissä toimittava tältä osin aktiivisemmin.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, on todellakin välttämätöntä valvoa Iranin äänestysprosessin edistymistä, vaikka ongelman ratkaiseminen olisikin aloitettava siitä, että Iranin viranomaiset julistavat lopettavansa väkivaltaisuuDET ja vapauttavansa vangitut oppositioaktivistit, ihmisoikeuksien puolustajat, toimittajat, mielenosoittajat ja muiden valtioiden kansalaiset, joita tällä hetkellä syytetään Iranissa vallitsevasta tilanteesta. Meidän on tietysti ehdottomasti kunnioitettava Iranin itsemääräämisoikeutta, mutta Teheranin hallitusta on myös muistutettava sen velvollisuudesta noudattaa kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaa kansainvälistä yleissopimusta.

Ilmaisen myös huolestuneisuuteni Iranin ydinohjelman vuoksi. Teheranin hallituksella on oikeus ydinohjelmaan, jota käytetään rauhanomaisiin tarkoituksiin, mutta sen on myös palautettava kansainvälisen yhteisön luottamus siihen, että Iranin toimet ydinenergia-alalla ovat yksinomaan rauhanomaisia.

Maria Eleni Koppa (S&D). - (EL) Arvoisa puhemies, ilmaisen syvät surunvalitteluni lento-onnettomuuden johdosta, joka tapahtui tänään Iranissa Qazvinin läänissä.

Tänään täällä käytävä keskustelu on tarpeen, kun otetaan huomioon 12. kesäkuuta 2009 toimitettujen vaalien jälkeiset tapahtumat. Mielestäni meidän on kuitenkin tarkasteltava asiaa oikeassa asiayhteydessä. Meidän ei pidä lähettää väärää viestiä. Näiden tapahtumien ja ydinohjelmaa koskevan kysymyksen välinen suora tai epäsuora yhteys on harhaanjohtava. Meidän on tehtävä selväksi, että aiheenamme on tänään demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva tilanne Iranissa.

Uusista rangaistuksista keskusteleminen ei missään tapauksessa edistä Iranin kansan vakavien ongelmien ratkaisemista. Demokratiaa ei voida tyrkyttää tällä tavoin. Meidän on Euroopan unionissa tehostettava toimia edistääksemme demokratisoinnin ja perusvapauksien kunnioittamista, mutta siten, että asia sijoitetaan olennaisen poliittisen vuoropuhelun yhteyteen ja vahvistetaan yhteyksiämme kansalaisyhteiskuntaan.

On myös vaadittava vaalipetoksia koskevien valituksien lisätutkimusta ja korostettava jälleen kerran, että oikeus rauhanomaiseen mielenilmaisuun on jokaisen valtion kansalaisten luovuttamaton oikeus.

Meidän on tästä syystä täällä tänään kiertelemättä tuomittava väkivalta ja vaadittava puheen- ja ilmaisunvapauden kunnioittamista käytännössä niin Iranissa kuin kaikissa muissakin maailman valtioissa.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, mielestäni on hyvä, että käymme tätä keskustelua uuden parlamentin toimikauden ensimmäisellä viikolla. Valitettavasti ryhmiemme puheenjohtajat torjuivat päätöslauselmaesityksen. Ihmettelen, keihin me tässä itse asiassa kiinnitämme huomiota.

Päätöslauselmasta olisi voinut olla hyötyä Iranin toisinajattelijoille, jos olisimme vakuuttaneet heille konkreettisella julkilausumalla, että presidentinvaaleiksi virallisesti luonnehditut vaalit eivät missään tapauksessa täyttäneet kansainvälisiä demokratianormeja, koska Iranin valvontaneuvosto hylkäsi suurimman

osan ehdokkaista ja koska niiden, joiden sallittiin asettua ehdolle, ei voida katsoa nauttineen yhtäläisistä edellytyksistä. Poliittiselta kannalta voidaan siis varauksetta päätellä, että julistettu vaalitulokset ei edustanut Iranin kansan tahtoa.

Meidän on EU:na käytettävä aktiivisesti välineitä demokratian ja ihmisoikeuksien edistämiseksi ja tuettava elävää kansalaisyhteiskuntaa, kuten esimerkiksi Shirin Ebadin kaltaisia asianajajia: hän on paikan päällä puolustamassa Baha'i-vankeja. Tällaista politiikkaa kannattaa tällä hetkellä harjoittaa, jopa lyhyellä aikavälillä.

(Suosionosoituksia)

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, iranilainen elokuvaohjaaja Makhmalbaf piti puheenvuoron viime viikolla järjestetyssä ulkoasiainvaliokunnan kokouksessa, johon minulla oli ilo osallistua ensimmäistä kertaa uutena parlamentin jäsenenä. Hän totesi hyvin yksinkertaisesti, että ennen vaaleja Iranin demokratia-aste oli 20 prosenttia, mutta vaalien jälkeen, joita hän piti lavastettuina, demokratiaa ei ole enää ollut havaittavissa.

Olen samaa mieltä tästä kuvauksesta. Vaalit olivat todella lavastetut ja niissä ryövättiin muutosta vaatineiden iranilaisten enemmistöltä äänioikeus laajamittaisen vaalipetoksen myötä. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, eräs seikka kiinnostaa minua: ”uudelleen valitun” presidentin Mahmud Ahmadinejadin virkaanastujaiset järjestetään elokuun puolessavälissä. Mistä neuvostossa ja jäsenvaltioissa puhutaan tällä hetkellä? Ovatko Euroopan unioni ja jäsenvaltiot virallisesti edustettuina näissä virkaanastujaisissa? Toivon todella, ettei näin ole, koska Euroopan unionin tai jäsenvaltioiden ei mielestäni pitäisi olla virallisesti edustettuina tilaisuudessa näiden lavastettujen vaalien jälkeen, ja vaikka kehotankin jatkamaan vuoropuhelua, kenenkään ei pitäisi edustaa virallisesti Euroopan unionia näissä virkaanastujaisissa. Mikä on teidän näkemyksenne asiasta? Miten sitä tällä hetkellä tarkastellaan?

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kun keskustelemme ulkopoliittisista asioista, kuten tänään Iranista, on aina olemassa riski siitä, että tarkastelemme asioita jälkijunassa todellisiin tapahtumiin nähden. On kuitenkin selvää, että Euroopan parlamentti voi halutessaan olla merkittävässä asemassa vaadittaessa Euroopan unionia ja kansainvälistä yhteisöä suhtautumaan tapahtumiin vakavasti ja toteuttamaan kaikkia tarvittavia aloitteita, jotta varmistetaan, että demokraattisen järjestelmän käyttöön ottaminen Iranissa onnistuu tosiasiallisesti.

Kansainvälisen yleisön Iraniin ja mielenosoituksiin, joita Iranin hallinto yritti tukahduttaa väkivalloin, vaalien jälkeisenä aikana kiinnittämän tiiviin huomion jälkeen on tärkeää varmistaa, että maassa vallitsevasta tilanteesta ei vaieta. Realistinen suhtautuminen asioihin ei tarkoita, että Iranin kysymys olisi poistettava esityslistalta. Tehtävänä on myös ylläpitää korkeaa huomion tasoa, ja puheenjohtajavaltio Ruotsin – jota kiitan tänään esille tuoduista seikoista – tehtävänä on edistää voimakasta aloitetta yhdessä Yhdysvaltojen, Venäjän ja muiden valtioiden kanssa, jotta muutetaan tapaa, jolla asiat kehittyvät Iranissa demokraattisista oikeuksista varsinaiseen ydinvoimakysymykseen.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, olemme muutamina viime viikkoina liikuttuneet Iranin kansan toistuvista sankaruuden osoituksista ja urheudesta kansalaisten joutuessa aseettomina tyrannien konekiväärien eteen ja pampuniskujen kohteeksi. Mielenosoituksia johtaneiden naisten suuri määrä on päivänselvä osoitus iranilaisten halusta elää todellisessa demokratiassa.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, Euroopan unionin reaktio on ollut liian heikko ja liian arasteleva. Meidän on lähetettävä hyvin voimakas poliittinen merkki ilmaistaksemme, että vastustamme ehdottomasti tätä sietämätöntä teokraattista diktatuuria.

Maanpaossa oleva oppositiojohtaja Massoud Rajavi on ehdottanut erittäin hyvää ratkaisua: Iranin korkein johtaja on syrjäytettävä vallasta ja väliaikaisen asiantuntijoista koostuvan yleiskokouksen on järjestettävä vapaat vaalit kansainvälisessä valvonnassa. Kaikki muu on ajanhukkaa ja vain pitkittää tätä häpeällistä tilannetta.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Aloitan toivottamalla neuvoston uuden puheenjohtajan Bildtin lämpimästi tervetulleeksi. Olen luonnollisesti tietoinen siitä, että hänellä on edessään hyvin kiireisiä kuukausia maailman ongelmien kasautuessa suurelta osin hänen suurille, leveille hartioilleen.

Arvoisa puhemies, mainitsen seuraavat Irania koskevat seikat. Ensinnäkin sen, että Iranin hallitus on arvaamaton. Toiseksi totean, että hallintoon on alkanut ilmestyä hiusmurtumia, erityisesti uskonnollisissa piireissä. Kolmanneksi olen havainnut, että hallinto tukee kaikkea, mikä tässä maailmassa on pahaa tai

korruptoitunutta, niin Lähi-idässä kuin Pakistanissakin. Neljänneksi huomautan, että vuoropuhelusta ei varsinaisesti ole apua, että kansalaiset haluavat oikeutetusti enemmän vapautta ja että he tarvitsevat siinä meidän eurooppalaisten tukea.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Bildt, haluaisin kysyä teiltä, miksi neuvosto ei ole laatinut jyrkkäsanaisempaa julkilausumaa ja miksi olemme kuunnelleet vain muutamaa valtiota, jotka haluavat aina toimia ihmisoikeustilannetta uhmaten?

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan luonnollisesti aloittaa tuomitsemalla Iranin tapahtumat ja Iranin hallituksen sortotoimet, mutta haluan yhtyä niihin, jotka ovat kehottaneet yhdistämään yhteisön toimielimien painostuksen sekä vuoropuhelun ja neuvotteluprosessin ylläpitämisen.

Historia ja saamamme kokemus ovat osoittaneet, että katkaisemalla suhteet autoritaarisiin hallintoihin ei paranneta niiden ikeen alla kärsivän kansan elinoloja. Samalla nimittäin heikennetään niiden asemaa, jotka puolustavat demokratiaa ja ihmisoikeuksia näissä valtioissa.

Tästä syystä katson, että meidän olisi hyödynnettävä kaikkia Euroopan unionin käytössä olevia välineitä tästä parlamentista alkaen painostaaksemme Iranin hallitusta, mutta että meidän olisi samalla myös ylläpidettävä neuvotteluja ja vuoropuhelua – hallituksen painostamiseksi – erityisesti korkean edustajan Solanan välityksellä.

Magdi Cristiano Allam (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Iran on tällä hetkellä suurin uhka kansainväliselle turvallisuudelle ja vakaudelle, yhtäältä siksi, että se pyrkii hankkimaan ydinaseita Yhdistyneiden Kansakuntien päätöslauselmien vastaisesti, ja toisaalta siksi, että se on toistuvasti ilmoittanut haluavansa tuhota fyysisesti Israelin valtion.

Toivon, että yhteisö lähettää puheenjohtajavaltio Ruotsin kanssa Iranille selvän viestin, jonka mukaan oikeudesta elämään, ihmisarvoiseen elämään ja valinnan vapauteen ei neuvotella eikä niitä voida erottaa kahdenvälisen suhteen kehittämisestä. On myös tehtävä erityisen selväksi, että Israelin valtion olemassaolon oikeutuksesta ei neuvotella ja että Eurooppa, joka on kokenut juutalaisten joukkomurhan omalla alueellaan, ei salli Israelin valtion ja kansalaisten toista joukkomurhaa.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, käytän puheenvuoron kehottaakseni parlamenttia julistautumaan selvästi Iranin vastaisten taloudellisten ja teknisten rangaistusten kannattajaksi.

Rangaistuksia vastaan voidaan tietysti esittää monenlaisia perusteita, koska ne vaikuttavat Iranin kansalaisten elämään. Arvoisa puhemies, Iranin kansalaisten kannalta pahinta ei kuitenkaan ole näistä rangaistuksista aiheutuva puute, vaan se, että vaikenemme emmekä toteuta toimia. Arvoisa puhemies, rangaistukset osoittaisivat, että emme suhtaudu asiaan välinpitämättömästi, mikä on mielestäni olennaisen tärkeää.

Arvoisa puhemies, tästä syystä parlamentin on vaadittava taloudellisten rangaistusten langettamista Iranille.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, Iranin pöyristyttävä teokraattinen diktatuuri on jo syyllistynyt moniin rikoksiin sen kansaa vastaan: on hirtetty niin Baha'i-uskonnon kannattajia kuin homoseksuaaleja ja nyt ilmeisesti 50 viatonta mielenosoittajaa. Meidän ei siis pitäisi juurikaan olla hämmästyneitä kokonaisvaltaisen vaalipetoksen paljastumisesta. Tämä murtuma hallinnossa ja protestoivan nuorison rohkeus – mitä kohtaan osoitan kunnioitusta – suistaa lopulta koko mädäntyneen hallituksen vallasta.

Jäsen Howitt ehdotti hiljattain toisessa kokouksessa, että meidän olisi pitänyt lähettää parlamentista EU:n vaalitarkkailijoita selvittämään, tapahtuiko vaalipetosta tosiasiallisesti. Ei, meidän ei pidä legitimoida lavastettuja vaaleja, joissa ehdokkaiden asettumista ehdolle rajoitetaan heidän puhdasuskoisuutensa perusteella ja joiden tulosta lasketaan suljettujen ovien takana.

Carl Bildt, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kuunnellut hyvin tarkkaavaisesti esitettyjä arvioita ja kantoja. Kuten on jo huomautettu, tämä hyvin tärkeä keskustelu koskee hyvin tärkeää asiaa.

Mielestäni voidaan hyvin todeta, että olemme tehneet yksimielisen arvion siitä, mitä on tapahtunut, mitä olemme nähneet televisioruuduissa ja mikä tärkeämpää, mitä olemme kuulleet ihmisiltä, jotka tietävät vielä enemmän kuin mitä televisioruuduissa näkyy.

Olen kuitenkin eri mieltä puhujan kanssa, jonka mielestä emme ole ilmaisseet itseämme kyllin selvästi. Jos lausumiamme verrataan siihen, mitä Euroopan unioni ja mitä kaikki muut merkittävät maailmanluokan

toimijat ovat todenneet, on selvää, että olemme ilmaisseet itseämme kaikkein selvimmin, johdonmukaisimmin ja jyrkkäsanaaisimmin.

Olisimme toivoneet, että noilla sanoilla olisi ollut enemmän vaikutusta kuin niillä jo on, mutta niinhän siinä usein käy. Vaikka sanat ovat epäilemättä tärkeitä, keskustelemme kuitenkin ensisijaisesti siitä, mitä Iranissa on tapahtunut 12. kesäkuuta 2009 toimitettujen vaalien jälkeen.

Mielestäni on tärkeää keskittyä myös siihen, mitä näimme televisioruuduissa ennen kyseistä ajankohtaa, koska silloinen Iran erosi yhtäkkiä jonkin verran siitä Iranista, johon olimme tottuneet. Oli havaittavissa elinvoimaisuutta, moniarvoisuutta, selvää halua saada aikaan muutoksia, avoimuutta ja uudistuksia – tosin hallinnon asettamissa rajoissa. Ulkopuolisena on hyvin vaikea sanoa, edustiko tämä iranilaisten enemmistön kantaa vaiko ei, mutta 12. kesäkuuta 2009 jälkeen tapahtuneen murtuman voima todisti sen merkittävyydestä. Tuomitessamme sen, mitä näimme vaalien jälkeen, meidän on siis muistettava, mitä näimme ennen vaaleja, ja sen merkityksen pitkällä aikavälillä.

Katson meidän olevan yksimielisiä siitä, mitä sanomme ja mitä ajattelemme. Jäsenet Saryusz-Wolski, Cohn-Bendit ja Mauro ovat käytännössä samalla kannalla, jos tarkastellaan arviointimme kohdetta. Vaikeinta ei kuitenkaan ole tietää, mitä sanoa, vaan tietää, miten toimia tässä tilanteessa. Meidän on toimittava kahdensuuntaisesti.

Ensimmäinen suunta on ilmiselvä. Euroopan unionin on puhuttava kaikkialla selvästi ihmisoikeuksien ja demokratian puolesta vallitsevista oloista riippumatta. Muita poliittisia tekijöitä saattaa joutua ottamaan myös huomioon, mutta tämän ei pitäisi heikentää ihmisoikeuksien johdonmukaista puolustamista. Niinpä on tuomittava ihmisten tappaminen eli kuolemanrangaistuksen käyttö. Meidän on vaadittava vangittujen vapauttamista. Meidän on vaadittava selvästi kaikille maapallon asukkaille kuuluvien vapauksien ja oikeuksien täysimääräistä kunnioittamista.

Toiseksi meidän on myös valmistauduttava osallistumaan toimintaan, mistä vallitsee tietääkseni jonkinasteinen erimielisyys. Näin sanoessani tunnustan, että se on paljon vaikeampaa kuin vain vetäytyä syrjään, olla tekemättä mitään tai pyrkiä eristäytymään. Se on helppoa, kun taas osallistuminen on vaikeaa. Jäsen Kelam viittasi historialliseen kokemukseemme ja siihen liittyvään tasapainoiluun. Sen ansiosta, että Euroopalla on jonkinasteista historiallista kokemusta – mikä näkyy täälläkin – saataisimme uskaltautua kyseiselle tielle.

Meidän ei pidä koskaan tuudittautua siihen uskoon, että kaikki täällä käsitellyt asiat voidaan ratkaista diplomaattisen vuoropuhelun keinoin: se ei onnistu. Tähän yhtälöön liittyy muitakin osatekijöitä. Ei pidä myöskään unohtaa, että on asioita, joita olemme velvollisia ratkaisemaan diplomaattisen vuoropuhelun keinoin. Tarkoitin Yhdistyneen kuningaskunnan suurlähetystössä työskenteleviä henkilöitä, ranskalaista opiskelijaa ja muita ihmisiä, joiden asioita meidän on nyt selvitettävä vuoropuhelun avulla.

Olen kotoisin valtiosta, jonka kansalaisista yhdellä prosentilla on iranilainen tausta. He muuttavat paikasta toiseen. Konsuliviranomaisilla on hoidettavanaan asioita, joiden moninaisuutta on vaikea käsittää. Meidän on oltava valmiit osallistumaan, auttamaan ihmisiä eri asioissa, ajattelematta, että siten kaikki hoituu yhdellä kertaa.

Täällä on viitattu ydinvoimakysymykseen. Joidenkin mielestä saattaa olla paljon yksinkertaisempiakin ratkaisuja. Olen sitä mieltä, että asian ratkaiseminen edellyttää aitoa diplomaattista vuoropuhelua. Ne ovat muita asioita, joihin meidän on osallistuttava.

On selvää, että tästä tulee selvästi vaativampaa ja vaikeampaa nykyisissä oloissa. Ulkoasiainvaliokunnassa viime viikolla käydyssä keskustelussa korostettiin joitakin vaikeita valintoja ja päätöksiä, joita meidän on tehtävä tulevina viikkoina ja kuukausina, mutta ei kovin paljon kauemmin. Tässä yhteydessä meidän – teidän, meidän neuvostossa ja meidän eurooppalaisina – on osallistuttava toimintaan muiden merkittävien kansainvälisten toimijoiden ohella. En tarkoita ainoastaan amerikkalaisia, jotka noudattavat Obaman hallinnon myötä syntynyttä uutta ja hyvää lähestymistapaa, vaan myös muita, kuten YK:n turvallisuusneuvostoa, Venäjää, Kiinaa ja laajempaa maailmanyhteisöä. Vasta sitten on toivoa, että voimme ryhtyä ratkaisemaan kiireellisiä ongelmia, mutta myös muita ongelmia, joita on tarkasteltava.

Olen kiitollinen tästä keskustelusta. Se on mielestäni korostanut selvää yksimielisyyttämme arvojemme puolustamisesta; samalla keskustelussa on kuitenkin painotettu vaikeita valintoja ja tasapainottavia toimia, joita meidän on toteutettava tulevina kuukausina ja vuosina. Tiedämme, mitä haluamme saavuttaa, ja meidän on myös pyrittävä saavuttamaan se. Ei pidä kuitenkaan luulla sen olevan helppoa. Voin vakuuttaa teille, että neuvosto on jatkossakin hyvin sitoutunut kaikkiin asiakokonaisuuteen liittyviin näkökulmiin.

(Suosionosoituksia)

Puhetta johti

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, suokaa anteeksi, mutta olen juuri saanut tiedon, jonka haluan jakaa neuvoston ja kaikkien parlamentin kollegojeni kanssa.

Natalia Estemirova, joka on Euroopan parlamentin Saharov-palkinnon saajaehdokka, on siepattu tänä aamuna Groznyyssä ja tuntemattomat sieppaajat pitävät häntä vankinaan. Kehotan neuvostoa, komissiota ja parlamentin jäseniä esittämään vastalauseensa, jotta Moskovassa tiedetään, että ajattelemme Natalia Estemirovaa.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain oikaista erään asian, koska kollegani Tannock mainitsi nimeni.

En vaatinut viime viikolla EU:n vaalitarkkailijoiden lähettämistä, vaan tein itse asiassa hyvin selväksi aiemmin keskustelun aikana, että jos tilanne olisi sitä edellyttänyt, Euroopan unioni olisi voinut lähettää tarkkailuvaltuuskunnan Iranin vaaleihin. Olemme asianmukaisen, oikeutetun ja objektiivisen huolestuneita vaalien toimittamistavasta juuri siksi, että komissio ei uskaltanut lähettää valtuuskuntaa.

Pahoittelen, että jäsen Tannock ei ollut läsnä parlamentissa kuulemassa tätä seikkaa aiemmin keskustelun aikana, ja toivon onnistuneeni oikaisemaan asian.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

9. Kiina (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Kiinasta.

Carl Bildt, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, myös tässä keskustelussa on kyse varsin merkittävästä aiheesta, se on varmaankin kaikille itsestään selvää. Vaikka keskustelun aiheena on Kiina, keskustelua ei voi käydä huomioimatta Kiinan länsiosassa sijaitsevilla Xinjiangin alueella raportoituja merkittäviä viimeaikaisia tapahtumia. Tiedän, että monet Euroopan parlamentin jäsenet sekä kansallisten parlamenttien jäsenet ympäri Eurooppa ovat seuranneet näitä tapahtumia.

Myös neuvosto on ilmaissut huolestuneisuutensa paikallisia levottomuuksia koskevista tiedoista ja vedonnut kaikkiin osapuoliin väkivaltaisuuksien hillitsemiseksi ja tilanteen ratkaisemiseksi rauhanomaisesti. Meidän on aika sanoa, että ihmisoikeudet ovat meille erittäin tärkeä asia. Me pahoittelemme ihmishenkien menetyksiä sekä omaisuusvahinkoja ja kaikkia muita todistamiamme tapahtumia. Samalla me tuomitsemme niistä vastuussa olevat henkilöt, keitä ikinä he ovatkaan.

Haluan kuitenkin käyttää tämän tilaisuuden tutkiskellakseni EU:n ja Kiinan välisiä suhteita hiukan laajemmin, sillä nämä suhteet ovat varsin moninaisia ja pulmallisia. Kun me päätimme vuonna 2003 perustaa EU:n Kiina-suhteet kattavan strategisen kumppanuuden puitteissa, me antauduimme äärimmäisen kunnianhimoiseen yritykseen. Tämä heijastuu monin tavoin niistä laajoista ja kauaskantoisista suhteista, jotka meillä on Kiinaan nyt.

Monitahoisuus tuo tietenkin mahdollisuuksia. Se asettaa kuitenkin myös monenlaisia haasteita. Me olemme pyrkineet EU:n Kiina-suhteissa mahdollisimman suureen avoimuuteen, jotta voisimme keskustella suoraan ja avoimesti mistä tahansa jompaakumpaa osapuolta koskettavasta ongelmasta. Avoin vuoropuhelu perustuu siihen, että sekä EU että Kiina haluavat kehittää välillämme olevia suhteita sekä edistää rauhaa ja vakautta kaikkialla maailmassa.

Me pyrimme näihin tavoitteisiin vuoropuhelun ja monenvälisyyden kautta. EU ja Kiina kohtaavat vuosittaisissa huippukokouksissa ja melko säännöllisesti järjestettävissä ulkoasiainministerien tapaamisissa. Näiden lisäksi me käymme puolivuosittain tiivistä vuoropuhelua ihmisoikeuksista ja tietenkin alakohtaista vuoropuhelua eri aiheista, joista kauppa on yksi tärkeimmistä. Meillä on myös vuosittainen kauppaa ja taloudellisia asioita koskeva korkean tason vuoropuhelu. Kuten tiedätte, vuonna 2007 me käynnistimme lisäksi neuvottelut

kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta. Neuvottelut edistyvät, mutta molemmilla puolilla on potentiaalia ponnistella neuvotteluiden eteen vielä nykyistä enemmän.

On selvästi EU:n etujen mukaista kehittää suhteita Kiinaan kaikilla aloilla. Kuten jo totesin, tämä edellyttää avointa ja suoraa vuoropuhelua myös aiheista, joissa arvomme saattavat poiketa toisistaan. Me kaikki tiedämme, että tällaisia aiheita on; niitä ovat muun muassa ihmisoikeudet ja kuolemanrangaistuksen käyttö. Meidän on kuitenkin myös ajettava molempien etuja koskevia asioita, joita nykypäivänä luonnollisesti ovat erityisesti maailmanlaajuisen rahoitustilanteen vakaus ja ilmastonmuutoksen torjuminen.

Myös ulkopoliittiset aiheet ovat tärkeitä. Sekä EU että Kiina ovat kiinnostuneita Korean niemimaan tilanteesta ja Korean demokraattisen kansantasavallan provosoivasta käyttäytymisestä sekä Burman tilanteesta, joka on varsin huolestuttava, mutta myös Afrikan tilanteesta ja Afrikan sarven elintärkeiden laivareittien suojelemisesta.

En mene tässä asiassa nyt tämän syvemmälle. Haluan ainoastaan korostaa, että me olemme huolestuneita viimeaikaisista tapahtumista, joita emme voi kuitenkaan arvioida yksityiskohtaisesti niiden monitahoisuudesta johtuen. Haluan korostaa lisäksi, että me toivomme tilanteen ratkeavan rauhanomaisesti ja että olemme valmiita käymään Kiinan viranomaisten kanssa suoraa vuoropuhelua näistä asioista ja myös lukuisista muista molempia osapuolia koskettavista ja keskustelua edellyttävistä asioista.

Catherine Ashton, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tämän keskustelun käyminen Euroopan parlamentin avajaisistunnossa osoittaa, että parlamentti pitää EU:n strategista suhdetta Kiinaan erittäin tärkeänä. Olen iloinen saadessani jälleen tilaisuuden osallistua parlamentin keskusteluun esittämällä lyhyesti komission kannan kollegani Benita Ferrero-Waldnerin puolesta, joka, kuten totesin, on tällä viikolla matkoilla, eikä sen vuoksi valitettavasti päässyt paikalle.

Euroopan parlamentin jäsenet ovat varmasti tietoisia huomattavasta edistymisestä, jota EU:n ja Kiinan välisissä suhteissa on tapahtunut kuluneiden 10 vuoden aikana, ensimmäisestä yhteisestä huippukokouksesta lähtien. Talous- ja kauppasuhteet ovat muuttuneet, ihmisten väliset kontaktit moninkertaistuvat, ja me käymme vuoropuhelua yhä useammista aiheista.

Toukokuussa järjestetyn viimeisimmän EU:n ja Kiinan huippukokouksen seurauksena uutta kumppanuus- ja yhteistyösopimusta koskevat neuvottelut etenevät hyvin, ja me olemme voineet hyötyä yhä useammista korkean tason tapaamisista, kuten pääministeri Wenin erittäin onnistuneesta vierailusta puheenjohtaja Barroson luo aiemmin tänä vuonna sekä korkean tason talous- ja kauppavuoropuhelun tapaamisesta, jota johdin yhdessä varapääministeri Wang Qishanin kanssa.

Keskitymme tällä hetkellä tietenkin pääasiassa maailmanlaajuisiin haasteisiin, kuten talous- ja rahoituskriisiin sekä ilmastonmuutokseen, ja alueellisiin ongelmiin. Samaan aikaan olemme hyvin kiinnostuneita myös Kiinan sisäisestä tilanteesta. Maassa on tapahtunut huomattavaa myönteistä kehitystä, mutta myös huolestuttavia muutoksia. Kiinan politiikka talouden avaamiseksi on nostanut satoja miljoonia kansalaisia köyhyydestä ja edistänyt maailmanlaajuisia kehitystä kohti tärkeitä vuosituhaten kehitystavoitteita. Kiina on kuitenkin valtavan laaja maa, jota leimaavat huomattavat sisäiset haasteet ja alueiden väliset erot.

Strateginen kumppanuus mahdollistaa myös rakentavan ja avoimen keskustelun asioista, joissa Eurooppa ja Kiina poikkeavat toisistaan. Tällaisia asioita voivat olla EU:n ja Kiinan kauppasuhteiden piirteet tai ihmisoikeudet, kuten Tiibetin tilanne, jonka tiedän kiinnostavan parlamentin jäseniä erityisesti. Ilmoitimme hiljattain olevamme hyvin huolestuneita Xinjiangin levottomuuksista, pahoittelimme ihmishenkien menetyksiä ja ilmaisimme osanottomme ja tukemme uhrien perheille. Olemme kehottaneet kaikkia osapuolia maltillisuuteen ja tekemään välittömästi lopun väkivallanteoista. Me toivomme, että tilanne voidaan ratkaista rauhanomaisesti vuoropuhelun kautta ilman enempää verenvuodatusta.

EU on vuosien kuluessa pyrkinyt välittämään Kiinan viranomaisille huolensa etnisten vähemmistöjen tilanteesta maassa. Samalla se on yrittänyt myös jakaa omia, monelta osin kivuliaita kokemuksiaan siitä, miten etnisten vähemmistöjen usein kohtaaman syrjäytymisen ja syrjinnän syihin voidaan puuttua.

Me kaikki toivomme, että Kiinasta muotoutuu avoimempi valtio, joka ryhtyy noudattamaan kansainvälisiä ihmisoikeusstandardeja ja tekemään yhteistyötä maailmanlaajuisien ongelmien voittamiseksi. Jotta tämä tavoite voisi toteutua, meidän on pyrittävä myös jatkossa integroimaan Kiina paremmin kansainväliseen yhteisöön ja meidän on kehitettävä strategista kumppanuuttamme rakentavassa hengessä.

Elmar Brok, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olen neuvoston puheenjohtajan ja komission jäsenen kanssa

yhtä mieltä heidän puheidensa keskeisen sisällön suhteen. Olen samaa mieltä siitä, että meidän on jatkettava yhden Kiinan politiikkaa, jotta Kiinasta voisi tulla yhtenäinen valtio, ja että me emme halua vaarantaa tätä. Me emme tietenkään salli väkivaltaa – oli sitten kyse mielenosoittajien harjoittamasta väkivallasta joissain olosuhteissa tai valtion mielenosoittajia vastaan harjoittamasta väkivallasta, mistä todellisuudessa oli kyse. Halusin tuoda tämän esiin heti aluksi.

Meidän on kuitenkin myös ymmärrettävä, että Kiinassa keskushallinnon harjoittama väkivalta tulee aina olemaan toistuva ongelma, sillä keskushallinto ei ymmärrä maan monikansaista luonnetta ja lukuisia kulttuurieroja. Jotta Kiinan kaikki lukuisia eri kansoja edustavat kansalaiset voisivat elää rauhassa saman katon alla, maassa tarvitaan enemmän kulttuurista autonomiaa sekä enemmän liikkumismahdollisuuksia ja mahdollisuuksia identiteetin ja kielen säilyttämiseen.

Kiinan historiaa rytmittävät lukuisat keskushallinnosta irtautumiset ja uudelleen yhdistymiset sekä niihin liittyvä laajamittainen väkivalta. Tämä jatkuva aaltoliike leimaa Kiinan koko historiaa. Kiinan on ymmärrettävä, että se ei voi jatkaa enää tällä tavoin ja että sen on lisättävä maan sisäistä autonomiaa.

Uiguurit ovat maltillinen sunnalainen vähemmistö. He eivät aiheuta suoraa terrorisminuhkaa. Uiguurien tilanteessa on olemassa sama vaara kuin Tiibetin tilanteessa: jos Kiina ei suostu sopimuksiin maltillisten ryhmien kanssa, niin aina löytyy nuoria radikaaleja, jotka eivät voi eivätkä halua odottaa pidempään. Sen vuoksi identiteettiä koskevan ratkaisun lykkääminen tarkoittaa pitkän aikavälin ratkaisun lykkäämistä. Kiinan hallitus on hyvin harkitsematon puhuessaan vain terroristeista, väittäessään, että nämä ihmiset haluavat tuhota valtion yhtenäisyyden ja että heidän taustallaan on ulkopuolisia vaikuttajia, kuten Al-Qaida. En usko, että tällainen politiikka ratkaisee tilannetta millään tavoin. Sen vuoksi meidän on tehtävä selväksi, että me emme hyväksy tällaista politiikkaa. Nämä ajatukset tulee ymmärtää puheen alussa mainitsemiä lähtökohtien pohjalta.

Adrian Severin, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Kiinan kansa on aivan oikeassa kysyessään, miksi Euroopan parlamentti on asettanut Kiinan tilanteen uuden kautensa ensimmäisen istuntojakson asialistalle.

Vastauksemme on oltava selkeä: tämä johtuu siitä, että Kiina on meille hyvin tärkeä, eikä siitä, että meidän tehtävämme olisi mielestämme opettaa Kiinaa tai tuputtaa sille omia näkemyksiämme siitä, miten maan arkoja sisäisiä ongelmia pitäisi käsitellä. Koska Kiina on meille niin tärkeä, meidän on kiinnitettävä tarkkaa huomiota kaikkiin sellaisiin tapahtumiin, jotka voivat mahdollisesti horjuttaa sen sisäistä vakautta tai uhata sen turvallisuutta.

Tällä kertaa kyse oli monikansaisen Xinjiangin alueen tilanteesta ja alueella enemmistönä olevien uiguurien halusta saada alueelle autonominen asema. Tämänkaltaiset tilanteet ovat aina arkoja. Sen vuoksi on sekä vähemmistön että enemmistön ihmisarvon ja turvallisuuden kannalta tärkeää, että ihmisoikeuksia ja vähemmistöjen oikeuksia kunnioitetaan.

Vähemmistöjen oikeuksilla ei pidä kuitenkaan yrittää puolustella separatistipolitiikkoja, niiden ajamiseen käytettyjä ääritoimia eikä etenkin vähemmistöön tai etniseen yhteisöön kuuluvien rauhantahtoisten siviilien tappamista.

Euroopan parlamentin tulee vaatia ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamista. Sen tulee ilmaista myötätuntonsa kaikille näiden oikeuksien uhreille. Sen tulee pyytää selventämään viimeaikaisten tapahtumien terrorismia, uskontoa, ääriliikkeitä ja separatismia koskevia piirteitä. Samalla Euroopan parlamentin tulee kuitenkin myös tarjota Kiinan hallitukselle ja yhteiskunnalle apuaan tämänhetkisten, myös joitain EU-maita koskevien ongelmien selvittämiseen. Meidän on pyydettävä Kiinan hallitusta pidättäytymään liiallisesta väkivallankäytöstä, mutta meidän on myös pyydettävä kaikkia vaikuttajia ympäri maailman pidättäytymään käyttämästä vähemmistöjen oikeuksia geopolittisten tavoitteiden edistämiseen.

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti on jo pitkään suhtautunut kriittisesti Kiinan kansantasavaltaan etnisten vähemmistöjen maassa kohtaaman huonon kohtelun vuoksi. Xinjiangin alueella elävät uiguurit ovat joutuneet kärsimään erityisen paljon varsinkin siitä lähtien, kun Kiinan kansantasavalta miehitti Itä-Turkestanin vuonna 1949.

Kiina väittää, että se ei pyri laajentamaan aluettaan. Historia osoittaa, että Kiina pyrki kommunistihallinnon aikana hallitsemaan ja alistamaan Itä-Turkestanin, Tiibetin ja Taiwanin väestöä. Tämän vuoksi Euroopan unionin ei pidä poistaa Kiinaa koskevaa aseidenvientikieltoa.

Viimeaikaisten levottomuuksien leimaaminen ”kansanmurhaksi” eurooppalaisen pääministerin toimesta oli kenties liioiteltua. Toisaalta se, että Kiinan kansantasavalta valitti samassa yhteydessä puuttumisesta sen sisäisiin asioihin, kertoo maailmankatsomuksesta, joka on liikuttavan vanhanaikainen. Maailmantalouden linjat luodaan Yhdysvaltojen länsirannikon tietotekniikkakampuksilla, Intian puhelukeskuksissa ja Kiinan tehtaissa. Tärkeät päätökset voidaan välittää Pekingistä Brysseliin nanosekunnissa. Meistä on tullut aidosti globaali yhteisö, eikä tässä yhteisössä ole tilaa rotuun, uskontoon tai etniseen taustaan perustuvalla sorrolle tai alistamiselle, islaminpelolle, antisemitismille eikä muillekaan vihan muodoille.

Kiinan ongelmat tässä yhteydessä juontuvat maan ikääntymisestä. Maa tarvitsee enemmän nuoria työskentelemään muualla, mikä muistuttaa myös Euroopan unionille tutuista ongelmista. Havaitsin tämän vieraillessani Urumqissa neljä vuotta sitten. Kiina tulee kuitenkin huomaamaan tarvitsevansa taloudellisista syistä maahan muuttavien suojelemiseksi poliitikkoja, jotka tunnustavat etnisten vähemmistöjen oikeudet vaatimukset kuten me tunnustamme.

Tämä on Euroopan unionin tehtävä, arvoisa puheenjohtaja Bildt. Me tiedämme, että kypsyessään demokratiat muuttuvat suopeammiksi itsehallinnolle ja itsemääräämisoikeudelle. Euroopassa eniten ongelmia on nuorimmissa demokratioissa, kuten Espanjassa ja Unkarissa. Meidän on autettava kiinalaisia, jotka kykenevät varsin hyvin elämään demokratiassa – kuten Taiwan ja Hong Kong osoittavat –, meidän on autettava heitä kehittämään kasvavaa taloudellista mahtiaan vastaava poliittinen kypsyys demokratian kehittämiseen. Meidän on autettava heitä myös luomaan tämän mukaisia, esimerkiksi Erasmus Munduksen kaltaisia ihmisten välisiä suhteita edistäviä poliitikkoja, joihin komission jäsen on viitannut. Olen vakuuttunut siitä, että Euroopan unioni voi yhteistyössä Kiinan kanssa vaikuttaa näiden tavoitteiden saavuttamiseen merkittäväällä tavalla.

Helga Trüpel, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, tuomitsen molempien osapuolten harjoittaman väkivallan, niin Han-kiinalaisten kuin uiguurienkin väkivallanteot, ja olen surullinen kaikkien viattomien uhrien vuoksi.

Kyse ei ole kuitenkaan konfliktista, jossa olisi vastakkain kaksi tasaväkistä osapuolta. Uiguurit ovat vain 9 miljoonan hengen alistettu kansa. Uskon, että Kiinan kansantasavallan vähemmistöpolitiikka on epäonnistunut. Lisäksi kiinalainen yhteiskunta ei ole sopusointuinen toisin kuin Kiinan kommunistipuolue väittää. Uiguurien alueella Xinjiangissa kulttuurista autonomiaa on yhtä vähän kuin Tiibetissä. Xinjiangissa ei ole todellista itsehallintoa, vaikka aluetta nimitetäänkin autonomiseksi ja ennen kaikkea uiguureilla ei ole samoja yhteiskunnallisia ja taloudellisia oikeuksia kuin muulla väestöllä, mikä on äärimmäisen tärkeää erityisesti nuorten sukupolvien kannalta. Kiinan kommunistipuolue tunnustaa kuitenkin vain yhden rikoksen, jota se hokee yksitoikkoisesti: rikollisen separatismien. Kuka tahansa ihmisoikeuksia ja demokratiaa Kiinassa puolustava henkilö voidaan julistaa rikolliseksi ja separatistiksi.

Kiinan kansantasavallan on ymmärrettävä, että ainoa tapa luoda perusta todelliselle maansisäiselle rauhalle on taata vähemmistöjen oikeudet. Kiina voi saavuttaa rauhanomaisen sisäisen kehityksen ja hyväksynnän vain myöntämällä vähemmistöille tasa-arvoiset oikeudet.

Haluan vielä esittää yhden hyvin tärkeän huomion puheenjohtajavaltio Ruotsille. On totta, että strateginen kumppanuus Kiinan kanssa on meidän etujemme mukaista ilmastopoliitiikan ja yleisten ulkopoliittisten seikkojen vuoksi. Me emme voi kuitenkaan uhrata ihmisoikeuksia ja Kiinan ihmisoikeustilannetta koskevia kriittisiä huomioitamme strategisten etujen vuoksi. Strategiseen Kiinan-politiikkaamme täytyy sen sijaan sisältyä selkeä Kiinan vähemmistöpolitiikkaa ja ihmisoikeusrikkomuksia koskeva kanta.

Charles Tannock, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, uiguurit ovat vuosisatojen ajan kituuttaneet henkensä uhallalla valtavan maan epäsuosiollisella alueella. Useimmat heistä ovat rauhantahtoisia muslimeita. Viime vuosina osa paikallisesta väestöstä on kuitenkin valitettavasti radikalisoitunut Al-Qaidan kanssa liittoutuneiden terroristien vaikutuksesta. Kiina ei ole koskaan suhtautunut toisinajattelijoihin tai vähemmistöihin suvaitsevaisesti, mutta ymmärrän maan huolestuneisuuden uiguurien islamistiterrorismista. Olin itse asiassa kolme vuotta sitten mukana vakuuttamassa neuvostoa siitä, että sen pitäisi kieltää uiguurien Itä-Turkestanin vapautusrintama.

Uiguuri-terroristit, joista osa on niinkin kaukana kuin Guantánamo Bayssä, eivät saa käyttää Kiinan autoritarismia ja Han-kiinalaisten ylivaltaa tekosyynä pelon ja väkivallan levittämiseksi; useimmat viimeaikaisten väkivaltaisuuksien uhrat ovat nimittäin todellisuudessa olleet Han-kiinalaisia.

Monet meistä ovat tietenkin huolestuneita Kiinan ihmisoikeustilanteesta; Taiwanin ystävänä myös minä kuulun tähän joukkoon. EU on kuitenkin sitoutunut noudattamaan yhden Kiinan politiikkaa. Koska EU

virallisesti pitää Taiwania ja Tiibetiä osana Kiinan kansantasavaltaa, meidän ei luonnollisestikaan pidä millään tavoin tukea myöskään Xinjiangin alueen irtaantumista.

Eräs mielenkiintoinen seikka on se, ryhtyvätkö Kiinan Afrikassa sijaitsevat islaminuskoiset kumppanit, kuten Sudan, harkitsemaan Kiina-suhteitaan uudelleen nykyisen vastakkainasettelun seurauksena.

Haluan lopuksi huomauttaa, että Turkin pääministeri Erdogan on leimannut Xinjiangin väkivaltaisuuDET kansanmurhaksi. Tämä on aika paksua pääministeriltä, jonka maa ei ole tunnustanut Armenian kansanmurhaa. Hänen yrityksensä vedota yleisturkkilaiseen nationalismiin ovat myös varsin ulkokultaisia ottaen huomioon tavan, jolla Turkki kohtelee omia vähemmistöjään ja erityisesti maan itäosan kurdeja.

Bastiaan Belder, EFD-ryhmän puolesta. – (NL) Kutsu pyhään sotaan on kaikunut sekä Xinjiangissa että sen ulkopuolella, ja nyt Han-kiinalaisten ja uiguurien väliset veriset yhteenotot Kiinassa uhkaavat laajeta räjähdysmäisesti myös Kiinan rajojen ulkopuolelle. Paikallinen kristitty yhteisö ponnistelee kaikin voimin Xinjiangin etnisen jakautumisen vaarallista uskonnollista ulottuvuutta vastaan. Yhteisö rukoilee rauhaa, vakautta ja oikeutta kaikille Xinjiangin asukkaille.

Kiinan hallitus ei kuitenkaan ota vastaan kristittyjen kädenojennusta, vaan polkee kristittyjä maahan järjenvastaisesti. Tästä kertoo valtion virastojen hiljattain järjestämä räikeä rauhantahtoiisiin protestanttisiin kotikirkkoihin kohdistunut kampanja. Kahdeksan kristittyä pidätettiin Xinjiangissa kesken jumalanpalveluksen 3. heinäkuuta. Neljää heistä pidetään yhä salaisessa paikassa, ja kaksi kiinalais-amerikkalaista lähetyssaarnaajaa on yksinkertaisesti vain kadonnut.

Pyydän neuvostoa ja komissiota käsittelemään tätä hälyttävää tilannetta Kiinan viranomaisten kanssa kiireellisesti, jotta uskonnon harjoittamisen vapaus voitaisiin taata maassa kaikille. Tämä olisi ainoa tehokas tapa estää pyhä sota ja osoittaisi samalla Kiinan kotikirkkoille, että ne ovat osa Pekingin suunnitelmia sopusointuisen yhteiskunnan luomiseksi.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, 10 päivää sitten saimme hälyttäviä uutisia Kiinasta: niissä puhuttiin väkivallasta, lukuisista ihmisuhteista sekä Xinjiangin kansannousun sadoista kuolleista ja haavoittuneista. Internetin käyttö oli estetty Xinjiangissa täysin, mikä vaikeutti tiedonvaihtoa syrjäisen alueen ja muun maailman välillä. Tiibetin viimevuotiset tapahtumat ovat yhä tuoreessa muistissa. Itä-Turkestanissa, toiselta nimeltään Xinjiangissa, syntyneiden viimeaikaisten levottomuuksien pitäisi saada Kiinan hallitus huomaamaan, että sen etnisiä vähemmistöjä koskevan suhtautumisen on muututtava.

Uiguurit haluavat sanoa, että Kiinan vähemmistöpolitiikka on epäonnistunut ja että Kiinan hallituksen on ymmärrettävä se ja ryhdyttävä etsimään ratkaisua. Alueen kahdeksanmiljoonainen uiguuriväestö on pitkään valittanut Kiinan keskushallinnon sille osoittamasta kohtelusta. Lisäksi hiljattain tapahtuneiden rasististen hyökkäysten aikana Kiinan hallitus ei suojellut uiguureja väkivallantekijöiltä. Tilanteella ei ole mitään tekemistä terrorismin torjumisen kanssa. Kiinan hallitus on käyttänyt tätä käsitettä kiistanalaisena perusteluna Itä-Turkestanin uiguureja sortavalle kohtelulle.

Se, että Kiinan presidentti Hu Jintao keskeytti osallistumisensa Italian G8-huippukokoukseen palatakseen Kiinaan, osoittaa Kiinan hallituksen ymmärtävän, että alueen tapahtumissa ei ole kyse vain yksittäisistä tapauksista. Sen sijaan, että he pyrkivät ratkaisemaan tilanteen sorron ja kuriinpanon keinoin, Kiinan johtajien olisi löydettävä myönteisiä toimia, jotka kohdistuvat uiguurien keskeisimpiin ongelmiin, etenkin, jos Kiina haluaa todistaa kypsyytensä ja luoda aidosti sopusointuisen yhteiskunnan.

Tuen täysin neuvoston puheenjohtajan esittämää molemmille osapuolille osoitettua kehotusta toimia maltillisesti ja Kiinan hallitukselle osoitettua kehotusta kunnioittaa sananvapautta ja tiedonvapautta sekä oikeutta rauhanomaisiin mielenosoituksiin.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, Kiinan hallitus tukahduttaa Xinjiangin autonomisella alueella puhjennutta levottomuuksia kovalla kädellä. Uiguurien ja Han-kiinalaisten välisissä yhteenotoissa on saanut virallisten tietojen mukaan surmansa 186 ihmistä, ja verenvuodatus jatkuu yhä.

Kiina on pitävinään väkivaltaisuuksia pelkkänä Han-kiinalaisten ja uiguurien välisenä etnisenä konfliktina, kun ne todellisuudessa ovat lähes väistämätöntä seurausta Kiinan alueella harjoittamasta sortopolitiikasta. Xinjiangin alue on strategisesti merkittävä, mutta vaikeasti hallittavissa. Alue on tärkeä kauttakulku tie ja sillä on runsaasti luonnonvaroja, kuten kultaa, öljyä ja kaasua; näin ollen se on elintärkeä Kiinan tulevan energiansaannin kannalta. Alueen väestöön kuuluu kuitenkin monia ei-kiinalaisia etnisiä ryhmiä. Suurin ryhmä ovat uiguurit, jotka muodostavat lähes puolet alueen väestöstä. Uiguurit ovat valtaosin turkinkielisiä

sunnimuslimeita. Heitä on jo sadan vuoden ajan syrjitty järjestelmällisesti, heitä on uhkailtu valtaväestöön sulauttamisella ja kuolemalla, ja heidän identiteettinsä on vaarassa.

Kiinan etnisiä vähemmistöjä koskeva politiikka oli 1980-luvulla salliva, mutta se on vähitellen tiukentunut. Kiinan viranomaiset tarttuivat tilaisuuteen Yhdysvaltain syyskuun 2001 terroristi-iskujen jälkeen ja julkistivat oman taistelunsa terrorismia, separatismia ja uskonnollisia ääriliikkeitä vastaan – huomatkkaa, miten nämä kolme asiaa on niputettu yhteen. Amnesty International esitti huhtikuussa 2009 varoituksen, jonka mukaan Xinjiangin tilanne tulee kärjistyään Tiibetin tilanteen kaltaiseksi; väkivallattoman politiikan epäonnistuttua uiguuriseparatistit löytäisivät muita keinoja saada vaatimukset identiteettinsä tunnustamisesta kuuluviin. Näin on todella käynyt.

Kiina ei voi kuitenkaan jatkaa yhtenäisyytensä ylläpitämistä verenvuodatuksen avulla. Sen allekirjoittamat kansainväliset sopimukset velvoittavat sitä suojelemaan etnisiä vähemmistöjä. Myös Kiinan perustuslaki ja vuonna 1984 hyväksytty laki alueellisesta autonomiasta asettavat maalle velvollisuuden suojella näitä vähemmistöjä. Aikooko Eurooppa jatkaa tilanteen katselemista sormiensa välistä, ainoastaan tuomita sorron ja turhaan anella poliittisten vankien vapauttamista? Vastaus on ei. Kiinan ihmisoikeustilanne on poliittinen ongelma. Meidän on uskallettava muistuttaa Kiinaa sen velvoitteista kansaansa kohtaan ja velvoitteiden laiminlyömisestä seurauksista sen kansainvälisille suhteille. Me odotamme Ruotsin puheenjohtajuudelta tässä suhteessa vahvoja toimia.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). - (PL) Arvoisa puhemies, tapa, jolla Xinjiangin alueen mielenilmauksiin on puututtu, on jälleen uusi osoitus Pekingin kommunistiviranomaisten autoritaarisuudesta. Kyse on viime vuosikymmenten merkittävimmästä etnisestä konfliktista Kiinassa. Se on tähän mennessä saanut aikaan vähintään 180 kuolonuhria ja 1 600 loukkaantunutta. Euroopan parlamentilla on velvollisuus tuomita väkivalta, joka on saanut alkunsa etniseen alkuperään tai uskontoon perustuvasta syrjinnästä. Se on meidän velvollisuutemme myös tässä tapauksessa, jossa Kiinan autoritaarinen valtio on valjastanut mahtinsa uiguurivähemmistöä vastaan. Uiguurit eivät kuitenkaan ole totalitaaristen hallitusten ainoa uhri.

Kristillisiin arvoihin perustuvan Euroopan kansalaisilla on erityisiä velvollisuuksia muissa maailmanosissa vainottuja kristittyjä vähemmistöjä kohtaan. Epävirallisten lähteiden perusteella Kiinan kristitty vähemmistö käsittää yli 30 miljoonaa henkeä. Kiinan kommunistiviranomaiset siis ahdistelevat, vainoavat, sulkevat työmarkkinoiden ulkopuolelle, kiduttavat ja murhaavat sellaisen väestönsosan edustajia, joka kooltaan vastaa suuren eurooppalaisen valtion väestöä. Kiinan hallitus tietää, että vapauden kaipuu ja oikeusvaltio kulkevat käsi kädessä kristinuskon kanssa, ja sen vuoksi hallitus pyrkii pysäyttämään kristinuskon leviämisen. Sen yritykset kirkon nujertamiseksi ovat kuitenkin epäonnistuneet, sillä uskovien lukumäärä kasvaa tasaisesti vuosi vuodelta.

Kiinan viranomaisten on ymmärrettävä, että niin kutsutusta keskusvaltiosta ei voi tulla aidosti nykyaikaista valtiota, ellei se ala kunnioittamaan demokratian ja uskonnonvapauden periaatteita.

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Arvoisa puhemies, tämänpäiväinen keskustelu osoittaa jälleen kerran, että neuvosto on EU:n heikoin kohta. Euroopan parlamentti on hyväksynyt ihmisoikeuksista hyvin selkeän kannan, ja komission jäsen Ashton piti komission puolesta varsin yksiselitteisen puheen. Neuvoston olen sen sijaan kuullut sanovan vain, että se tuomitsee väkivallan molemmin puolin.

Totta kai myös uiguurien harjoittama väkivalta tulee tuomita. Voidaanko heidän toimiaan kuitenkin todella verrata Kiinan hallituksen toimiin? Kiinan kommunistidiktatuuri ei ole oppinut mitään Tiananmenin verilöylystä. Se vainoaa kokonaista kansaa julmalla ja verisellä tavalla ja uhkaa pyyhkiä sen pois harjoittamalla tarkkaan suunnattua asutuspoliittikkaa. Voiko tätä verrata tapauksiin, jotka kertovat pelkästään kiinalaisista propagandakäytännöistä ja joita mikään kansainvälisen taho ei tutki? Mielestäni ei.

Uiguureja syytetään separatismista. Onko se separatismia, jos taloni sytyttyä tuleen yritän paeta ulos? Onko se separatismia, jos minut on vangittu väärin perustein ja yritän karata? Se ei ole separatismia, se on osoitus elämänhalusta. Jos Kiinan uiguurien annettaisiin elää kotimaassaan itsenäisinä, vapaudesta ja ihmisarvoisesta kohtelusta nauttien, separatismia ei olisi. Tämä on ainoa tapaa estää separatismia.

Uiguurit eivät ole vähemmistö. He ovat kansa, aivan kuten ruotsalaiset – kansa, joka sattuu olemaan Han-kiinalaisia harvalukuisempi. Voiko kansa olla väärässä vain sen vuoksi, että se on lukumäärältään vähäisempi? Onko meidän kumarrettava jotakin mahtia vain siksi, että se on meitä suurempi? Mielestäni ei. Tämän vuoksi meillä Euroopan unionina on tärkeä tehtävä.

Edustan Müncheniä, jossa sijaitsee uiguurien maailmankongressin päämaja. Myös Radio Liberty ja Radio Free Europe toimivat aiemmin Münchenissä. Me olemme yhä ylpeitä siitä, että tuolloin saatoimme toimia vapauden äänenä. Me tulemme varmasti jonain päivänä olemaan aivan yhtä ylpeitä siitä, että olimme joskus vapaiden uiguurien keskus. Toivon, että jonain päivänä kaikki uiguurit voivat nauttia tästä vapaudesta.

Evelyne Gebhardt (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, meidän on tehtävä yksi asia selväksi. Kiinassa on yhtenäinen järjestelmä, emmekä me halua tämän järjestelmän rikkoontuvan. Me kunnioitamme Kiinan järjestelmää. Se ei kuitenkaan tarkoita...

(Jäsen Posseltin keskeytys)

Me kunnioitamme Kiinan yhtenäistä järjestelmää. Se ei kuitenkaan tarkoita, että meidän ei tulisi kunnioittaa myös Kiinan väestön moninaisuutta. Tätä me sosiaalidemokraatit vaadimme.

Me haluamme, että Kiinassa kunnioitetaan kansalaisoikeuksia, ihmisoikeuksia ja kansalaisten vapautta. Me haluamme, että sananvapautta kunnioitetaan. Me haluamme, että toimittajien annetaan liikkua vapaasti, jotta maan tilanteesta voidaan saada todellisuutta vastaavia tietoja. Tätä me haluamme. Me haluamme sanoa kiinalaisille virkaveljillemme hyvin selvästi yhden asian: ihmisoikeuksien kunnioittaminen on meille peruseriaate ja me odotamme, että se on sitä myös heille, sillä ihmisoikeudet ovat universaaleja. Poliitikot hokevat meille, että he haluavat ensin ratkaista yhteiskunnalliset ongelmat ja vasta sitten ryhtyä pohtimaan ihmisoikeuksia. Se on kuitenkin väärä tapa hoitaa asiaa. Heidän pitäisi tehdä päinvastoin. Ihmisoikeudet tulevat ennen yhteiskunnallisia oikeuksia, jotka ovat vain osa ihmisoikeuksia ja joita ei voi erottaa ihmisoikeuksista.

Olin tämän vuoksi hyvin pettynyt neuvoston puheenjohtaja Bildtin viestiin. Vaikutti siltä, että te halusitte sanoa: tehkäämme yhteistyötä talousasioissa, sillä talous on meidän suurin huolenaiheemme; muilla asioilla ei ole meille niinkään merkitystä. Tämä ei ole oikea lähestymistapa. Meidän on noudatettava Euroopan komission esittämää lähestymistapaa. Toisin sanoen meidän on ensiksi sanottava, että me haluamme luoda työllemme yhteisen perustan, jolle me voimme rakentaa yhteistyötä, sillä yhteistyötä me haluamme, se on selvää. Me emme kuitenkaan halua tehdä yhteistyötä millä tahansa perustalla, vaan ainoastaan kunnollisella, ihmisarvoa kunnioittavalla perustalla.

Nirj Deva (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella puheenjohtaja Bildtiä hänen hyvin tasapainoisesta puheestaan. Uskon YK:n tunnustamiin kansallisvaltion rajoihin ja vastustan sen vuoksi separatistista väkivaltaa kaikkialla maailmassa niin Kashmirissa, Indonesiassa, Sri Lankassa, jossa synnyin, Pohjois-Irlannissa, jossa jouduin pommi-iskun kohteeksi, Espanjassa kuin Kiinassakin.

On hyvin valitettavaa, että Kiinassa, joka on EU:lle hyvin tärkeä valtio, noin 1 680 ihmistä on nyt loukkaantunut ja 184 menettänyt henkensä. Ongelmat alkoivat Guangdongissa sijaitsevasta lelutehtaasta ja levisivät sieltä laajemmalle. Urumqin levottomuuksissa kuolleiden joukossa oli 137 Han-kiinalaista ja 46 uiguuria. Tämä on murheellista. Meidän on tuomittava tällaiset väkivaltaisuuudet.

Jos ulkopuoliset tahot, etenkin fundamentalistiset separatistiryhmittymät, ovat kannustaneet näihin tekoihin ja toteuttaneet niitä, niin ne olisi asetettava syytteeseen kansainväliseen rikostuomioistuimeen.

Jos teot ovat lähteneet sisäisistä yllykkeistä, niin asian selvittämisestä vastaa Kiinan poliisi, jota meidän on tuettava. Maailma on pieni. Meidän on tultava toimeen keskenämme. EU on tästä erinomainen esimerkki. Separatistien tukeminen muualla maailmassa on vastoin EU:n henkeä. Me emme voi pyrkiä Euroopan yhdistämiseen ja samalla kannustaa Kiinan hajoamista. Se johtaisi kaaokseen ja konflikteihin.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Kysymys kuuluu: kenen puolella me olemme? Olemmeko me Kiinan vai Tiananmenin aukion puolella? Olemmeko me Kiinan vai Tiibetin puolella? Olemmeko me Kiinan vai uiguurialueen puolella? Olemmeko me 1,2 miljardin kiinalaisen vai 8 miljoonan uiguurin puolella? Kannatammeko me sortoa sekä vieraan elämäntavan, mukavuuksien, terveyden ja rahan omaksumista vaiko yksinkertaista paimentolaismenneisyyttä, joka toki merkitsee köyhyyttä ja sairauksia, mutta mahdollistaa oman kulttuurin ja vapauden säilyttämisen? Eräissä tänään pidetyissä parlamentin jäsenten puheissa on kaikunut entisten Itä-Euroopan diktatuurien ääni. Voiko 11 lapsen äiti todella olla terroristi? Nainen, joka on ollut vankilassa ja jonka lapsista kaksi on yhä vankilassa? Kenen puolella me olemme? Siinäpä kysymys. Kannatammeko me näennäistä vai todellista autonomiaa? Kannatammeko me sortoa, vierasta elämäntapaa ja uiguurien alueen luonnonvarojen ryöstämistä vai kulttuurien suojelua, vapautta ja kansojen itsemääräämisoikeutta? Minulla ei ole epäilystäkään siitä, kummalla puolella olen. Toivon, että myös muut parlamentin jäsenet tietävät, ketä kannattavat. Meidän on luotava hyvät suhteet Kiinaan, jotta Kiina voisi

oppia meiltä. Tämän on kuitenkin tapahduttava esimerkin kautta. Meidän on näytettävä Kiinalle esimerkkiä ihmisoikeuksien, vapauksien, itsemääräämisoikeuden ja autonomian kunnioittamisessa. Meillä on vielä paljon tehtävää. Viitataan tällä EU:hun hiljattain liittyneisiin valtioihin.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Kuuntelin neuvoston ja komission alustuspuheenvuorot tarkkaavaisesti. En tiedä, oliko syynä tulkkaus, mutta en kuullut noiden puheenvuorojen aikana sanaa ”uiguuri” kertaakaan, ja uiguureista tässä keskustelussa on kyse. Me pohoittelemme levottomuuksien satoja kuolonuhreja ja vielä lukuisampia loukkaantuneita.

Euroopan unioni puolustaa vakaasti perusoikeuksia, ihmisoikeuksia, kansalaisoikeuksia ja rauhanomaisia mielenosoituksia. Näitä kaikkia poljetaan parhaillaan maahan. Alustuspuheenvuoroissa puhuttiin vuoropuhelun tarpeesta. Haluan myös omalta osaltani korostaa tätä tarvetta. Vuoropuhelun käyminen on äärimmäisen tärkeää. Haluaisin neuvoston ja komission kuitenkin kertovan, mihin konkreettisiin toimiin ne aikovat ryhtyä lyhyellä aikavälillä.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, me käymme tätä keskustelua ihmisoikeuksien universaalien luonteen pohjalta, mutta myös maailmanlaajuisen kumppanuuden tarpeen pohjalta. Keskustelussa on viitattu sopusointuiseen yhteiskuntaan. Se on yksi Kiinan kommunistisen puolueen iskulauseista, mutta se on myös jotain muuta: Se kuvastaa Kiinan kansan vilpitöntä toivetta. Sopusointuinen yhteiskunta ei merkitse ainoastaan autoritaaristen suhteiden naamioimista. Uskon, että meidän tehtävämme voisi olla tukea Kiinan kansaa sopusointuiseen yhteiskunnan saavuttamisessa.

Kumppanuus edellyttää selkeää puhetta. Kun me puhumme Xinjiangista, meidän pitäisi mainita myös sana ”uiguuri”. Selkeä puhe ei tarkoita kuitenkaan vastakkainasettelujen luomista – sitä meidän pitäisi välttää.

Haluaisin sanoa vielä yhden asian jäsen Posseltille. Hän puhui separatismista. Hyvä jäsen Posselt, ymmärrän, että baijerilainen puolueenne tietää yhtä jos toistakin separatismista, mutta uskon, että meidän tulisi sen sijaan seurata jäsen Brokia ja puhua yhden Kiinan politiikan jatkamisesta.

Struan Stevenson (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, olisi virhe asettaa Kiina tässä keskustelussa samaan kategoriaan Iranin kanssa. EU:lla on erittäin hyvät suhteet Kiinaan, ja mielestäni meidän on syytä varmistaa, että keskustelumme Urumqin viimeaikaisista tapahtumista perustuvat tosiasioihin.

Heinäkuun 5. päivän levottomuuksien yhteydessä uiguurit toteuttivat etukäteen suunnitellun iskun kaupungin Han-kiinalaisia vastaan. Me tiedämme, että Xinjiangin uiguuriväestön militantteihin kuuluu islamilaisia fundamentalisteja, jotka vaativat erillistä valtiota. He toteuttivat verisen iskun, jossa sai surmansa 137 Han-kiinalaista. Valtaosa levottomuuksissa kuolleista on siis Han-kiinalaisia. Kiinan hallitus oli oikeassa lähettäessään poliisijoukkoja ja sotilaita taltuttamaan väkivalta ja estämään Han-kiinalaisten uiguureihin kohdistamat kostoiskut. Mitä muuta hallitus olisi voinutkaan tehdä? Meidän olisi siis tuotava esiin vain tosiasioihin perustuvaa kritiikkiä, eikä esittää kohtuuttomia syytteitä kiinalaisia vastaan.

Sabine Lösing (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, mielestäni tätä konfliktia käsitellään usein varsin yksipuolisesta näkökulmasta. Olen edellisen puhujan kanssa yhtä mieltä siitä, että tämänhetkisessä tilanteessa on paljolti kyse uiguurien Han-kiinalaisiin kohdistamista iskuista ja että osa näistä iskuista perustuu rodullisiin tekijöihin.

(Välihuutoja)

Eräs uiguurinaisen totesi esimerkiksi jokin aika sitten lukemassani haastattelussa: haluaisitteko te, että teitä hallitsisivat keltaiset kommunistit? Uiguurit nauttivat alueellaan monista etuoikeuksista. Heillä on muun muassa oikeus hankkia valtaväestöä enemmän lapsia ja he voivat harjoittaa uskontoaan myös työaikana. Tätä luetteloa voisi jatkaa vielä paljon pidempään. Monet paikalliset Han-kiinalaiset kadehtivat heitä.

Meidän pitäisi sen vuoksi tarkastella tilannetta hyvin huolellisesti ja perehtyä sen syihin ja seurauksiin. Ongelmat eivät aina ole siellä, missä ne näyttäisivät ensi näkemältä olevan. Meidän pitää varoa omaksumasta liian yksipuolista näkemystä asioista.

Meidän on tuettava kiinalaisia heidän ongelmiansa ratkaisemisessa. Yksipuolinen näkemys, joka Euroopan parlamentissa tuodaan varsin usein esiin, on mielestäni vaarallinen. Kiinan hallituksen vähemmistöpolitiikassa on toki omat puutteensa ja jopa virheensä. Se on kuitenkin myös osoittanut halunsa edistyä useilla aloilla. Sen vuoksi meidän pitäisi auttaa Kiinaa edistymään luottamukseen perustuvan yhteistyön ja myös kriittisen yhteistyön kautta.

Carl Bildt, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni tämä keskustelu kuvastaa erinomaisesti käsittelemiemme ongelmien monitahoisuutta. Puheenvuoroissa käsiteltiin niin Kiinan erilaista järjestelmää ja sen kehitystä kuin ihmisoikeuksien merkitystä meille, niin tarvetta tukea Kiinaa sen kehityksessä kohti avoimempaa yhteiskuntaa kuin ihmisoikeuksien parempaa kunnioittamista sekä vähemmistöjen oikeuksia koskevia ongelmia, joita Kiinassa on.

Kiina ei valitettavasti kuitenkaan ole ainoa valtio, jossa kärsitään näistä ongelmista ja väkivallasta – etnisestä väkivallasta –, jollaista Urumqin kaduilla on viime päivinä jouduttu todistamaan. Etninen väkivalta on aina pahasta. Se on tuomittava. Me annamme kaiken tukemme niille tahoille, jotka pyrkivät Urumqin tilanteessa ihmisoikeuksia kunnioittavaan sovintoon, tietäen omasta menneisyydestämme, kuinka vaikeita tällaiset ongelmat voivat olla.

Jäsen Bütikofer viittasi sopusointuisen yhteiskunnan käsitteeseen. Meistä jokainen haluaa elää sopusointuisessa yhteiskunnassa. Meidän on ilman muuta pohdittava, millä tavoin me voimme auttaa Kiinaa kehittymään kohti sellaista yhteiskuntaa, jota jokainen Kiinan kansalainen voisi kutsua sopusointuiseksi. Toistaiseksi he eivät voi niin sanoa. Vain harva yhteiskunta itse asiassa on niin onnellisessa tilanteessa, mutta se on melko itsestään selvää. Haluan vielä todeta, että jäsen Brokin, jäsen Severinin ja jäsen Watsonin alkupuheenvuoroissa oli monia hyviä ajatuksia, joita me voisimme noudattaa jatkossa pyrkiessämme kehittämään suhteitamme Kiinaan ymmärtäen näiden suhteiden monitahoisuuden kaikissa sen ulottuvuuksissa.

Puhetta johti

Varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Helmut Scholz (GUE/NGL), *kirjallinen*. – (DE) Kiinan miljoonat uiguurit tarvitsevat konfliktin ratkaisua ja vuoropuhelua – eivät tuomitsemista. Me pahoittelemme Xinjiangin uiguurialueen verisiä yhteenottoja, niissä kuolleita ja loukkaantuneita. Poliisin ja turvallisuusjoukkojen toimet olivat kohtuuttomia ja vahingoittavat Kiinan hallituksen pyrkimyksiä kohti kasvua ja vakautta. On kuitenkin väärin syyttää Kiinaa kulttuurisesta kansanmurhasta. Hallitus ponnistelee löytääkseen tasapainon vähemmistöryhmien autonomian ja monikansaisen valtion uudenaikaistamisen välillä. On meidän tehtävämme Kiinan kumppanina tukea maan kehitystä kohti demokratiaa ja oikeusvaltiota unohtamatta Kiinan historiallista, maantieteellistä ja kulttuurista erityisluonnetta. Yksipuolinen tieto estää vuoropuhelun, eikä se kompensoi ihmisoikeudet takaavaa politiikkaa. Kiina on Euroopalle merkittävä kumppani Yhdysvaltojen ja Venäjän ohella. Ilman Kiinan kansantasavallan osallistumista on mahdotonta selviytyä rahoituskriisistä, torjua köyhyyttä, pysäyttää ilmastomuutos, luoda energiavarmuutta ja taata vedensaanti. Uiguurien enemmistö on tyrmistynyt kuluneen viikon tapahtumista ja haluaa ennen kaikkea palata rauhanomaiseen elämään. Kiinan hallitus tietää, että tätä konfliktia ei voida ratkaista väkivallalla. Me voimme tukea vuoropuhelua Han-kiinalaisten ja uiguurien sekä muiden vähemmistöryhmien välillä sen sijaan, että sekaantuissimme tilanteeseen ulkopuolelta käsin ja huonosti soveltuvin menetelmin kuten olemme tehneet viimeisten sadan vuoden ajan. On tärkeämpää, että Euroopan parlamentti pyrkii tukemaan jäseneltyä vuoropuhelua kiinalaisen oikeusvaltion kehittämiseksi.

10. Honduras (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Hondurasin tilanteesta.

Carl Bildt, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, maailma on avara. Olen kiitollinen tästä tilaisuudesta tarkastella jonkin verran Hondurasin tilannetta ja maan viimeaikaisten tapahtumien vakavuutta niin Hondurasin kuin koko alueen kannalta. Yritän esittää asiani kohtuullisen lyhyesti.

Tämänhetkisen kriisin puhjettua viime kuussa neuvoston puheenjohtajavaltio on tuominnut demokraattisesti valittuun presidentti Manuel Zelayaan kohdistuneet sotilaalliset toimet huolimatta kaikesta muusta, mitä voidaan sanoa. Toimet olivat vastoin Hondurasin perustuslaillista järjestystä.

Me olemme vaatineet perustuslaillisen järjestyksen täysimääräistä palauttamista ja kehottaneet kaikkia osapuolia ja elimiä pidättäytymään väkivallasta tai väkivaltaa koskevista puheista ja etsimään nopeaa ja rauhanomaista ratkaisua.

Kun Euroopassa on ongelmia, me odotamme Euroopan unionin ottavan ohjat käsiinsä niiden ratkaisemiseksi ja toivomme muun maailman tukevan unionin toimia. Vastaavasti me pyrimme nyt helpottamaan Hondurasin tilannetta tukemalla Amerikan valtioiden järjestön toimia ratkaisun löytämiseksi vuoropuhelun välityksellä ja tekemällä kompromisseja.

Meillä ei ole Hondurasissa tällä hetkellä yhtäkään suurlähettilästä. Meillä ei ole maahan myöskään diplomaattisia suhteita.

Me pidimme hyvin tervetulleina Nobelin rauhanpalkinnon voittaneen Costa Rican presidentin, Oscar Ariasin, hiljattaisia toimia erimielisyyksien sovitteluksi. Sovittelu on osoittautunut melko vaativaksi tehtäväksi, mikä ei kyllä ole mikään yllätys. Uutiset ensi lauantaina järjestettävistä presidentti Ariasin johtamista tapaamisista ovat kuitenkin rohkaisevia. Me kannustamme häntä jatkamaan ponnistelujaan ja kehotamme molempia osapuolia valmistautuman kompromisseihin ja noudattamaan Hondurasin perustuslakia sen yksityiskohtia myöten.

Haluan lopuksi korostaa meidän pitävän erittäin tärkeänä sitä, että Hondurasissa järjestetään tämänhetkisestä kriisistä huolimatta myöhemmin tänä vuonna oikeudenmukaiset, oikea-aikaiset ja avoimet presidentinvaalit. Demokraattisen hallinnon tulee kaikkialla maailmassa perustua oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen myös jatkossa. Keski-Amerikka, Latinalainen Amerikka ja koko uusi maailma ei ole tässä suhteessa poikkeus.

Catherine Ashton, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on jälleen ilo osallistua lyhyesti parlamentin keskusteluun kollegani Benita Ferrero-Waldnerin puolesta, nyt kun aiheena on Hondurasin poliittinen kriisi.

Latinalaisen Amerikan instituutiot ovat jälleen kriisissä monien vuosien tauon jälkeen. Hondurasin kriisi osoittaa, miten hataria oikeusvaltio ja konfliktien ratkaisemiseen tarkoitetut institutionaaliset puitteet ovat joissain Latinalaisen Amerikan valtioissa. Se osoittaa myös sen, miten helposti nämä valtiot voivat ajautua kriisitilanteeseen etenkin nyt, kun poliittinen vastakkainasettelu on niissä voimakasta.

Komissio reagoi nopeasti. Me ilmaisimme syvän huolestamme Hondurasin tapahtumista ja korostimme, että pidämme oikeusvaltiota, demokratiaa ja demokraattisesti valittuja instituutioita äärimmäisen tärkeinä. Me olemme kehottaneet kaikkia osapuolia ratkaisemaan erimielisyytensä rauhanomaisesti ja maan lainsäädäntöä noudattaen sekä aloittamaan ripeästi vuoropuhelun maan rauhan ja vakauden palauttamiseksi.

Me pahoittelimme väkivaltaisia yhteenottoja ja erityisesti niiden aiheuttamia kuolonuhreja sekä kehoitimme kaikkia osapuolia pysymään maltillisina. Komissio ilmoitti olevansa valmis tukemaan kaikkia kriisin rauhanomaiseen ratkaisuun ja perustuslaillisen järjestyksen palauttamiseen tähtääviä aloitteita.

Kuten neuvoston puheenjohtaja totesi, me tuimme Amerikan valtioiden järjestön ja sen pääsihteerin, Jose Miguel Insulzan, laatimaa aloitetta, joka valitettavasti ei kuitenkaan kantanut hedelmää. Me pidämme Costa Rican presidentin sovittelupyrkimyksiä erittäin tervetulleina ja uskomme, että ne johtavat kriisin rauhanomaiseen ratkaisuun.

Hondurasin tapahtumien seurauksena Keski-Amerikan assosiaatiosopimusta koskevaa seuraavaa neuvottelukierrosta päätettiin lykätä Keski-Amerikan hallitusten ja EU:n jäsenvaltioiden kuulemisen jälkeen. Neuvottelut oli tarkoitus järjestää Brysselissä 6.–10. heinäkuuta. Me uskomme, että neuvottelut voidaan kuitenkin käynnistää uudelleen mahdollisimman pian.

Kuten neuvoston puheenjohtaja myöskin totesi, EU:n puheenjohtajuuden suurlähettiläs on kutsuttu tilanteen vakavuuden vuoksi takaisin kuulemista varten, ja myös muut EU:n suurlähettiläät ovat poistuneet maasta.

Me tarkastelemme, millä tavoin EU voi parhaiten tukea kriisin ratkaisemista, läheisessä yhteistyössä neuvoston puheenjohtajavaltion ja jäsenvaltioiden kanssa. Toistaiseksi yhteistyön jäädyttämisestä ei ole tehty päätöstä. Talousarviotukea koskevien rahoitussitoumusten maksaminen on kuitenkin keskeytetty.

Me olemme varsin tietoisia siitä, että Hondurasin tapahtumat voivat luoda vaarallisen ennakkotapauksen. Askel taaksepäin demokratian tiellä voi horjuttaa koko alueen vakautta. Tämän vuoksi me seuraamme tilannetta tarkasti ja tuemme kaikkia toimia rauhanomaisen ratkaisun löytämiseksi. Me pidämme parlamentin ajan tasalla tilanteen kehittymisestä.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, PPE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, vaaleilla valittu presidentti on tultu hakemaan kodistaan sotilasvoimin, viety lentokoneeseen ja lennätetty vieraaseen maahan. Demokratian näkökulmasta tällaiset toimet pitää tuomita järjestelmällisesti ja varauksetta.

Arvoisa puhemies, tältä pohjalta täytyy sanoa, että monien arvostettujen asiantuntijoiden, kuten Mario Vargas Llosan, esittämät huomiot ovat tässä tapauksessa erittäin merkittäviä. Asiantuntijat ovat todenneet, että syrjäytetyn presidentti Zelayan näkyvimmat puolustajat ovat itse asiassa olleet sellaisten järjestelmien edustajia, joissa ihmisoikeuksia loukataan järjestelmällisesti ja yksilönvapauksia poljetaan vähitellen, kuten Euroopan parlamentti totesi viimeisimmässä maailman ihmisoikeustilannetta koskevassa raportissa. Sivumennen sanoen on hyvä huomata, että presidentti Zelaya on saanut taakseen kaikkien poliittisten puolueiden, myös oman puolueensa, tuen sekä korkeimman oikeuden tuen vastoin tasavallan kansallista kongressia.

Meidän on nyt löydettävä tie ulos tästä tilanteesta. Neuvoston puheenjohtaja on todennut, että Euroopan unionin on helpotettava paluuta demokraattiseen normaalitilaan tukemalla alueen tilanteen vakauttamiseen pyrkivän Costa Rican presidentin Óscar Ariasin toimia.

Tämän lisäksi Euroopan unionin täytyy tulevien presidentinvaalien alla tarjota vaalitarkkailukokemuksensa Hondurasin käyttöön ja valmistautua lähettämään alueelle EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunta.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, näiden toimien ohella on tärkeää, että Euroopan unioni toimii johdonmukaisesti sortumatta kaksinaismoraaliin. Me emme voi hyväksyä sitä, että Euroopan unioni toisaalta helpottaa ja lisää poliittista vuoropuheluaan alueen ainoan epädemokraattisen valtion kanssa ja toisaalta pakottaa köyhän Hondurasin kansalaiset maksamaan johtajiensa virheistä, joista presidentti Zelaya ei ole täysin tietämätön.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, uskon, että Euroopan unionin täytyy toimia alueella aktiivisesti, kuten puheenjohtaja Bildt totesi. Euroopan unionin aktiivinen läsnäolo näkyy tällä hetkellä assosiaatiosopimusta koskevissa neuvotteluissa, jotka ovat pian huipentumassa. Arvoisa puhemies, me emme saa antaa viattomien kärsiä syyllisten puolesta. Sen vuoksi uskon, että meidän on syytä harkita neuvotteluiden käynnistä ripeästi uudelleen heti konfliktin ratkettua.

Luis Yañez-Barnuevo García, S&D-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, me tuomitsemme Hondurasin tapahtumat koko kansainvälisen yhteisön tavoin. Me emme ole huolissamme vain tilanteen vakavuudesta sinällään ja perustuslaillisen järjestyksen romahtamisesta, joita neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen painottivat, vaan myös tapahtumien koko alueelle asettamasta hyvin kielteisestä ennakkotapauksesta. Demokratia onnistuttiin kerran palauttamaan kaikkiin Latinalaisen Amerikan valtioihin joitain poikkeuksia lukuun ottamatta, mutta se edellytti tuolloin valtavia ponnistuksia.

Me emme sen vuoksi voi hyväksyä tämänhetkistä tilannetta. Euroopan unioni ja jäsenvaltiot tekivät oikein kutsuessaan lähettiläänsä takaisin, peruuttaessaan kaikki yhteistyön muodot ja jäädyttäessään alueen kanssa käytävät neuvottelut. Olen neuvoston puheenjohtajan ja komission puheenjohtajan kanssa yhtä mieltä siitä, että meidän on nyt tuettava Costa Rican sosiaalidemokraatteja edustavan presidentin ja Nobelin rauhanpalkinnon voittajan, Óscar Ariasin, neuvottelutoimia ja pyrkiä estämään niin hallinnon kuin kansalaisten aiheuttamat väkivaltaisuuDET.

Nyt ei ole oikea aika tarkastella presidentti Zelayan mahdollisesti tai todellisuudessa tekemiä virheitä; Zelayan kausi päättyy puolen vuoden kuluttua, eikä nyt ole niiden pohdintojen aika. Nyt on aika tarkastella Hondurasin perustuslaillisen järjestyksen romahdusta, jonka armeijan joukot saivat aikaan – toki kongressin ja oikeuslaitoksen tuella, mutta täysin lainvastaisella tavalla.

Ehdimme myöhemmin pohtia presidentti Zelayan tulevaisuutta, mutta juuri nyt meidän on ehdottomasti vaadittava hänen valtaan paluutaan. Hän on Hondurasin perustuslaillinen presidentti tammikuuhun 2010 asti.

Izaskun Bilbao Barandica, ALDE-ryhmän puolesta. – (ES) (Puhuu lyhyesti baskin kielellä.) Arvoisa puhemies, puhun baskin kieltä, vähemmistökieltä, jolla ei ole vielä virallista asemaa Euroopan parlamentissa. Toivon, että baski pääsee jonain päivänä virallisen kielen asemaan monien muiden kielten rinnalle ja että me voimme puhua täällä äidinkieltäni ja Baskimaan kieltä.

Kannatan ja ryhmäni kannattaa Hondurasissa tapahtuneen vallankaappauksen selväsanaista tuomitsemista – puhun vallankaappauksesta, sillä meidän on syytä puhua asioista niiden oikeilla nimillä. Joidenkin mielestä saattoi olla virhe yrittää ennen kaikkea kuulla kansan tahtoa, mutta meidän tehtävämme ei ole pohtia nyt

sitä. Olen yhtä mieltä myös siitä, että sekä komission että neuvoston täytyy pyrkiä tukemaan entisen perustuslaillisen ja institutionaalisen järjestyksen palauttamista ja taata Hondurasin kansanvaaleilla laillisesti valitun presidentin paluu.

Myös minä pidän huolestuttavina Hondurasista saatuja tietoja hyökkäyksistä, jotka ovat kohdistuneet joihinkin hallituksen jäseniin ja jopa diplomaatteihin, jotka on siis nyt kutsuttu takaisin. Ryhmäni luonnollisesti tukee komission jäsenen tavoin kaikkia Amerikan valtioiden järjestön toimia Hondurasin konfliktin käsittelemiseksi ja ratkaisemiseksi.

Ryhmäni katsoo, että Euroopan on tuettava demokratiaa Hondurasissa perusoikeuksien turvaamiseksi ja sen varmistamiseksi, että maan tämänhetkisiä ongelmia pyritään ratkomaan ainoastaan poliittisen vuoropuhelun keinoin.

Me tuemme ilman muuta myös kaikkia Nobelin rauhanpalkinnon voittajan, Óscar Ariasin, toimia, ja toivomme, että edellä mainittujen toimien toteuduttua maassa voidaan järjestää täysin avoimet, demokraattista järjestelmää ja ihmisoikeuksia kunnioittavat vaalit marraskuussa 2009. Toivon myös, että tämänhetkinen tilanne antaa meille mahdollisuuden jatkaa neuvotteluita assosiaatiosopimuksen aikaansaamiseksi.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan edellisten puhujien tavoin käyttää tämän tilaisuuden tuomitakseni Hondurasin viimeaikaiset tapahtumat ja ilmaistakseni ryhmäni tyrmistyksen niiden johdosta.

Olen seurannut Hondurasin ja Keski-Amerikan tilannetta viime vuosina toimiessani suhteista Keski-Amerikan maihin vastaavan valtuuskunnan varapuheenjohtajana. Pidän erittäin merkittävänä ja tärkeänä sitä, että me keskustelemme Hondurasin tilanteesta tämän parlamentin ensimmäisenä istuntopäivänä. Se osoittaa, että kyse on erittäin keskeisestä kysymyksestä. Hondurasilla on surullinen kunnia toimia 2000-luvun ensimmäisen vallankaappauksen näyttämönä Keski-Amerikassa, ja se meidän on syytä muistaa.

Sen vuoksi en ainoastaan tuomitse presidentti Zelayan vastaista vallankaappausta, vaan myös vaadin Euroopan unionia pidättäytymään tunnustamasta vallankaappauksen johtajaa, Roberto Michelettiä. Pidän lisäksi erittäin tärkeänä, että Euroopan unioni vaatii perustuslaillisen järjestyksen palauttamista, kuten se jo tekeekin. Marraskuussa 2009 pidettävät vaalit on ehdottomasti valmisteltava asianmukaisella, vastuullisella ja uskottavalla tavalla. Sen vuoksi pidän tervetulleena sitä, että alueen kanssa käytävät assosiaatiosopimusta koskevat neuvottelut on jäädytetty ainakin toistaiseksi.

Pyydän, että Euroopan unioni keskeyttää myös kaupan tukemisen, kuten Maailmanpankki ja Yhdysvallat ovat muun muassa tehneet, humanitääristä apua lukuun ottamatta.

Näiden toimenpiteiden lisäksi on tärkeää muistaa, että vallankaappauksen syyllisten löytämiseksi on tarpeen suorittaa selkeä ja ytimekäs tutkimus. On selvää, että syyllisiä on useita, että vallankaappauksen taustalla on monia muita intressejä ja että me emme joiltain osin tunne edes syyllisten nimiä.

Katson, että Euroopan unionin pitäisi vaatia tällaisen tutkimuksen tekemistä. Sitä varten meidän on lähetettävä paikan päälle pysyvä kansainvälinen valtuuskunta tukemaan maassa nousevia liikkeitä, jotka pyytävät ja vaativat takaisin kansalaisilta pois riistettyä demokratiaa.

Willy Meyer, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, neljä päivää vallankaappauksen jälkeen poliittinen ryhmäni päätti lähettää minut Tegucigalpaan tarkkailemaan vallankaappauksen seurauksia paikan päällä. Tegucigalpassa sain todistaa vallankaappauksen tavanomaisia seurauksia: sortoa, vapauden riistoa, pidätysmääräyksiä kaappausta vastustaneista parlamentin jäsenistä, yhteiskunnallisten ryhmien johtajien vangitsemisia sekä sairaaloita, joissa oli lukuisia loukkaantuneita ja jotka hyödynsivät ulkonaliikkumiskieltoa. Tällaisen kuvan sain paikan päällä.

Pidän neuvoston ja Euroopan komission reaktiota tervetulleena, sillä se on tässä tilanteessa ainoa mahdollinen reaktio. Ensinnäkin kaikki Amerikan valtioiden järjestön vaatimukset on täytettävä. Haluan tässä kohtaa todeta, että tapaamisessani Amerikan valtioiden järjestön pääsihteerin kanssa tuli hyvin selkeästi esiin, että vallankaappauksen johtajan, Roberto Michelettin, laittoman hallituksen kaikki mahdolliset toimet julistetaan mitättömiksi, ja että Amerikan valtioiden järjestö on jo päättänyt kieltäytyä tarkkailemasta Michelettin hallituksen järjestämiä mahdollisia vaaleja.

Toivon, että Euroopan unioni menettelee samoin, noudattaa samaa tiekarttaa, jotta Michelettin hallituksen toimia ei tunnustettaisi. Näin ollen me emme voisi tarkkailla vaaleja, joita vallankaappauksen kautta valtaan noussut hallitus on vääristellyt.

Tästä viikosta tulee uskoakseni ratkaiseva. Hondurasin ainoa ja laillinen presidentti, Manuel Zelaya, on ilmaissut kantansa hyvin selkeästi. Hän on tehnyt selväksi, että hän antaa tilanteen kypsyä viikon ajan. Jos Costa Rican keskusteluissa ei viikon kuluessa päätetä, että hänen tulee palata, niin hän aikoo palata joka tapauksessa.

Koska Hondurasin ainoa laillinen presidentti on tehnyt päätöksensä, toivon, että Euroopan parlamentti, toimielimet, neuvosto ja komissio aikovat tukea tätä päätöstä Amerikan valtioiden järjestön, YK:n sekä Yhdysvaltojen tavoin. Pidän näin ollen hyvin tärkeänä, että parlamentin viestiä leimaa vaativa sävy, vaatimus perustuslaillisen vallan palauttamisesta ja presidentti Zelayan paluusta.

Hyvät parlamentin jäsenet, toivon meidän voivan tehdä päätöksen siitä, että Euroopan parlamentti tuomitsee Hondurasin vallankaappauksen varauksetta ja tukee presidentti Zelayan paluuta. Toivon näin ollen myös, että me päättämme tukea kaikkia kansainvälisten järjestöjen aloitteita.

Kader Arif (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aloittaa yhtymällä edellisiin puhuihin, jotka ovat tuominneet mahdollisimman kovanasaisesti Hondurasissa tapahtuneen presidentti Zelayan hallituksen vastaisen vallankaappauksen. Presidentti Zelayan mielivaltainen vangitseminen ja maasta karkottaminen rikkovat perustuslaillista järjestystä, joka on palautettava mahdollisimman pian. Sotilaallinen vallankumous, jonka seurauksena Roberto Micheletti julisti itsensä uudeksi presidentiksi, muistuttaa mieliin Keski-Amerikan historian synkimmät ajat, ja tämänkaltaiset demokratian vastaiset hyökkäykset ovat meidän silmissämme kestämättömiä.

Olen sen vuoksi tyytyväinen Amerikan valtioiden järjestön päätökseen jäädyttää Hondurasin jäsenyys sekä presidentti Oscar Ariasin hyväksymiseen tilanteen sovittelijaksi.

Arvoisa komission jäsen, olen samalla kuitenkin huolissani kauppasuhteista, joita Euroopan unioni ylläpitää Hondurasiin. Euroopan komissio ja Keski-Amerikka ovat neuvotelleet kuukausien ajan uuden sukupolven assosiaatiosopimuksesta. Viime viikolle suunnitellut tapaamiset peruutettiin vallankaappauksen seurauksena. Meidän pitäisi olla tästä ilahtuneita. Uskon ymmärtäneeni viestinne, mutta pyytäisin vielä joitain lisätietoja. Onko komissio päättänyt vakaasti jäädyttää neuvottelut siihen asti, kunnes Hondurasin institutionaalinen ja poliittinen tilanne on palannut normaaliksi? Tätä minä kysyn omasta ja poliittisen ryhmäni puolesta, haluaisin kuitenkin vielä tarkempia tietoja komission kannasta tähän asiaan.

Arvoisa komission jäsen, haluaisin ottaa esiin vielä toisen asian, nimittäin yleisen tullietuusjärjestelmän ("Generalised System of Preferences Plus"), josta Honduras hyötyy. Lukuisat kansalaisjärjestöt ovat raportoineet vallankaappauksen jälkeen tehdyistä mielivaltaisista päätöksistä ja ihmisoikeusloukkauksista, erityisesti liikkumisvapauden, yhdistymisvapauden ja sananvapauden loukkauksista. Euroopan komission tulee suhtautua näihin ongelmiin hyvin määrätietoisesti. Yleinen tullietuusjärjestelmä on aloite, jonka hyödyt riippuvat selkeistä sitoumuksista. Hondurasista kantaautuneet tiedot herättävät vahvoja epäilyksiä sen suhteen, täyttääkö maa sitoumuksensa itsensä presidentiksi julistaneen Roberto Micheletin ohjauksessa. Näin ollen kehotan komissiota käynnistämään tutkimukset siitä, olisiko Hondurasille yleisen tullietuusjärjestelmän puitteissa myönnetty etuudet syytä keskeyttää väliaikaisesti.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, huolimatta siitä, että me vetoamme rauhan puolesta ja kehotamme Hondurasin konfliktin molempia osapuolia pidättäytymään väkivallasta, me emme saa antaa sitä vaikutelmaa, että me pidämme sekä vallankaappauksen toteuttajia että perustuslaillista hallitusta yhtälailla syyllisinä. Tällaisessa tilanteessa presidentti Zelayan puolesta taistelevien kapinallisten harjoittama väkivalta on oikeutettua, kun taas vallankaappajien väkivallanteot ovat rikollisia.

Keski- ja Etelä-Amerikan valtion- ja hallitusten päämiehet ovat henkilökohtaisesti sitoutuneet tukemaan perustuslaillisen presidentin, Manuel Zelayan, valtaan paluuta. Tämä osoittaa, että koko Latinalainen Amerikka haluaa tehdä lopun vallankaappausten ja diktatuurien aikakaudesta.

YK:n ja kaikkien alueellisten yhteistyöjärjestöjen yksimielisten päätösten johdosta Euroopan täytyy tehdä osansa tässä taistelussa, sillä kyse on todella taistelusta, ei järjestelyistä. Tämä on historiallinen taistelu. Euroopan täytyy katkaista kaikki niin poliittiset kuin kaupallisetkin suhteensa vallan kaapanneeseen hallintoon ja kaikki maan kanssa käytävät neuvottelut presidentti Zelayan paluuseen saakka. Tämän paluun on tapahduttava ehdottomasti, eikä se ole neuvoteltavissa, sillä demokratian ollessa kyseessä ei ole mitään neuvoteltavaa. Euroopan on vedottava presidentti Obaman hallintoon ja Yhdysvaltoihin, jotta myös Yhdysvallat katkaisisi kaupalliset ja sotilaalliset suhteensa vallankaappajiin. Tämä hinta meidän täytyy maksaa siitä, että voimme osoittaa todella noudattavamme niitä periaatteita, joita väitämme noudattavamme ja joiden laiminlyömisestä niin usein moitimme muita.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Hondurasin tilanne vaatii Euroopan unionia jatkamaan tarkoin suunnattuja ja määrätietoisia toimiaan, jotka johtavat vakauteen, palauttavat perustuslaillisen järjestyksen ja ehkäisevät syrjäytetyn presidentti Zelayan kannattajien ja vastustajien välisen konfliktin kärjistymisen. Sen vuoksi kannatan jäsen Salafrancan ehdottamaa aloitetta päättää mahdollisimman pian, että Hondurasiin voidaan lähettää Euroopan parlamentin tukema valtuuskunta.

Kiistelevät osapuolet pitäisi saada mahdollisimman pian neuvottelupöydän ääreen. Heidän pitäisi laatia sopimus, jonka mukaan presidentti Zelaya voi palata valtaan ja toimia presidenttinä kautensa loppuun saakka, mutta jossa toisaalta kielletään muuttamasta perustuslakia hänen uudelleen valitsemisensa mahdollistamiseksi. Tällainen ratkaisu voisi antaa toivoa alueen vakauden palautumisesta, vaikka molemmat osapuolet eivät kenties kannattaisikaan sitä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, uskon Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin tavoin, että meidän on toteutettava tarpeelliset muutokset, jotta Hondurasin vallankaappaus jää mahdollisimman lyhytaikaiseksi, jotta presidentti Zelaya pääsee palaamaan maahansa ja jotta Latinalaisen Amerikan ja Keski-Amerikan sotilaallisten vallankaappauksen kehä voi viimeinkin sulkeutua.

Meidän on otettava huomioon useissa maissa viime vuosina tapahtunut huikea demokraattinen ja muu kehitys – kehitys, joka vahvistaa perustuslaillisia ja demokraattisia vapauksia, joka puolustaa politiikan ajatusta ja ydintä sitä uhkaavien markkinoiden kontrolloimatonta asemaa vastaan ja joka katkaisee uuskolonialismin pitkäaikaiset kahleet. Tämän vuoksi uskon, että meidän on otettava huomioon se valtava vastuu, joka Euroopalla on rauhanrakentajana kansainvälisellä näyttämöllä, ja luotava uudet demokraattiset siteet ja yhteisvastuun siteet Latinalaisen Amerikan kansoihin ja maihin.

Carl Bildt, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kaikki keskustelun osallistujat ovat nähdäkseni puolustaneet varsin selvin sanoin demokratiaa ja perustuslaillista järjestystä kaikkialla Latinalaisessa Amerikassa. Samalla puhujat ovat luonnollisesti tuominneet viimeaikaiset tapahtumat. Oli alkutilanne minkäläinen tahansa, me emme voi hyväksyä sitä, että armeija lähetetään pidättämään maan vaaleilla valittu presidentti ja karkottamaan tämä maasta. "Oli alkutilanne minkäläinen tahansa", meidän on sanottava tämä hyvin painokkaasti ja me olemme sanoneet sen hyvin painokkaasti.

Tilanteen ratkaiseminen edellyttää kuitenkin jonkinlaista sopuratkaisua, jonkinlaista kompromissia. Sen perusteella, mitä jäsen Salafranca ja eräät muut ovat sanoneet, kaikki näyttävät olevan yhtä mieltä siitä, että presidentti Arias on todennäköisesti paras henkilö saavuttamaan tämän kompromissin. Presidentti Arias joutuu todennäköisesti neuvottelemaan jonkin aikaa eri osapuolten edustajien kanssa, mutta pidän tärkeänä sitä, että hänellä on tehtävässään meidän tukemme sekä muiden Amerikan valtioiden tuki.

En halua kommentoida lopullisen ratkaisun luonnetta sen tarkemmin; on presidentti Ariaksen asia arvioida sitä ja kiistelevien osapuolten asia sopia siitä. Totesin kuitenkin jo aiemmin, että me toivomme ennen kaikkea perustuslaillisen järjestyksen palauttamista. Presidentti Zelayan paluu on ehdoton edellytys perustuslaillisen järjestyksen palauttamiselle. Se ei todennäköisesti kuitenkaan riitä, vaan järjestyksen täydellinen palautuminen edellyttää varmaankin myös muita tekijöitä.

Me siis vaadimme presidentti Zelayan valtaapaluuta, joka on välttämätön, mutta todennäköisesti sinällään riittämätön osa perustuslaillisen järjestyksen palauttamista. Järjestyksen palautuminen on ratkaisevan tärkeää EU:n ja Hondurasin välisille suhteille, Hondurasin kehitykselle ja latinalaisamerikkalaisten valtioiden perustuslaillisen järjestyksen ja demokratian uskottavuudelle.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

11. Ilmoitukset puheenjohtajakokouksen ehdotuksista: ks. pöytäkirja

12. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

13. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 17.30.)